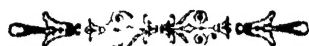

નકલી કિતાબો ખરીદતાં પહેલા કાદરી કુપનીની રજીસ્ટર્ડ થયેલી
કિતાબો ખીલીમોરાથી મળાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું

અંદા કરામાત,

ઉર્ફ

ખજ-નયે અમલીયાત.

ખનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
મીર મેયદઅલી ખીન મેયદ અમીરઅલી કાદરી

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ટેકાણું-ખીલીમોરા દેગડી સ્ટ્રીટ

આ ખુદ સને ૧૮૬૭ના ૨૫મા એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ
કરાવી છે માટે માલેકની રજા સિવાય કોઈએ છાપવી
કે છપાવવી નહીં

મુરત, જુની મુ'બબ્બેકવાલા મકાનમાં આવેલા 'દેશી મિત્ર'
એ પ્રી પ્રેસમાં મગનલાલ કીઝલાઈએ છાપી

સને, ૧૩૩૩ હીજરી
આવૃત્તી પહેલી,

સને, ૧૮૧૫ ખસવી
નકલ ૨૦૦૦

કીંમત ૦-૧૨-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
૫૧૬
પીરઘટસંગ્રહ

૪૭૮૭

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કૌશલ્ય વિભાગ]

અનુક્રમાંક. ૫૭૮-૧

તારીખ

પુસ્તકનું નામ જિંદા ડરામન

વિગ્રહ ૨૭. ૮

દીખાયા..૬

 હંદા કરામાત,

ઉક્

ખજ-નયે અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતકી કિતાબ મેને ઇસલીયે છપવાઇ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોનસી કિતાબોંકો પખલીકને બડી કદ્ર, ઓર ઇજ્જતકી નિગાહસે દેખા હે. ઓર હુબરોં શાયેકીન મેરી તાબા તસનીફકી ખરીદારીકે હુમેશા મુતેઝર બને રેહતે હે.

પેહલે અયસે અમલીયાત, ઓર ઉસકે લેહ, ઉસતાહ અપને શાગીરદોંકે બડી ખીદમતકે 'બાદ બતલાયા કરતે થે. આજ-કલ હુરએક ઇદમકી કિતાબેં બાઝારસે ખરીદ કરકે, હુર શખ્સ અપને ઘર બેઠે સીબનેકા આદી હો-ગયા હે. ઇસિંદીયે અકસર કિતાબ બનાને-વાલે ખુદકે ફાયદે કે લીયે, ઇધર ઉધરસે નકલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હે. ઓર

અસત્રી બાતકા પતા નહીં લગાતે હેં. જસસે પરહને-વાલેકો કાયદે કે બદલે તુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ ઇલમકી ઓર કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમે એતેબાર ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી ઓર છપી હુઇ કિતાબોંસે તહકીક કરકે, ઓર બહોત લોગોંકી ખુશામદે ઓર ખીદમત કરકે, જો ચીજે હાસિલકી હેં, વોહ આપ સાહેબોંકે પેશે નજર દીયા હુ. ઓર અમલોયાતકે કવાએદબી લોખમે ગયે હે હે જસસે આમીલકો કામચાખી હોવે, ઓર લોગ અપના શૌક પગ કર સકે

કિતાબ મેંને બડી મેહનત ઓર તજવીજસે જમા કરાવેલી હે અગર ઇસમે કીસીકો ખતિા પડેચે, તો હુજીરે જુલો બોરસે ચાદ કરે જોગ પડે તો કીસી જગા ખતા નજર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. કયુ હે ખતા હુજીરે ઇનસાનસે હોતી હે

આખીર મળમે અર્જ કરતા હુ, કે એક વક્ત ઇસ કિતાબમેમે અર તજણા કરે, કયુ કે બગેર આજમાઇશકે કુછ લામીત નહાગા. લેકીન બેબ પ્રાયેકા ન-ઉકાવે.

આબુ વલીલીમોરા }
દેગડીસ્ટ્રીટ.

રાકીમ દુઆગો.
મીર સૈયદઅલી કાદરી

જાંદા કરામાત,

ઉર્ફ

ખજ-નયે અમલીયાત.

ખિસમીક્ષા હિર રહમા નીર રહીમ.

ખાઅદ હુન્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હુર ઈલ્મ ઓર
ફૂનમેં ઉસ્તાદકી ઝુફરત હે, બગેર ઉસ્તાદકે હુરગીઝ મુખ-
ત્તલી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા ખુસુસન ઇલમે અમ-
લીયાતમેં તો વાજબ હે, કે જબ ઇસકે સીખનેકા કસ્દ
કર,-તો અબ્વલ કીરી ઉસ્તાદે કામીલસે તરીકે આમાલકે
સીખે. ઓર ઇબ્નઅત હામીદ કરે. જીસ તરેહસે મુરશીદ
ઇરવાદ ફરમાતે હે, ઉરી તરેહસે કરે જરા ફરક નહો.
ઓર યે યકીન રખજે, કે જો મુરશીદને ફરમાયા હે, વોહ
સહી હે તો અપને દીલમે જરા શક નલાવે. ઓર ઉસકોહી
ખરહક સમજે. તખ ઝુફર ફાયેદા કામીલ હોગા, ઓર
ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મેહનત ખરબાહ નહોગી, ઓર અગર
એ-ઇબ્નઅત ઓર સાહેબે અમલકી તલકીન બ-ગયેર કોઈ

અમલ કીયા જાવે, તો કુછ કાયેદા નહોગા. ઇસી સબળસે નાવાકીફ આદમી અમલ પઢકર રજઅતમેં ગીરફતાર હોજતે હે, ઓર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હે. ફીર કોઇ ઇલાજ કારગર નહી હોતા હે.

તાસીરાત અસમાયે ઇલાહી હક હે. ખાજે મુનકેરીના તાસીરાતે અસમાયે હુસના ઓર આયાતે, કુરઆની વ-ગયરહ સે, ઇનકાર કરતે હે. ઓર ઉસકો ફેઅલે અબસ સમજતે હે. ઓર કેહતે હે, કે ઇનમે કુછભી તાસીર નહી. ઇસકે પઢનેસે કયા હોગા, હમકો તો ખુદાપર તવકકુલ હે. ઓર ઈન ખાતોસે ઇઝહારે તવકકુલ કરતે હેં રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હોગયે હે તરેહ તરેહકી અપની જાહીલાના તકરીરેં મીલાતે હે ઉન.ગુમરાહોકો ખુદાયે તઆલા રાહે રાસ્ત દીખાવે. મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકો તાસીરાતકે સુબુતમેં ચદ દલીલે સ્વીગખી જાતી હે

હક તઆલા અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતહ હે, કે “વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને મા-હોવા શીફઉન.” યાને “હમ ઉતારતે હેં કુરઆનમેસે, જુસસે લોગ શીફા પાવે.” ઓર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે “મલ-લમ યસ તશફે બિલ-કુરઆને ફલા શીફા-અફાહ.” યાને જો કોઇ શીફા નહુઠે કુર-

આનસે, પસ નહીં શીકા દેગા ઉસકો અલ્લાહ. યાને ફીર કીસી ચીજસે ઉસકા શીકા નહોગી

અસહાબે કીરામ ઓર અવલોયાયે ઉઝઝામને આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયે પઢકર અકસર ખીમારોં વ-ગયરા પર દમ કરતે થે. ઓર ઉલમાને ઇસ બારેમે બહોત કુછ લીખખા હે. ઓર મશાયેખે ઉમ્મતે મોહંદીયોંને આયાતે કુરઆનીસે સદ્દા કીસમકે અમલીયાત મુકર્રર કીયે હેં. ઉનકી જકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ પ્રમાયે હેં તો અયસે અમરે બાહીરસે ઇનકાર કરના નાહાનીકા કામ હે. હર સાહીબે અકલ ઇસસે માહીર હે કે ખાલીફ જલ્લ શાનહુ ને, કોઇ ચીજ અયસી મબલુક નહીં કી, કે જીસમે કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઇલાહી, ઓર આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયે, કે જો પાક હે, ઉનમેં તાસીરેં ઝુર્ર હે, ઓર નફા ઓર નુકસાન બ-અયને મુશાહીદા હોતે હેં. ઓર કયામત તક યે સીલસીલા જરૂરી રહેગા

હર અમરમેં તરકીબકો બડા દખલ હે, બ-ગયેર તરકીબકે કોઇ ચીજ મોયસ્સર નહી હોતી, મસલન અતીખખાને મરઝોંકે લીયે નુસ્ખો દીયે ઓર ઉસકે ઇસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, ઓર વક્ત બતા દીયે, ઉસ તરકીબકે સાથ ઇસ્તેમાલ કરનેસે મુફીદ હોતે હે. અગર કુછલી ઉસસે ખીલાફ

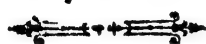
હુવા, તો કુછકા કુછ હો ગયા અગર કોઈ શખસ ના-વા-
 કીક બ-ગયેર પેહછાને મરઝકે, દવાકી તાસીરાત દેખકર પાછ
 નુસખા ખીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઈસ્તીમાલસે
 સીવાયે નુકસાનકે કાયેદા નહોગા મસલ મશહુર હે, કે
 “ નીમ હકીમ ખતરયે બતન ” કોઈ મકાન યા કપડા યા
 ખાના બિદુન તરકીબકે તૈયાર નહી હો-સકતા હે અય-
 સાહી અમલ પઢને ઓર તાવીજ લીખનેમે તરકીબ ઓર
 વક્ત મુકરર હે ઇસલીયે મુશ્કીયોને અમલીયાતમે વક્ત
 ઓર સખ તરકીબે બતાવી, કે જીસસે અલમ કરનેવાલેકી
 મેહનત બરખાદ નહો જખ તરકીબે ખાસકે સાથ જો
 અમલ યા તાવીજ કીયા જાયેગા, તો ઝુરર ઉસકી તાસીર
 હોગી અગર યે કહા જાયે, કે હુમને અમલ પઢે, ઓર
 તાવીજ લીખજે, લેકીન કુછલી તાસીર ન હુઈ, તો ઇસમે
 અપનાહી કુસુર હે ના-વાકીક લોગ બદ એતેકાદ હોકર
 તાઅને કરતે હે અગરયે ખુદાવદ તઆલાને સખ ઉમુરાતકો
 કે જો હુયે ઓર હોંગે, ઉનકો લોહે તકદીરમે લીખ દીયે
 હે, મગર ચેહલી હુકમ પ્રમાયા, કે “ ઉદ ઉની અસ
 તજીબ લકુમ. ” યાને મુજકો પુકારો કે પહોંચું તુમહારી
 પુકારકો આકીલકો આહીયે, કે તકદીરકે લીખે હુયે
 પર ગાપ્રીલ ન રહે, અપને મતલબકો દરગાહે ઇલા-
 હીમે અર્જ કરતા રહે, યકીન કરના આહીયે, કે હુઆ હે

યા દવા, બ-ગયેર હુકમે ઇલાહીકે અસર ઉસકા આહીર નહીં
 હોતા. ચુનાંચે કલામે પાકમે આયા હે, કે “ લા ત ત હરે
 રકો જરરતુન, ઇલ્લા બે-ઇજ નીલ્લાહ ” યાને નહીં
 હીલતા કોઇ જરરા, મગર સાથ હુકમ અલ્લાહ કે કબી એક
 દવાસે ફાયેદા હોતા હે, ઓર કબી ઉસસે નુકસાન હોતા
 હે. નફા ઓર નુકસાન ખુદા કે ઇખત્યારમે હે. કીસીકો
 ઉસમે દખલ નહીં, અગર દુઆ ઓર દવાકી તાસીર આ-
 હીર નહો, તો ખયાલ કરના ચાહીયે, કે મરઝીયે ઇલાહી
 ચુંહી થી, ઓર ઇસીન્ને ખેહતરી હે. ઇનસાન ખહોતસે
 કામોંકો અપને લીયે અછછા બનતા હે, ઓર હકીકતમે
 વોહ ઉસકે હુકમે ખુરે હોતે હે ઓર જીનકો ખુરા બનતા
 હે, વોહ ખુદાયે અલામકે ઇલ્લમમે ઉસકે લીયે અછછે હે.
 જયસા કે અલ્લાહ તઆલાને પ્રમાયા હે, “ વ અસા
 અન તક-રહુ શય-અન, વહોવા ખયરલ લકુમ, વ
 અસા અન તોહીજ્જુ શય-અંવ વહોવા શરરલલકુમ.”
 યાને વોહ શાયદ તુમકો ખુરી લગે, એક ચીજ ઓર
 ખેહતર હો તુમકો, ઓર શાયદ તુમકો ખુશ લગે. એક
 ચીજ. ઓર વોહ ખુરી હો તુમકો મશાયેખોને ચિલ્લોમે
 ખેઠના ઇખત્યાર કીયા હે, ઓર તસબુક્કી કિતાબોંમે
 ચિલ્લા કશી ઓર ગોશા-નશીનીકે અકસર ફવાયેદ લીખ્ખે
 હે. ઓર ઉસસે સદહા તરેહકે લેહ આહીરી ઓર ખાતીની

માઅલુમ હોતે હેં. હમારે અરખાળે તરીકતને ઇસકો ઈખત્યાર કીયા હે, ઓર હબરોં પ્રવાયેદ હાસીલ કીયે હે.

બાબ પેહલા-અમલીયાતકે ચંદ કવાયેદ.

આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો લાજીમ હે, કે પાળ દે સુમ ઓર સલાત રહે. યાને નમાઝ પઢે, ઓર રોઝેરખખે. તાકે નફ્સે અમ્મારા જેર હો. ઓર કુવ્વતે બહામીયા દબી રહે ઓર અપને મજહબકે મિવાફીક યાદે ઇલાહીમેં મશગુલ રહે. કે જીસસે તખીઅત હર વક્ત નેક ખયાલકી તરફ મુતવજ્જન રહે.

અકલે હલાલ ઓર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે, ઓર સય ખોલે હદીસે શરીફમે આયા હે, કે ફરમાયા હબરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે પાક કરો ખાના અપના, તાકે દુઆ તુમહારી બહોત જલ્દ અદલાહ તઆલા અપની રહમતસે કુબુલ ફરમાવે ઓર હદીસે શરીફમે આયા હે, કે અગર એક લુકમા હરામકી રોજીસે કીસીકે પેટમે જતાહે, તો ચાલીસ રોજ તક ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં હોતી. ઓર દીલમેં સીયાહી આજતી હ. આમીલકો વાજીબ હે, કે લુકમા હરામકા ન ખાયે. હરામકા લુકમા ખાનેસે સુસ્તી

પચદા હોતી હે, ઓર નીદ ગાલીબ હોતી હે. જબ નીંદ ગાલીબ રહી, તો અમલમે ખામી આયેગી, ઓર મેહનત અરબાદ હોગી.

ઝુટ બોલનેસે પરહેજ કરે, જો કોઈ ઝુટ બોલતા હે, ઉસકી જબાનસે તાસીર બની રેહતી હે —

અમલ શુરૂ કરનેકે અબ્વલ સદા દેના બેહતર હે, કયુ કે મોડતાબેકા ખુશ હાના ખુદાકી ખુશનુદીકા બાએસ હે. ઓર રહમતે ઇલાહી બેશ કરતી હે ઓર મકસદકા દેને-વાલા અદ્દાહકા ખ્યારા હોબતા હે

અમલ શુરૂ કરનેકે અબ્વલ તકે કરના હુયવાનતે જલાલી, જમાલીકા ઝુર હે જલાલી યે હે ગોશત, મછતી, અડા, વ-ગયરા. ઓર જમાલી યે હે. દુધ, દહી, મખખન, ઘી, વ-ગયરા. ઓર મકરૂહાત યે હે. જયસે લસ્મન, ખ્યાજ, હીંગ, યા જો ચીજ બદખુ-દાર હો, ઓર ડકારખી બદખુ-દાર ઉસસે આવે, કયુ કે મલાયેકાકો ઇમસે નીહાયત નફરત હે હદીસે શરીફમેં વારીદ હે, કે પ્રમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, જો કોઈ ચીજ બદખુ-દાર આવે, વોહ હમારી મસજીદમે હાઝીર નહોતે કે ઉમ્મી બદખુસે મલા-યેકાકો અજીયત હોતી હે જબ કોઈ શખ્સ અમલ પઢને બેઠતા હે, તો મોવઝિલ ઉસકે હાઝીર હોતે હે. અગર ઉસકે મોંહસે પઢતે વકત બદખુ નીકલેગી, તો મોવઝિલ

નીહાયત પરેશાન હોકર બદ-દુઆ કરેજે, તો પ્રાયદેકે બદલે તુકસાન હોગા-પસ અયસે અમલોંમે સીર્ફ મુગકી દાલ ચોર ખુશક રોટી ખાના પડતી હે. ચોર બાઝ અમલોંમે જવકી રોટી મીર્ફ નમક ડાલકર ખાની પડતી હે. ચોર બાઝ અમલોંમે તો ચહાતક પાબદી હોતી હે, કે અપને હાથમે રોટી પકાની પડતી હે ચોર વોહભી બાવુઝુ પકાની પડતી હે

આમીલકો ચાહીયે, કે હુમેશા પાક ચોર સાફ રહે, ચોર જબ અમલ પઢે, યા તાવીજ લીજખે, તો ગુમલ કર લેવે, યા વુઝુ કરલેવે બ-ગયેર ઉસકે કભી અમલકા પઢના શુર ન કરે ચોર ખ્યાલ રખખે, કે હુમેશા કપડે પાક ચોર સાફ રહે, કપડોફી પાકી બાતીનકી પાકી કરતો હે

જ ૫ અમલ પઢનેકા કસ્દ કરે, તો અવ્વલ ગોશા-નશીનીકો ઈખત્યાર કરે ચોર અવ્વામ ચોરતે ચોર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઇ જગામે અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ચોર જીમ મકાનમે બેઠે, વોહ જગા પાક ચોર સાફ હો. ચોર ખુગખુમે વોહ મકાન મહકા રહે, ચોર મુસલ્લે યા મટાઇ પર બેઠે, અગર જમીન પર બ-ગયેર ચટાઇકે બેઠે, તો બેહતર હે, કયુ કે ઇસમે આજીજ સાખીત હોતી હે ચોર આજીજ ખુદાકી જનાબમે બહોત પસંદ હે, બેઠનેકી જગામે અધેરા હો, તો બેહતર હે. પઢતે વક્ત કિબલેકી

તરફ મોંહ કરકે નમાઝકે કાઅદેખેં બેઠતે હેં, ઇસ તરેહ.
હો-ઝાનુ હોકે બેઠે

અમલીયાતમે વક્ત ઓર જગાકા તાઅ-દલુક ઝુરરી
હે, યાને જીસ જગા પેહલે દીન વઝીપ્રા શુર કરે, ઉસી
જગા મુદ્દત પુગી હોતે તક પઢા કરે ઓર પેહલે દીન જીસ
વક્ત પઢના શુર કરે, ઉસી વક્ત પર હરરોજ પઢા કરે.
ઓર જીસ મુસલ્લે ઓર અટાઇ પર પેહલે રોજ પઢે.
ઉસીપર આખીર તક પઢે અયસા ન કરે, કે આજ ઘરમેં
અમલ પઢા, તો કલ દરિયા કે, કીનારે ચલા ગયા પરમુ
કીસી બાગમે, યા ઉસસે અગલે રોજ કીસી મયદાનમે,
યા અગર આજ સુબોહકો પઢા, તો કલ શામકે વક્ત
પઢા અયસા પઢનેસે અમલ દુરસ્ત નહીં હોતા હે બાઝ
ચીલ્લોંમે જહાં શતકો અમલ પઢના પડતા હે, વહીં સોના
પડતા હે, અયસે અમલ અપને ઘરકે કીસી પાકીઝ હુજ-
રમેં કરના ચાહીયે.

જખતક ચીલ્લા પ્રતેહ નહો, કુલ પરહેજો કી પાખતી
તાજીમ હે, નશાદાર શયકા હરગીજ હરગીજ ઇસ્તીમાલ ન કરે.
મસલન ભંગ, ચરસ, ગાજ, મદક, અકુ, અક્યુન, શરાબ,
વ-ગયરા. ઇન ચીજોકે સીવાયે ફેઅલે બદસેલી પરહેજ
કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઓરતસે સોહબત કર-
નાલી જંદ રખે. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાદ, અમલકો હર-

રોજ ખીલા-નાગા એક દપ્પા પઢ લેના ઝુફર હે તાકે વીઢે
ઓર દોરસે અમલ પર પુરા કળગા હાસીલ રહે ઓર
ઉસકી તાસીર ઘટને નપાવે કયુકે છોડ દેનેસે વીઢે અમલકી
તામીરમે નુકસ આનેકા અદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઢતે વકન મતલુખકા ખ્યાલ યાને તસબુર
ઓર અપની સુસદકા ખ્યાલ પેશે નઝર રખે જળતક મત-
લુખ હામીલ નહો, તખતક અપના લેદ કીસીકો ન કહે.

ખાઝે અમલોમે ખુબુર, યાને ખુશખુલી જલાની
પડતી હે પસ તસખીર ઓર હુખકે લીયે સદલે સુફેદ,
સદલે સુખ, ઇલાયચી સુફેદ, કાપુર, ઉદ, અગર, ઇતરીયાત,
ખુશખુકી ખત્તી, યા ધુપ, વ-ગયરા ઓર કપડોકો મોઅત્તર
કરના હો, તો કીસી સુફેદ રગકા ઇતર લગાવે, મસવન
મોતીયા, ચમેલી, મોલસરી, કેવડા, કરના, સદલે સુફેદ
વ-ગયરા ઓર ખાઝોમે પોશાકકી પાખદી લાજીમી હુવા
કરતી હે. હુખ (મોહખ્ખત) ઓર તસખીરકે લીયે સુફેદ
પોશાક, યા કેમરી, યા જદરાની રગકી પોશાક પેહને
તસખીર (હુખ) યાને કીસીકો અપના તાખેદાર બનાના ખાઝ
અમલોમે સીફ ઓઢી ચાદર ઓઢની પડતી હે ઓર વોહ
એક લખી ચા ર લેકર આધી તલે ખાંધે, ઓર આધી
ઉપર ઓઢે. મગર સર ખુદ્દા રેહને દેવે.

તસખીર, યા મોહખ્ખત, યા હુખકા નકશ - લીખનેકે

લીયે શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઓર બદ્ધરાજ
 યા કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ધ્વિજ, ગુલાબ
 યા અરકે કેવડા ડાલકર ખુશખુદાર કરલે. અયસી સીયા-
 હીકે લીજખે હુયે તાવીજ, અમુમન યાતો દરીવામે ડાલે
 જાતેહે, યા હવામે ઉડાયે જાતેહે યા ખીલાયે જાતેહે. યા
 ફતીલે બનાકર જલાયેલી જાતે હે ઓર ખાજે અમલોંમે
 એક પાકીઝા રીકાખીમે પાકીઝા રેત ભરકર શાખે અનારે
 શરીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હે યાને પેહલે એક
 નકશ લીજખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા ફીર દુસરા નકશ
 લીજખા, ઓર ઉસેલી મીટા દીયા ફીર તીસરા લીજખા,
 ફીર ઉસેલી મીટા દીયા, અલા હાજલ કીયાસ, લીખતે
 ઓર મીટાતે જાતે હે. હત્તાકે ઉસકી ગીનતી પુરી હોજાતી
 હે અયસે નકશ અમુમન યાને ખાસ કરકે સુખોહકે વકત,
 શુરજ નીકલનેકે પેહલે શુર કીયે જાતે હે. ઓર સખસે
 અહુતર જગા અયસે કામકે લીયે, દરીયાકા પાકીજ કીનારા હે.

હુખકે યાને મોહખતકે લીયે જો અમલ શુર કરે,
 તો જીન દીનોંમે ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોંમે શુર કરે.
 યાને પેહલે યા દુસરે હકતેમે શુર કરે. ઓર ઇસ કામકે
 લીયે નીચે લીજખે હુયે દીન, ઓર વકત અજી ગીને
 જાતેહે. પીર, ખુધ, જુમઆ. વકતે સુખોહ ઓર શામ, ઓર
 રાત. ઓર અકસર અયસે અમલ યા દુસરે અમલ નવચંદી

જુમેરાત યાને જીસરોજ જુમેરાતભી હો, જોર ઉસી દીન ચાંદ-
રાતભી હો, ઉસકો નવચ દી જુમેરાત કેહતે હેં, ઉસ રોજ અમ-
લક શુર કરના ખેડતર હે અગર અયસા મોકા નખને, તો
જુમેરાતસે શુર કરે, ખડાતસે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાદ
શુર કીયે જાતે હે

જો અમલ જીન્નીયાત, યા હમઝાદકી દાઅવતકે હુવા
કરતે હે ઉનમે અપને ગીર્દ હીસાર કરના પડતા હે.
યાને અપને ગીર્દ કુડલ ખેચના પડતા હે વર ન ખૌફ
હોવા હે. કયુ કે જીન યા મોવજીલ, સદમા પહોંચાવે.
ઈસલીયે હીસાર કરના ઝુર હે હીસાર કરનેકા તરીકા ચે
હે સુરો અલહમ્દ, જોર કુલહો વદલાહ, જોર આયતુલ
કુરબી, તીનોં તીન તીન બાર પરહ-કર, છુરી પર દમ
કરે, અપને ગીર્દ લકીરકા કુડલ બનાવે, મગર ઈસ
તરીકીબસે કુડલ ખેચે, કે દોનો સીરે ખાખનને મીલ જાયે.
જોર સમતેમે કહી હલકા યાને કુડલ બિલકુલ ટુટને ન પાવે.
ખલક અયસા જી. ૧. કરે હે, કે દોનો ગીરકે મીલનેકે
મુઝામ પર છુરી ગાડ દીયા કરત હે, જોર બાઝે નહીંલી
ગાડો, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હે બાઝે સીધે
હાથકી અગુરતે શહાદત પર દમ કરકે, ઉસસે હલકા ખે-
ચતે હે. અગુરકે પાસ વાલી ઉંગલીકો અગુરતે શહાદત
કેહતે હે. હલકેકે અદર બાઝે પાકીબ કપકા યા મુસદ્દા

ખીછાકર ખેઠતે હે. ખાઝે. લકડેકી ચોકી રખકર ઉસપર
ખેઠતે હે. ખાઝે હલકેકે અદર છુરી ચોર પાનીકા ભરા હુવા
લોટા રખલેતે હે. અલ-ગરઝ યે સમ ખાતે ઉસતાદકે
ખતાને પર મુન-હસર હે ઇબ્તજત દેનેવાલા જીસ તરેહ
ખતાયે ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે છુરી ચોર છડી,
ચોર પાનીકા લોટા, યે તીનોં ચીજે અપને પાસ હલકેકે
અંદર જુરુરખખે, લોટા ઇસલીયે કે અગર ખ્યાસ લગે, યા વુજુ
ટુટ જાયે, તો ફૈરન વુજુ કરલે, છડી ઇસલીયે કે જંગલકા
કોઈ જનવર, મીસલે સાંપ, ખીછજુ, ગીડર વ-ગયરા આ
જાયે, તો છડીસે ઉસકો હડાયે ચોર છુરી ઇમલીયે, કે
ઉસસે જીન ચોર ખલીયાત જોર કરને નહીં પાતે, ચોર
અલગ રેહતે હે

નકશકે અદર તાલીખ ચોર મતલુખકે નામ લીખખે,
ફીર મતલુખકા લીખખે અગર ઇસસે ઉલટા લીખખે, તો
તા 'રતી ઉમરી હોખી. ચોર ખાઝે અમલીયાતને' તાલીખ
ચોર મતલુખ દોનોંકી વાલીદાકા નામ લીખના પડતા હે.
અગર વાલીદાકા નામ - માઅતુમ નહો, તો ઉસકી જગા
અમમા હુવાકા નામ લીખ દેવે

આમીલકો ચાહીયે, કે જખ અમલકી થોડી તાસીર
આહીર હો, તો અમલકો ન છોડે ખરાખર પઢતા રહે,
અગર ખીલકુલ અસર આહીર નહો, તખલી તરક નકરે.

અકસર અયસા હોતા હૈ, કે બ-સળબ બે-એહતીયાતી, યા કીસી અમરકી ગફલતસે, અમલમે નુકસાન આજતા હે. જબ તક પુરી પુરી સળ શરતેં અદા નહો, તો કુછ અસર આહીર નહીં હોતા. મગર યે મેહનતભી બરબાદ નહીં હોગી. બલકે તાસીરે અમલમેં કુબત જ્યાદા હોગી. આમીલકો લાજીમ હૈ, કે સાર્જાત કદમ રહે અગર એક ચીલ્લેમેં કામચાબ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુર કરે. ના ઉમ્મીદ નહોવે.

કીસી સાહેબે ઇબ્જતસે ઇબ્જત લેકર અમલ પરહે-ચુંડી સુની હુઈ ખાતકો લે દાડના અછછા નહીં હોતા. બલકે નુકસાન હોતા હે

અમલીયાતમે અદ ખુલાસોકી ઝુરત હે. કયું કે અકસર લોગ ઉસરો ના-વફીફ હે, વોહ જેલમે લીજબે જાતે હે.

આયતુલ કુરસી. યે હે—અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ, લા તા ખુબ્રુહો સિ-ન-તુવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમાવાતે વમા-ફીલ અરદે, મનઝલ લજી યશ-ફઆ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇજનેહ. યા અ-લમો મા બચના અયદી-હીમ વમા બલ-ફહુમ, વલા યોહઇ તુના બે-શયઇમ મીન ઇલમીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ. કુરસીયો-હુસ સમાવાતે વલ અરદે, વલા યઉદોહુ હીફ-ઝોહોમા વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

નાદે અલી-યે હે.-નાદે અલી-યનુમઝ-હરલ અન્ન-
યેખ, તજેદ-હો અવનન લકા પ્રીન નવાયેખ, કુલ્લો હુમ-
મીવ, વ ગમ્મીન, સયન-જલી બે-નુખુ વતેકા યા મોહુમદ, વબે
વિલા-યતેકા યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદરેક-ની.

દુરદ શરીફ, યે હે-અલ્લા હુમ્મા સલે અલા સૈયેદના
મોહુમદીવ, વ અલા આલે મોહુમદીવ, વખારેક વ-સલ્લીમ.

ચાર કુલ-યાને સુરયે કુલયા ઐયો-હલ કાફેરન, ચોર
ચોર સુરયે ઇખલાસ. યાને કુલહો વલ્લાહો અહુદ, ચોર
મઉ-જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉને બે રખ્ખીલ પ્રલક.
ચોર સુરયે (નાસ) કુલ આઉને બે રખ્ખીન નાસ. યે ચાર
સુરતોંકો ચાર કુલ કેહતે હે.

હફતે કે સાત દીન હે, ઉનકે નામ ફારસી ચોર
ઉરદુ નીચે મુજબ હે.

ફારસી નામ.

યક-શબા

દો-શબા.

સે-શબા

ચહાર-શબા.

પંજ-શબા.

આદીના, યા બુમા.

હફતા.

ઉરદુ નામ.

ઈતવાર.

પીર.

મંગલ.

બુધ.

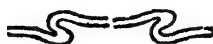
બુમેરાત.

બુમા.

શનીચર.

બાબ દુસરા—હુબ યાને મોહબ્બતકે અમલીયાત.

૧—જો કોઈ શખ્સ, ક્રીસીકો અપને ઈશ્કમેં આશીક
ઓર દીવાના બનાના આહે, તો શખે જુમાકો ઉરૂજ માહમે યાને
શુરૂ મહીનેમે પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે હરરોજ આલીસ
મરતખે પઢે. પઢતે વકત અવ્વલસે આખોર તક મતલુબકા
ધ્યાન રખખે ગોયા સામને મૌજુદ હે યે અમલ આલીસ
રોજ તક ઈશાકી નમાઝકે બાદ, એક જગાપર દોબનું
બેઠકે પઢે ગોશ્ત વ-ગયરા ચીજેકા પરહેજ રખખે. નિયત
હરામકી ન રખખે. અમલ યે હે—

ખિસમીદ્દા હીર રહમા નીર રહીમ—ઈલાહી બ-હકકે
જીઘ્રઈલ, વ મીકાઈલ, વ ઈસરાફીલ, વ તવરેતે મુસા, વ
ઈજીલે ઈસા, વ પુરકાને મોહમ-મદર રસુલુલ્લાહ. સલ
લલ્લાહો અ-લય-હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઈ આલીસ દીન તક, બાદ નમાઝે પંચ-
ગાનાકે સુ-રયે યાસીનકો એકબાર સુફેદ મીરચકે ઉપર
પઢકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા,
તોબી બહોત જલ્દ હાજીર હોગા. જલાતે વકત મતલુબકા
ધ્યાન રખખે. ઓર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩-જે કોઈ ચાહે, કે પુલાન શખસ આશીક પુલાન શખસકા હો, તો સાત કીલેં લોહોકી એક ઉગલીકે બરાબર લાંબી લાવે, ઓર હરએક કીલ-પર એકબાર સુરયે યાસીનકો, બનિયતે મોહુખત પઢકર દમ કરે, ઓર કહે, કે “સોખતમ દીલોબન પુલાન બીન પુલાન, બ-મોહુખતે પુલાન બીન પુલાન.” ઓર બબયે પુલાનકે નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર કીલોકો ચુલેમે ગાડે. ઓર આગ જલાવે, જબ કીલેં ગરમ હોંગી, તો મતલુબ દીવાના હોકર હાઝીર હોગા. લેકીન પેહલે સુરયે યાસીનકો અમલમે લાના ચાહીયે. તબ યે અમલ કારગર હોગા.

૪-જે કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમે મુબ-તીલા કરે, તો ઇસ આયતકો આયતે મોહુખત કેહતે હેં. (૧૪) ચવદા મરતબે શખકો (રાતકો) પઢે. ઓર શીરીની ઓર મેવા, યા જે ચીજ કે મતલુબકો પસદ હો, ઉસપર દમ કરે, ઓર જીસકો ખીલાયેગા, તો વોહ બેશક વોહ આશીક હો-જાયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે, કે ઇસ આય-તકો હરરોજ ચાલીસ મરતબે શીરીની, યા ઓર કીસી ચીજ પર દમ કરે, જીસકો ખીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે કાયદે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ચોહીખુ નહુમ ક-હુખીલાહ, વલ લજના આ-મજુ અશદદો હુખન લીલાહ.

૫ અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો 'અપને ઇશ્કમે' મુખતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે યાસીનકો સાત રોજ તક, હરરોજ સાત મરતખે પઢકર, શીરીની પર દમ કીયા કરે. ઓર સાતવે રોજ વોહુ 'શીરીની કીસીકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને-વાલેસે મોહુખત કરેગા.

૬-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમે મુખતીલા કરે, તો નવચદી જુમેરાતસે યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર હરરોજ ઇશાકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧, વકત યે અમલ પઢે.

અલ્લા હુમ-મજ અલની, મહુબુ-બન ફી કલબી, બ-હકકે યા બુદ્દુહ, યા બુદ્દુહ, યા બુદ્દુહ

ઉપર લીખ્યા હુવા ઇસમ પઢે, ઉસકે અવલ ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતખે દુરૂદ શરીફ પઢે. ૧૧ યા ૨૧ દીનમે મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખે પરહેજ ગોશ્ત ઓર માહીકા કરે. ઓર હરામ ચીજેસે બચે

૭-અમલ શમસી-ઇસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા-રોઅબ હોખતા હે ઓર ઉસકે ચેહરેસે હુયખત ઝાહીર હોતી હે અગર કીસી મજલીસમે ચલા જાવે, તો સખ-પર ઉસકા રોઅબ છાખતા હે ઓર સખ હાઝીરીન ઉસકી ઈજ્જત કરને લગતે હે. ઓર ઉસકી આંખે જલાલસે અયસી ભરી હુઇ હોતી હે, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નઝર ઢીઠકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી. અમલ ઇસ તરેહસે

કરે, યાને સુખોહકો નમાઝકે અંબલ, એક ઘંટા-ભર પેહલે મશરિકે યાને પુરખકી તરફ મોંહ કરકે બેઠ-જાવે. દો-બાવું બેઠે, યા ચોકડી મારકર બેઠે, ઓર સુરજકી ટીકીયાકા તસંવુર યાને ખયાલ બાંધકર બેઠે. આઘે ઘંટેકે બાદ અમલ ખતમ કરે. ઇસી તરેહ હરંરોજ કીયા કરે. જખ ઇસ કદર તસંવુર હો-જાવે, કે હુજરેકે અંદર ગોયા સુરજકી ટીકીયા નઝર આને લગે, તખ અમલ દુરસ્ત બાને. ઓર ફીર ઉસ તસંવુરકો હદ તક પહોંચાવે. યાને ઇસ કદર પુખતા કરે, કે જખ જરાસા તસંવુર કીયા, કે ફૈરન સુરજકી ટીકીયા નમુદાર હુઇ. અગર ઇસકો રોજ બ્યાદા પુખતા કરેગા, તો અઘેરેમે તસંવુરકે સુરજસે ચાંદના હો-જાયેગા. અલ-ગરઝ ઇસ કદર પક્કા કરનેકે બાદ અમલ-પર હાવી હોગા. ફીર જીસ મજલીસમે જાવેગા, બા-રોઅખ હોગા અગરચે ચે અમલ પુખતા હોજાવે, તોભી લાઝીમ હે, કે હરરોજ, યા તીસરે રોજ ઇસકા વીર્દ ઝુરર રખે. એક ગોશેમે બેઠકે પરહે, વોહ ઇસમ ચે હે

યા નુર, યા જુલ-જલાલે વલ ઇકરામ.

ઇસમ મજકુરકો આઘે ઘંટે તક પઢા કરે. ચે ઇસમ જલાલી હે. ઇસલીચે ઇસમે તરકે હયવાનાત ઝુરરે કરે.^૧ યાને લહસન, ખ્યાજ, હીગ, અડે, મછલી, ગોશ્ત, દુધ, દહીં, મખખન, છાછ વગયરાકા પરહેજ રખે. સ્ત્રીર્ફ દાલ

રેાડી ખાવે, ઓર ખા-વુઝુ રહે. અગર બદ પરહેઝ કરેગા, તો નુકસાન હોગા. પરહેઝ ચીઢ્યા પુરા હોને તક કાયમ રખખે.

૮-બુમેરાતકે રોજ ઇશાકે વકત ગુસલ કરકે નયા લિખાસ પેહને, ઓર ખુશખુ લગાવે. ઓર ગ્યારા સો મર-તબે દુરુદ-શરીફ પઢકર, પેઠાંકે ઉપર દમ કરે, પસ વોહ પેઠાંમેસે જસકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને-વાલેકે સાથ મોહખખત કરેગા.

૯-કોઈ શખસ ખાહ કીતનેહી ફાસીલે પર, હો, ઓર ખિલકુલ અજ-નખી હો, અપની તરફ રૂબુ હોગા, ઓર મોહખખત કરેગા. ઉસકા જસમ બે-કાખુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીંચેગા. રૂહાની જસમ પર અસર હોનેસે, ખાકી જસમ બે-હોશ હો-જાવેગા. વોહ અમલ થે હે.

મહખખકા નામ એક સાફ કાગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને ખાયેં છુટને પર રખકર, ઉસકો ગઓરસે દેખતા રહે ઓર દીલમેં ઉસ શખસકી શકલકા ધ્યાન જમાવે ઓર ઉગ ગ્યાલી ગુરતકે મોંડુગર, પુંક મારતા જાવે. યાને “ લા ઇલાહા ઇલ લલાહ.” પઢકર પુંક મારતા જાવે. કલી આંખ બંદ કરલીયા કરે. મગર ઉસકા તસવ્વુર ન-છોડે. ઓર બરાબર નામ લેલેકર પુંક મારતા રહે. ફીર સુરથે ઇખલાસ, યાને કુલહો વહાહકી સારી સુરત

પટે. લેકીન શકલકા ધ્યાન જરાભી દીલસે ન હટને પાવે. જળ ચંદ રોજ બાદ કાગજ પર, નામકે બદલે ઉસકી તસ-વીર નઝર આને લગે, તખ ઓર નેરસે ઉસકે મોંહ પર પુંક મારે. યાને લા ઇલાહા ઇલ લૈલાહ, પઠકર પુંક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો નેરસે ઝાહીર કરે, યે અમ-લખી રોજના ખીલા-નાગાહ કીસી ખીલવતકે કમરેમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જળકે મહબુબકોભી દીન બરકે કામસે ફારીગ સમઝે.

યે તાકત જળ એક દફા હાસીલ હો-જાવે, તો ફીર હમેશાકે લીયે અમલ પછા હો-જાયેગા. ખુસુસન કમનોર ઔરતેં યા બચ્ચોં પર જ્યાદા અસર ડાલ સકતા હે. ને લોગ ઇસકો ખુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે-હેં. વોહ આખીર જલીલ ઓર ખાર હોતે-હેં. અછછે મતલબકે લીયે કરના મુબાહ હે.

૧૦-યે અમલ કીસીકો તાબે કરનેકે લીયે બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

ખિસમીદ્વા હીર રહમા નીર રહીમ, કુલહો વદાહો અહદ, અલા હુખીહી, યા જુખીહી, અદ્વા-હુસ સમદ, અદ્વા હુખીહી. યા મીકાઇલો, લમ ચલીલ વલમ ચુલદ, અદ્વા હુખીહી. યા ઇસરાફીલો, વ-લમ ચકુલ લહુ કોફા-વન અહદ, અલા હુખીહી. યા ઇઝરા-ઇલો, બ-હકકે યા

બુદ્દહ, લીલ સુસખખરાતે, મીન પુતુ-હાતીન તુકાત,
અલ્લાહો ઇન્જતેક

ઇસ અમલકો બ-રોજે ચહાર-શબા, યાને બુધકે
રોજ, પૂજરકી નમાઝકે બાદ સુરજ તુલુ હુયે બાદ, એક
હજાર ઓર એકસો મરતબે પઢે અવલ ઓર આખીર,
હુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પઢે. ઓર પઢતે વક્ત નામ
મતલુબકા ઓર હાજત દીલમે રખબે. બા વુજુ પઢે. ઓર
૨૧ રોજ તક અમલ પઢે. પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા રખબે.

૧૧-હુબકે વાસતે યે અમલ પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

યા મુકલ્લે-બુલ કુલુબ,કલ્લેબ કલખીહી (પુલાન
બીનતે પુલાન) ઇલૈયા બ-હકકે યા બુદ્દહ, યા બુદ્દહ,
યા બુદ્દહ

ઇસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાદ
૩૩૧૩ મરતબે પઢે. અવલ ઓર આખીરમે હુરૂદ શરીફ
પઢે. ઓર પુલાનકી બાંચે પર, ઉસ મતલુબકા ઓર ઉસકી
માંકા નામ લેવે પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા રખબે.
હુરામ કામોસે બચે

૧૨-અગર કીસીકો અપને ઇશકમેં મુબતીલા, ઓર
પૂરમા-બરહાર કરના, ચાહે, તો શુરૂ માહુમેં ઇતવારકે દીન
બાદ અજ ઇશાકી નમાઝકે પાકીઆ કપડે લીબાસ પેહને.
ઓર બા-વુજુ કિબલે-રૂ દો-બાનુ બેઠકે અમલ શુરૂ કરે.
પઢતે વક્ત બુશબુદાર તેલકા ચિરાગ કોરે કોડીયેમેં સુલગા-કર

એઠે, ઓર અપને પાસ લોહિકી સાત સુધ્યાં ઓર સવા પાવ-
સેર કાલી મીરચ રખે. ઓર ખુશખુલી જલાતા જાવે.
અવલ દુરૂદ શરીર ગ્યારા બાર પઢકર હર મીરચ પર,
નીચે લીજખા હુવા ઇસમ ઓર સુરચે ફાતેહા, યાને અલ
હમ્દકી સુરતકો ગ્યારા ગ્યારા મરતખે પઢકર, હરએક દાને
પર દમ કરે. ઓર હર દાનેકો સુધસે છેદે, ઓર ઉસ દાને-
કો ખત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમે છેદ કરતે વક્ત ઓર
ખત્તીપર જલાતે વક્ત અપના મતલુખ દસ્ત ખસ્તા હાઝીર હે.
ઓર મીરચમે છેદ કરતે વક્ત ઇશકકા તીર મતલુખકે કલે-
જેમે ચુલતા હે. ઓર જલાનેકે વક્ત મતલુખ ઇશકકી
આગમે જલ રહા હે. અયસા તસબુર યાને ખ્યાલ કામીલ
હોના ચાહીયે. હરરોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે. પેહલે રોજ
ગ્યારા ગ્યારા મરતખે હર દાનેપર પઢકર દમ કરે. ઓર
દુસરે રોજ પદરા પદરા મરતખે હર દાનેપર, ઓર તીસરે
રોજ ઓન્નીસ ઓન્નીસ મરતખે હર દાનેપર, ઓર ચોથે
રોજ તેઈસ તેઈસ બાર, ઓર પાચવે રોજ સત્તાઈસ બાર
હર દાનેપર. ઇસ તરેહસે હરરોજ ચાર ચાર બાર બઢાતા
જાવે, ઓર સતરા રોજ તક અમલ કરે. તો કામયાબ
હોગા. લેકોન મતલુખકા ધ્યાન અમલ પઢતે વક્ત બરાબર
હોઆ, તો કારગર હોગા. વોહ અમલ ચે હે.

અહ્લા હુમ્મા યા મુસખખેરો, મન ફીસ-સમ્માવાતે
વલ અરહે મુસખ-ખેરા. અહ્લા હુમ્મા અલકે ઇશકી, ફી

કલબે (પુલાન ખીનતે પુલાન) બ--હકકે બિસમીદ્વા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-હમદો લીદ્વાહે રખીલ આ-લ-મીન, અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવમીદ-દીન, ઇયાકા નાઅ-બુદો વ-ઇયાકા નસ્ત-ઇન, એહદે નસ સીરા-તલ મુસ્તકીમ, સીરા-તલ લજના અન અમતા અ-લય-હીમ વલદ દાદ્દીન. આમીન.

ઉપર જે અમલ લીખ્યા હે, વોહ પરહે. મગર જહા (પુલાન ખીનતે પુલાન) લીખ્યા હે. વહા ઔરતકે લીયે હો, તો ઉસ ઔરતકા ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. ઓર અગર મરદકે વાસતે હો, તો ઉસ મરદ ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોતે તક, પરહેજ ગોશત મછછીકા, ઓર ઝીના ઓર બુરે ફેઅલોંકા રખે. ઓર હલાલ રોજીમેંસે ખાવે. કે ઉસસે તાસીર બહોત જલદ હોતી હે.

૧૩-મોહુખતકે વાસ્તે ચે અમલ કરે, તો જીસકે વાસતે કરે, વોહ ઉસપર મેહરખાન હોવે. યાને “બિસમીદ્વા હીર રહમા નીર રહીમ.” કેા ૭૮૬ મરતબે બા-બુઝુ પઢકર, પાનીપર ચા ઓર કીમી ચીજપર દમ દરે ઓર વોહ પાની ઉસકો પીનેકો દેવે, ઓર અગર કોઈ ચીજ હોવે, તો ઉસકો ખાનેકો દેવે, તો મેહરખાન હોવે

૧૪-મોહુખતકે લીયે ઇસ અમલકો ઇસ તરકીબસે પરહે, યાને ચાલીસ દાને ચનેકે લાવે. ઓર અમલકો

એકસો ભરતખે પરહુ-કર, ઉન ચનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર આગમેં ડાલ દેવે. પરહુતે વક્ત મોંહુમેં શીરીની રખ લેવે. અમલ યે હે.

ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ, ઇન્ન ઝુલઝે લતીલ અરહો, ઝીલ આ-લહા, વ ઝુલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, કલ્મો ખદન વ જમી હવારેજે (પુલાન ખીન પુલાન) વ અખ-જતીલ અરહો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇનસાનો મા-લહા. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (પુલાન ખીન પુલાન) યેવમા ઇન્ન તોહદ-દેસો અખખા-રહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (પુલાન ખીન પુલાન) યે-અન્ના રખખકા અવહા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (પુલાન ખીન પુલાન) યેવમા ઇન્ન યસ-દુરૂન નાસો અશતા તલ લે ચ-રવ આમા-લહુમ, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (પુલાન ખીન પુલાન) પ્રમય યાઅ-મલ મીસકાલા જર રતીન ખય-રંઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (પુલાન ખીન પુલાન) વ-મઈ યા-મલ મીસકાલા જર રતીન શર રંઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હવારેજે (પુલાન ખીન પુલાન)

ઉપર જો અમલ લીખ્યા હે. વોહ ખા-લુહુ, મજારખ-કી નમાઝકે બાદ, ૧૦૦ ભરતખે પરહુ કર, ચનોંપર દમ

કરકે આગમે જલાવે. ઓર જહાં (પુલાન ખીન પુલાન) લીજખા હે, વહાં ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ તીન તીન દીન તક પરહે. અગર ઇસ મુદતમેં કુછ તાસીર નઝર ન-આવે, તો સાત રોજ તક ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઓર જીતને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા રખે. ઓર ખુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૧૫- વાસ્તે મોહુખતકે, ઉરજ માહમે યાને શુર મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતકો, ૨૧ દાને કાલી મીરચકે લાવે, ઓર દુર દાને પર એછીસ એછીસ ખાર ઇસ દુઆકો પરહે ઓર દુર મરતખે નામ મતલુખકા ઉસકી માકે નામકે સાથ લેવે ઓર ફીર ઉન મીરચીઓંકો આગ પર જલાવે ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મતલુખ દીવાના-વાર હાઝીર હોગા વોહ દુઆ યે હે

યા મુકલ્લે-ખલ કુલુખે વલ અખસાર, યા ખાલેકુલ લયલે વન-નહાર કલ્લેખો કલ-ખહુ (પુલાન. ખીન પુલાન) ઇલેયા.

યે અમલ મગરેખકી નમાઝ બાદ પરહે. ઓર પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા રખે (પુલાન ખીન પુલાન) કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬-નમાઝે મોહુખત-ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહુખત કેહતે હે. જો કોઈ વાસ્તે મોહુખતકે પરહેગા, તો

કામયાળ હોગા. દો રકઆત નમાઝ પરહે નિયત નમાઝકી યે હે.

નિયત-નવય તો અન ઓસઘીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ તયને સલા-તલ મોહુખતે, મુ ત વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાબતીશ શરી-ફતે અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઇ નિયત કરકે દો રકઆત નમાઝ પરહે પેહલી રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, વ ઇન નહુ લે-હુખીલ ખયરે લ-શદીદ, એક સો એક બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સલામુન કવલુન મીન રખીર રહીમ, એકસો એક બાર પર હે. ઓર બાદ સલામકે, ચાલીસ દાને પર, સાત સાત બાર ઇસ કલમેકો પરહ-કર, આગમે જલાવે ઓર નામ મતલુખકા ઓર ઉસકી માંકા લેતા જાવે. વોહ કલમા યે હે

લા ઇલાહા ઇલિ લલ્લા, સોખતમ દીલે (પુલાન ખીન પુલાન) મોહમદુર રસુલુલ્લા, બે-કરારશ કરદમ (પુલાન ખીન પુલાન)

તરકીબ યે હે, કે શુર મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો યે અમલ શુર કરે ઓર ૧૪ રોજ તક પરહે ઓર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર કીસીકો ન કરે. પરહેજ સીવાયે નમક ઓર રોટીકે ઓર ચીજ ન ખાવે. ઓર જહાં (પુલાન ખીન પુલાન) લીખ્યા હે. વહાં મતલુખ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭-અગર કીસીકો અપને ઇશકમેં મુખતીલા કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં શબે જુમઆસે શુરૂ કરે, ઓર સાત રોજ તક અમલ કરે વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહાકી ખાઈ, ઇલ લલ્લાકા કોટ, હુઝરત અલીકી ચોકી, રસુલુલ્લાકી દુહાઈ, યા બડે પીર દસ્તગીર, પુલાનકો ખેચ લા મેરે તીર.

ઉપર જો અમલ લીજખા હે, યે નદદી યા તાલાખમેં ઘુટનોં બરાબર પાનીમેં ખડા હોકર ૧૦૧ બાર પરહે. ઓર પરહતે વકત બુખુર સીલગાતા રહે ઓર પુલાનકી જગા મતલુબ ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઇતને રોજ ગોશત ઓર મછલીકા પરહેજ રખે.

૧૮-અગર કીસીકો અપને ઉપર મુખતીલા કરના મંજુર હો, તો ઇસ ઇસમકો કદ (ગુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે ઓર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેપૂતા હોવે, બા-વુઝુ પરહે ઓર પરહતે વકત લોખાન યા અગર બત્તી જલાવે વોહ ઇસમ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હૈયો, યા હૈયુમ, યા રહ-માનો, યા રહીમ, બે-રહ-મતેકા યા અર હુમુર રાહે-મીન.

અવલ ઓર આખોર દુરૂદ શરીફ, તીન યા પાંચ યા સાત મરતબે પરહે. યે અમલ બાદ અજ નમાઝે મુ-

ઓહ, યા ઇશાકી નમાઝ બાદ કરે. નેક કામકે લીધે કરે, પુરે કામકે લીધે હરગીજ ન કરે.

૧૯-અગર કોઈ પાડે, કે કીસીકો અપની મોહબ્બતમેં દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ સુરયે મોઅઝ-ઝમકો ઉપર શક્કરકે દમ કરકે ખીલાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કીડીયોંકો ખીલાવે, વોહ સુરયે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

અલમ તરા કયફા, અસ્તમ ખાઓ પુર (પુલાન ખીન પુલાન) પૂઆલા રખોકા જે-અસહા-ખીલ ફીલે, અલમ યજ-અલ કય-દહુમ, અસ્તમ ખાઓ પુર (પુલાન ખીન પુલાન) ફી તદલી લીવ, વ અર સલા અલય-હીમ, તય-રન અબાખીલ, તરમી-હીમ જે હીજ રતીમ, મીન સીજજી-લીન ફ-જાઆ લહુમ કાઅસ-ફીમ માકુલ, અસ્તમ ખાઓ આરામ (પુલાન ખીન પુલાન)

પુલાન ખીન પુલાનકી જગા, ઉસકા ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે. ૧૦૧ મરતમે પરહુકે દમ કરે.

૨૦-અગર કીસીકો અપને ઇશકમે મુબતીલા કરના ચાહે, તો યે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. ઓર શુરૂ માહ યાને આંદરાતસે શુરૂ કરે. રાતકો ગુસલ કરે, ઓર અવ્વલ ઓર આખીર હુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતમે પરહે ઓર ૪૧ દાને કાલી મીરચકે લેવે. ઓર ઉપર હુર મીરચકે નીચે

લીખ્યા હુવા, અમલ, તીન તીન મરતળે પરહુકે મીરચીયેં પર
દમ કરે. ઓર ઉસી જગે આગમેં જલાવે. ઇનશા અલ્લાહ, હકીમે
અશરેમેં ઉસકી અસર હોગી, વોહ ઇસમ યે હે.

લા-ઇલાહા અયેસ, ઇલ-લલ્લા અન મલાયેસ, મોહમ-
મદર રસુલુલ્લાહ, મુઝ ખીન પુલાનેકો અયેન નદેસ, અયેન નદેસ.

(પુલાન)કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માકા નામ લેવે.
યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. પરહેજ ગોશત ઓર
મછછીકા રખે હરામ કામેંસે દુર રહે.

૨૧-અગર કોઇ શખ્સ કીસીપર આશીક હોવે, ઓર
હરગીજ ઉસસે મુલાકાત ન હોતી હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ
ઇસમે આઝમકો સુખોહકે વકત, ઓર શામકે વકત, યાને
સુખોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧ મરતળે પરહે
અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર પઢતે વકત
મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખે, કે ગોયા રૂબરૂ ખડા હે.
ઓર અપની આંખે બંદ રખે. ઓર અમલ તમામ હોતે તક
મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખે, કે ગોયા અપને રૂબરૂ ખડા હે.
ઓર અપની આંખે બંદ રખે. ઓર તમામ હોતે તક
મતલુબકા ધ્યાન રખે એક હકીમે બેશક માશુક ઉસકે
તરફ રૂબુ કરેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે બુરે ફેઅલોંસે દુર
રહે. ઓર ગોશત ઓર મછછીકા પરહેજ કરે. અગર ઇસ
અમલકી પુરી જકાત અદા કરે તો મુતસીબ હે. યાને સવા

લાખ મરતમે ઇસ અમલકો પઢે, તો ઇસકા આમીલ હો જાયેગા. ઓર ફીર જળ બુરત હો, તો તીન રોજ તક અમલકો ઉપર લીજી હુઇ શરતોં મુજબ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુર માહમેં જુમેરાતસે શુર કરે. વોહ ઇસમ યે હે.

અલ હલીમો.

૨૨-વાસ્તે મોહબ્બત ઓર ઇબલાસ પયદા કરને ઇનસાન-કે, ઓર મર્દ ઓર ઔરતકે દરમ્યાન અગર આજુર્દગી હોગઈ હો, ઓર હરગીજ એક દુસરેકે તરફ વોહ રજુ નકરે, તો ચાહીયે, કે એક ખ્યાલા પાક ઓર સાફ લેવે. ઓર ઉસમેં શરબત તૈયાર કરે. ઓર ઉસ શરબતમેં ગુલાબ ઓર કેવડાબી ડાલે. લેકીન લાઝીમ હે, કે જુમેરાતકે રોજ શરબત તૈયાર કરે. ઓર અસરકી નમાઝકે બાદ કિબલેકી તરફ બેઠકે, આંખેં અપની બંદ કરકે, તસવુર યાને ખ્યાલ મતલુબકા કરે. ઓર ૧૪૦૦ મરતમે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે. વોહ ઇસમ યે હે.

યા વદુદો.

જળ ચઉદાસો મરતમે, ઇસ ઇસમકો પુરા પરહે, તો બાદ પરહનેકે શરબતકે ખ્યાલે-પર દમ કરે. ઓર ન્યાજ યાને પ્રતેહા મોવઝિલકે નામકી દેવે. ઓર વોહ શરબતકો ખુદ પીવે. અવલ ઓર આખીર દુરુદ શરીફ પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ઉસી રોજ મતલબ હાસીલ હોગા.

લીકીન હરગીજ મતલુખકે તરફ નઝર ઉઠાકે ન દેખે. ઓર ઉસસે ખાત નકરે. ઓર અમલ પુરા કરે. ઇસી તરેહુ ચે અમલ તીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે. તો મતલુખ ઉસકા ફરમાં-ખરદાર હોગા. અમલ જીતને રોજ પરહે, ઉતને રોજ તક પરહેજ ગોશત ઓર મછછીકા રખજે. ઓર ખુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૨૩-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી યા મોહુખખત હોવે. તો ચાહીયે, કે શુરૂ મહીનેમેં જુમે-રાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઇસ તરતીખ-સે કે, ઇશાકી નમાઝ બાદ કિબલેકી તરફ મોં કરકે, દો જાનું જોકે. ઓર અપની આંખેં બંદ કરકે. ચારા મરતબે આયતુલ-કુરસી પરહે. બાદ એક હુજાર ઓર દસ મરતબે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે. ઓર મતલુખકા ધ્યાન રખજે. કે ગોયા અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જખ ઇસમ પુરા હો-જાવે, તો જીસકા ધ્યાન રખકે પઢતા હો. ઉસકો સામને ખડા હે. અયસા ખ્યાલ કરકે ઉસકે સીને પર દમ કરે. ઓર અપને હીલમેં ઇશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હોજા. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇમી તરેહુ પંધરા રોજ તક પરહે. અગર મુમકીન હોવે, તો કોઈ ચીજકે ઉપર દમ કરકે, વોહ ચીજ મતલુખ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉસ ચીજકો ખાવે. ઇનશા અલ્લાહ, ફરમાં-ખરદાર હોગા. અગર ઇસ ઇસમકી જકાત

દેના મંજુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહે. ઓર હરરોજ હજાર હજાર મરતખે પરહે. લેકીન ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેજ મુરર રખખે. યે અમલ હુખકા ખુદકે લીયે, યા હુસરોંકે લીયે કરે, હરકોઇ સુરતસે કામ આતા હે. યાને હર ચીજકે ઉપર દમ કરકે ખાનેકે વાસતે દેવે, તો ઉસકા અસર ન્યાદા હોગા. ઓર જખ ચીલ્લા પુરા હોવે, તો શરખતકે ઉપર દમ કરકે, પ્રાતેહા હઝરત મોહંમદ સલ, કે નામકી દેવે. ઓર ખુદ વોહ શરખતકો પીવે. ઓર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખખે. યાને હરરોજ ૧૦૧ મરતખે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઇખત્યારમેં રહે. વોહ અમલ યે હે.

યા મુકદ્દે-બુલ કુલુખ, કદ્દેખ કલખીહી
(પુલાન ખીન પુલાન) ઇલયા.

અગર મદકે વાસ્તે પરહે, તો કલખીહી ઇલૈયા, પરહે. ઓર અગર ઔરતકે વાસ્તે પરહે, તો કલખેહા ઇલૈયા પરહે. ઓર (પુલાન ખીન પુલાન) કી જગા મતલુખકદ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૨૪-અગર કીસીકો અપને ઇશકમેં સુખતીલા કરના આહે, તો ઇતિવાર કે રોજ યા મંગલકે રોજ, હરકોઇ સુરતસે સુમકીન હો, ઇસ તરેહ, સુખોહકે બાદ યાને સુરજ નીકલને કે બાદ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઓર દોનોં પાઉંકે

નાખુન મતલુબકે, કોઇલી તરકીબસે પચદા કરે, કીસી હુજામકી માઅરેફત, યા ઓર કીસીસે મંગવાવે. ઓર ઉસી વક્ત, લોખાન વ ગયરા ખુશખુ જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા ઓર અપના ઓર અપની માંકા નામ લેકર, સુ-રયે, અલ-કારેઆ કે સાત મરતબે પરહુકે. ઉન નાખુનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર પાક કપડેમે બાંધકર મીસ્લ તાવીજકે, અપને સીધે હાથકે બાબુપર બાંધે ઇનશા અલ્લાહ, મતલુબ મુતીઅ ઓર ફરમા-બરહાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન કરે. કયુ કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાદ સોહબત કે દુશ્મન હો જાયેગા.

૨૫-અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમે બે કરાર કરે. તો ઇસ ઇસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઇતવાર કે રોજ પઢકર શીરીનીકે ઉપર દમ કરે. ઓર મતલુબકે ખીલાવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મતલુબ આશીક ઓર બે-કરાર હોગા. વોહ ઇસમ યે હે

૩ સુબહા-નલ લજ બે-ચદેહી મલકુતો, કુલ્લે શય-ઈવ વ ઇલય હે. તુર જઉન. વલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલા અલીલા-હીલ અલી ઇલ અઝીમ.

૨૬-અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર દોસ્ત અનાવે, તો ઇસ આયતે શરીફકે હર રોજ હુબર એક મરતબે

પરહ-કર, ઉપર શીરીનીકે યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઝોર જસકે સાથ દોસ્તી કરના મંજુર હો, ઉસકો વોહ શીરીની ખીલાવે. ઝોર અગર પુલ પર દમ કરે, તો વોહ પુલ ઉસકો સુંધાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકા ફરમા-બરદાર હોગા. યે અમલ જુમરાત કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

વલ્લાહુલ મુસ્ત-આનો અલા મા-તસેપુન. યા રફીકો. યા શફીકો, નજજેની, મીન કુલ્લે દયકીન.

બાબ તીસરા-કઝાયે હાજત ઝોર

હુસુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭-જબ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે. તો ઇસ અમલકો ઇશાકે વકત હર રોજ ૭૦ બાર પઢે. ચાલીસ રોજ તક બા-વુજુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો યા કૈયુમ, બ-હકકે લા ઇલાહા ઇલ્લાઅનતા સુબહા-નકા ઇન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલેમીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અવ્વલ યા આખીર, ગ્યારા ગ્યારા, મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે ઝોર ઇસમ પુરા હોવે તબ જનાબે બારીમેં અપના મતલબ ઝાહીર કરે. ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઘુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. યાને ઝીના, શરાબ,

જીવા, ચોરી, વ-ગયરા, બુરોં ફેઅલોંસે અપનેકો બચાવે-
ઓર ગોશત ઓર મછલીસે પરહેજ કરે.

૨૮-હઝરત શાહ અહલુલ્લા રહ, ને રિસાલે ચાર બાબમે,
લીખખા હે, કે જો અમલ હુસુલે હર મતલબમે, જલાલી હો
યા જમાલી. હુકમમે' યાને ખાસીયતમે' કીખીયતે અહમરકે હે-
ઇસકો ઇસમે આઝમ શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુન્તો
મીનઝ ઝાલેમીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા, કે યે દુઆ
અનનુન અલે, કી હે, મછલીકે પેટમે ફરમાઇથી. જો કોઇ
મુસલમાન અસ મતલબકે વાસ્તે ઇસ આયતકો પઢેગા,
ઓર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઓર યે દુઆ નીહાયત
મુજરીખ ઓર કમાલ સરીઉલ અસર હે. અસ અમરમે
ચાહે, ઇસ આયતસે દુઆ કરે. ઓર લીખખા હે, કે હઝરત
ઇમામ જાઅફર સાદીક રહી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઇ ઇસ
આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી.
મુજકો તાઅજ્જુબ આતા હે, ઉસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ
દુઆ કરે ઓર કુબુલ નહો ! ઓર તરીકે ઇસકે ખતમકે
બહોત હે. લેકીન આસાન તર હો તરીકે હે. એક યે હે,
કે બારા દીન તક, વાસતે હાસીલ હોને મતલબકે, હરરોજ
ઇશાકી નમાઝકે બાદ વા-વુજુ બારા હજર બાર પઢે. ઓર
અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ બારા બારા મરતબે

પઢે. દુસરા તરીકા યે હે, કે એક લાખ ઓર પચીસ હજાર
 બાર પઢે. યાને હરરોજ સવાતીન હજાર મરતબે અમલ પઢે.
 ઓર ચીઢ્યા પુરા હોતે તક, પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા
 રખબે. અમલ પઢતે વકત મતલુબકા ધ્યાન રખબે. ઓર
 અમલ ગીનતી મુજબ પઢે. બાદ સીજદેમે જનાબે-બારીસે
 દુઆ માંગે.

૨૯-જુસ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો શબે
 જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર હર રકઆતમેં
 સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) કે બાદ સુરયે ઇબલાસ (કુલહો
 વહ્લાહ) તીન બાર પઢે. ઓર બાદ સલામકે એક હજાર બાર
 ઇસ અમલકો પરહે. તો હાજત ખર આવે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા બદીઉલ
 અબયેબે બિલ ખયેર, યા બદીઓ.

૩૦- જબ કીસીકો કોઈ મુશકીલ પેશ આવે, તો
 પાક જમીં પર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલકી
 બાંધે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) ૪૧
 બાર પઢકર, ફીર કોઈ ઓર સુરત પઢે. ઓર સલામકે
 બાદ સીજદેમે બકર ૪૧ બાર, યા કરીમો, યા રહમાનો,
 યા રહીમો. કહે. ઓર ફીર અપના બાયાં રૂખસારા (ગાલ)
 જમીન પર રખબે. ઓર ૪૧ બાર, વ અ-ન-તીલ
 વુબુહો લીલ હૈઇલ કૈયુમ. કહે. બાદ ઉસકે દાહના

(સીધા) રૂબસારા રખખે. ઓર ૪૧ મરતખે યા હૈયો
યા કૈયુમ. કહે. પ્રીર હાજત ખુદાસે માંગે. ઓર નીહાયત
આજીજ કરે, તો ઉસકી મુશકીલ આસાન હોવે.

૩૧-જખ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો બાદ
નમાઝે સુબોહકે હરરોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતખે કીબલા-રૂ
ખેઠકર વા-વુઝુ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુરદ
હાસીલ હોગી, વોહ અમલ યે હે.

જુમઆકે રોજ—યા લા-ઈલાહા ઇલ્લા-હુ.

શબા યાને સનીચરકે રોજ—યા રહમાનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો યા અ-હુ-દો.

પીરકે રોજ—યા સ-મ-દો, યા ફરદો.

મગલકે રોજ—યા હૈયો, યા કૈયુમ.

ખુધકે રોજ—યા હુન્નાનો યા મન્નાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ, સાત રોજ તક પરહે.
ઓર પરહતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખખે ઓર અવ્વલ
ઓર આખીર હુરૂદ શરીફ, તીન તીન મરતખે પરહે.
ઓર હજાર મરતખે અમલ પરહે બાદ સીજદા કરકે
જનાખે બારીમેં હુઆ માંગે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હુઆ
કુબુલ હોગી. સાત રોજ તક પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા
રખખે. કે જીસસે તાસીર ન્યાદા હોગી. ઓર ખુરે ફેઅલોસે
અપનેકો બચાવે.

૩૨-મનકુલ હે, કે જખ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો દો રકઆત નમાઝ, ઇશાકી નમાઝ બાદ પર હે. ઉસ નમાઝકી નિયત ઇસ તરેહસે પરહે

નિયત-નવયતો અન ઓસખેહા તસખીહા, ફાતે-મઝ ઝહરાયે, ખીનતે હઝરત ખદી-જતીલ કુખરા, લ-નિદ બતીન, વ કુર બતીન, ઇલદ્દાહે તઆલા, મુત વજ જેહન, ઇલા જેહતીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે, અદ્દાહો અકખર.

ઉપર લીખી હુઇ નિયત પરહ-કર રકઆત બાંધે. પેહલી ઓર દુસરી રકઆતમેં સુ-રયે અલ-હમ્દકે બાદ, તીન તીન મરતબે, સુરયે કુલહો વદ્દાહ, પરહે. ઓર સલામકે બાદ, તીન બાર અદ્દાહો અકખર, કહે. ઓર ૩૩ મરતબે મુખહા-નદ્દાહ, ઓર ૩૩ બાર અલ-હમ્દો લીદ્દાહ. ઓર ૩૪ બાર, અદ્દાહો અકખર, પરહે. ઓર ફીર સીજદેમેં એક સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા, ફાતે-મતા અગેસ-ની પરહે. ફીર મુસદ્દલે પર સીધા ગાલ રખકર ઓર ફીર બાયાં ગાલ રખકર, સો સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા ફાતે-મતા, અગેસ-ની, પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુદાસે દુઆ કરે, તો ઇનશા અદ્દાહ, હાજત ખર આવે.

૩૩-મનકુલ હે, કે જખ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો શખે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ કુલયા ઐયોહલ

કાફેફનકી સુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે ઇબ્રાહીમ, યાને કુલહો વહ્લાહકી સુરત દસ મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમે દસ મરતબે યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રખના આતેના, ફીદ હુન્યા હ-સ-નતવ, વફીલ આબે-રતે હ-સ-નતવ, વફેના અબ્બાન નાર.

ફીર દસ મરતબે, યા ગીયાસલ મુસ તગી-સીન, અગેસના, પરહે. ઓર ફીર અપની હાજત કે લીયે દુઆ કરે. ફીર હજાર મરતબે, યા રખા, કેહકર સર ઉઠાવે. ખુદાયે તઆલા હાજત બર લાવેગા.

૩૪-મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે તો, સાત રોજ તક, હર રોજ બાદ નમાઝે પંજગાના કે એક સો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે, તો બેશક ખુદાવંદ કરીમ હાજત ઉસકી બર લાવે. વોહ દુઆ યે હે,

યા હૈયો યા કૈયુમ, યા અલ્લાહ, યા ફરદો, યા વીતરો, યા રહીમો, યા વારેસો, યા વાહેદો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, યા લમ ચલીદ, વલમ યુલદ, વલમ ચકુલ લહુ, કોફ્રાવન અહદ.

ઉપર લીખી હુઇ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત-સે શુરૂ કરે.

૩૫-જળ કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો ઇશાકી નમાઝ બાદ કીબલા-રૂ બેઠકર, 'બા-બુઝુ ખુલ્લે સરસે સો મરતબે, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા, મોહમ-મદે, નીન-નખીઇલ ઉમ્મી. ઓર ૭૮૬ બાર ખિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. ફીર સો મરતબે અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમદે, નીન-નખીઇલ ઉમ્મી. પરહ-કર, એક હજાર ચારસો બાર, યા વહ-હાબ, પરહે. ફીર બેઠકર, એક હજાર બાર, યા રખ્ખ, પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત બર આવે. પરહેજ ગોશત ઓર મછછીકા કરે.

૩૬-અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો જીસ વકત નમાઝે ફરઝસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરેહ બચકા રહે. પાઉં મુસલ્લેસે હરગીજ ન પ્રીરાવે. ઓર કીસીસે બાત નકરે ઓર એકસો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર દુઆ માંગે. એક હફતે તક યે અમલ કરે. હાજત પુરી હોગી. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ત્રીન યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે. પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા રખ્ખે. વોહ અમલ યે હે.

લા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બિલ્લા-હીલ અલીઇલ અઝીમ. યા કાયેમો, યા હાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ,

યા ફરદો, યા વિતરો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, વસલ લલ્લાહો અલા મોહંમદીન વકદે હા-જતી.

૩૭-મનકુલ હે, કે જીસકો ફકાઈ હાજત પેશ આવે, તો આહીયે, કે ખુધ, ઓર જીમેરાત, ઓર જીમઆકે રોજ ચે તીન રોજ રોઝે રખે. ઓર જીમઆકે રોજ ગુસલ કરકે મસજીદમે જાવે, ઓર જો કુછ મુમકીન હો, વોહ સદકા દેવે ઓર જીમઆકી નમાઝ બાદ કીબલા-રૂ ખેઠકર, ચે દુઆ પરહે

અલ્લા હુમ્મા ઈન્ની અસ-અલોકા, બે-ઇસમેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. હોવલ લજી લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, આલેમુલ ગયબે, વશ-શહા-દતે, હોવર રહમા-નુર રહીમ. અસ અલોકા બે-ઇસમેકા, બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ અલ્લાહે લા-ઇલાહા ઇલ્લાહુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ લા તા ખુબુહો, સી-ન-તુવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમાવા તે વ મા ફીલ અરદે, મન-જલ લજી યશ-ફરો ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇજનેહ-યા-અ-લમો મા બયના અયદી-હીમ, વમા ખલ-ફહુમ, વ અમ-અલોકા બે ઇસમેકા, બીસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ અલ-લજી અનતલ વુબુહો, લીલ હૈઇલ કૈયુમ, વ ખશે-અત લહુલ અસવાત, વ

વજે-લતીલ કુલુબો મન ખશ-યતેહ, અન તોસલ્લી અલા આલે મોહંમદીન, વ અન તકદી, હા-જતી.

ઈસ દુઆકો પરહ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે પુલાન મેરા મતલબ ખર આવે, ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત ખર આવેગી.

૩૮-હરકોઈ હાજતકે વાસતે ચે અમલ કરે, તો મુરાદ હાસીલ હોગી. વોહ અમલ ચે હે.

યા રખખ.

ઉપર લીખે હુચે અમલકો, બાદ અજ નમાઝે ઇશાકે, બા-વુઝુ એક હજાર ઓરએક મરતબે કિબલેકે તરફ મોહ કરકે, ખડા હોકર, દોનોં હાથ સરસે ઉચે કરકે, સીધે હાથમે તમબીહ લેવે, ઓર દોનો હાથ ઉચે ઓર ફયલા-કર, મસજીદ યા કીસી કોઈ ઓર જગા, કે જહાં સરપર સાયા નહો, અયસી જગા ખડે હોકર, તીન દીન તક પરહે. ચે અમલ શુર માહમેં બુધ, જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ પરહે. ઓર તીન દીન તક રોઝા રખખે. પરહેજ ગોશત ઓર મછછીકા રખખે

૩૯-અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો જુમઆકી રાતકો ઇશાકી નમાઝકે બાદ સાત મરતબે સુરચે યાસીન, પરહે. ઓર સવાબ ઉસકા ઉન સુલતાનોંકી અરવા-હોંકો બખશે, દુસરી જુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા અલ્લાહ બન આવે. નામ ઉન સુલતાનોં કે ચે હે. સુલતાન બા-ચઝીદ બોસતામી, સુલતાન મોહમંદ સલાખત,

સુલતાન ઇસમાઈલ સામાની, સુલતાન સજર રાજી, સુલતાન ઇબ્રાહીમ અદલમ, સુલતાન મોહમ્મદ ગીઝનવી. યે સાત સુલતાનોંકી અરવાહોંકો સવાબ બખ્શ દેવે. બાદ દો રકઆત નમાઝે નક્કીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહ તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ મકબુલ હોગી. યે અમલ શુરૂ માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક યે અમલ કરેગા. તો મુનાસીબ હોગા.

બાબ ચોથા—રોજ રોજગારમેં તરકકી હોના.

૪૦—અગર કોઈ આહે, કે ઉસકે રોજગારમેં જ્યાદતી હોવે, ઓર તાંગ દસ્તી દુર હોવે, તો ઇસમકો સુખોહકી નમાઝકે બાદ, બા વુજુ હરરોજ ૧૦૧ મરતબા પરહા કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ મુફલેસી દુર હોગી, ઇસ અમલમેં પરહેજ નહીં હે. વોહ અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ,
 * યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા પ્રતતાહ, યા વહહાબ, યા કાદેર, યા રજ્જક, યા ગની, યા અઝીઝ. બે—રહ—મતેકા
 યા અર હમુર રાહેમીન.

૪૧-વાસ્તે જ્યાદા હોને રીજજકે. હરોજ મુખોહકી,
યા ઇશાકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો ૫૦૦ પાનસો મરતખે
પરહે. અવલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા મરતખે, દુરુદ
શરીફ પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ કાયેમ રખનેસે, તંગ
દસ્તી, ઇનશા અલ્લાહ દુર હોગી. વોહ અમલ ચે હે.

યા રજઝકો.

૪૨-જબ કોઇ શખસ કીસી સખખસે મોહતાજ હો-જાવે,
તો મુખોહકી ઓર મગરેખકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો
બા-વુઝ કીખલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો-જાનુ બેઠકે એકસો
ઓત્રીસ મરતખે પરહે. અવલ ઓર આખીર દુરુદ શરીફ
ગ્યારા ગ્યારા મરતખે પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ જારી રખનેસે
ઇનશા અલ્લાહ મોહતાજ દુર હોગી. વોહ અમલ ચે હે.
ઇસમેં પરહેજ નહીં હે.

યા લતીફો. એકસો ઓત્રીસ મરતખે પરહે. બાદ,
અલ્લાહો લતીફુન બે-ઇબાદીહી, યરઝોકો મધ
યશાઓ વહોવલ કવીઉલ અઝીઝ. ઇસ આયતે
શરીફકોલી ૧૧૯ મરતખે પરહે.

૪૩-જો કોઇ શખસ મુફલીસ હોવે, તો જાબે-બરાત
કો યાને માહે શાઅબાનકી ૧૪ વીં રાતકો, ઇશાકી નમાઝ
કે બાદ, એક હજાર બાર, યા રજઝકો, પરહે, તો ઇનશા
અલ્લાહ, ઉસકી મોહતાજ દુર હોગી.

૪૩-જીસકો મુફલીસી હોવે, તો સુખોહકી નમાઝે બાદ, કીબલા-રૂ ખેઠકે, બા-વુઝુ જીમઆકે રોજ, યા ખાસેતો, એક હજાર ઓર એક મરતખે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી તંગ દસ્તી દુર હોગી. ઓર ખેહતર હે, કે ઇસ અમલકા વીઈ હરરોજ રખખે. ઇસમેં કીસી તરેહકા પરહેજ નહીં હે.

૪૪-જો કોઈ શખ્સ વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે, ઇસ આયતકો હરરોજ, બાદ અજ નમાઝે સુખોહકે, કીબલા રૂ ખેઠકે, બા-વુઝુ, એક હજાર ઓર એક મરતખે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકે રોજગારમેં ખરકત હોગી વોહ આયત ચે હે.

અલ્લાહો લતીપુન ખે-ઇબાદીહી ચરખેકો મઇ યશાઓ, વહો વલ કવીલિલ અઝીઝ.

૪૫-વાસતે દુર હોને મોહતાજી ઓર તંગ દસ્તીકે, ઇસ અમલકો કરે, તો મુફલીસી દુર હોગી. વોહ અમલ ઇસ તરેહ કરે, આફતાબ તુલુ હુયે બાદ, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પર હે પેહલી રકઆતમેં બાદ અલ હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે વલ-લયેલ, ઓર તીસરીમેં સુરયે વહદોહા, ઓર ચોથીમેં સુરયે અલમ નશરાહ પરહે. ઓર સલામ ફેરે, બાદ હુરૂદ શરીફ ૧૧ ચારા મરતખે પરહે. બાદ ૧૫ મરતખે ઇન્ના જાઆ નસરૂલ્લાહકી સુરત પરહે. ઓર ઉસકે

બાદ પાનસો મરતળે, યા બાસેતો, પરહે. ફીર સીજદા કરે, ઓર હાથ મિસલ દુઆ માંગનેકે પ્રયલાયે, ઓર યે દુઆ પંધરા બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે. યા બાસેતુલ્લા-હુલ લલ, યખ-સોતુર રીઝકે લે-મઈ યશાઓ બે-ગયરે હીસાખ. પરહે. ઓર સર સીજદેસે ઉઠાકર, ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકો આલીસ રોજ તક કરે, ઓર અમલકો શુરૂ માહમેં જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઓર પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખે.

૪૬-નકલ હે, કે એક શખ્સ આં હઝરત સલ, કી ખી-દમતમેં હાઝીર હુવા, ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા હઝરત મેં મોહતાજ રેહતા હુ. ઓર અહલો અયાલ કસરતસે રખતા-હું. કુછ ફરમાઈયે, કે ફાકા-કશી દુર હો. આં હઝરત સલ, ને ફર-માયા, કે જા, ઓર આલીસ રોજ તક, સુબોહકે વકત, દો રકઆત નમાઝ પરહ-કર, બારા મરતળે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, ઓર બારા મરતળે મુઝપર દુરૂદ લેજ. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઓર સો મરતળે યે આયત પઢ. વોહ આયત યે હે વ મઈ યત તકીફાહા યજ-અલ-લહુ. મપ્રજંવ વ યરજેક-હો, મીન હયસો લા-યહ-તસીખ, વ મઈ ય-ત વક્લ અલક્ષાહે હફેવા હસબોહુ, ઇન નક્ષાહા બાલેગુલ અમરીહી, કહ જઆ-લક્ષાહો લે-કુલ્લે શાયઈન કહરા.

યે આયત પઠ. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઈસ કદર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહર હોગા. ઉસ શખ્સને અયસાહી કીયા. બાદ ચાલીસ રોજકે, વોહ બહોત માલદાર હો-ગયા.

૪૭-વાસતે તંગી ઓર મુશ્કેલીનું દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, યાને બાદ નમાઝે જુમઆકે, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, ત્રીન બાર, ઓર યા રહમાન હજર બાર. ઓર યા રજ્જક, હજર બાર, ઓર યા વહહાબ, હજર બાર, ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ ત્રીન બાર, ઓર યા રહીમ, હજર બાર, પરહે. ઓર બાદ સલામકે ત્રીન સો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા ગયેબસે રોજ અતા કરેગા.

૪૮-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકે રોજગારમેં બરકત હોવે, ઓર તંગી ઓર મોહતાજી દુર હોવે. તો બાદ હર નમાઝકે, ઈસ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે ખુદાવંદ તાઆલા રોજમેં કુશાદગી કરેગા. વોહ આયત યે હે.

ઈન નલ્લાહા હોવર રજ્જકો, જુલ કુવ્વતીલ મતીન.

૪૯-વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે ચાહીએ, કે જુમ-આકી શબકો, પાકીબ ઓર સાફ જગામેં તનહા કીબલા-રૂ બેઠકર, બા-વુજુ એક હજર મરતબે ઈસમ પરહે. અવ્વલ ઓર

આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇનશા અલ્લાહ રોજગારમેં બરકત હોગી. વોહ અમલ યે હે.

અલ મોઅતી હો-વલ્લા.

૫૦-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. આર-રોજ કુશાદા હોવે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક નહીંકે કીનારે પર જાવે, આર વહાં હર રોજ તાબ ગુસલ કરે, આર ફીર કીબલા-૩ બેઠકે, બીસ હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ, પરહે. આર ગુસલ કરતે વકત આર પઢતે વકત કીસીસે ખાત ન-કરે. અવ્વલ આર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. યે અમલ સુબોહકી નમાઝ બાદ કરે, આર હર નમાઝ કે બાદ એક હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ, પરહે ઇનશા અલ્લાહ રોજ કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેજ ગોશત આર મછલીકા કરે.

૫૧-બોસ્તાને અબુલ-લેસમેં હે, કે વારતે જ્યાદા હોને બરકતે રોજગારકે. જુમઆકી રાતકો અવ્વલ કુછ સદકા દેવે બાદ ગોશયે તનહાઈમેં કિબલા-૩, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે અલહાકો, સો બાર, આર બાદ સલામકે ૭૦ બાર, વ ઇન-દહુ મફતી-હુલ ગયબે, લા યાઅ-લ-મોહા ઇલ્લા-હુ, વ યાઅ-લ-મો માફીલ ખરરે વલ બહરે, વમા તસકીત મીં વ-ર કતીન, ઇલ્લા યાઅ-લ-મોહા વલા હબ્બ-

તીન, ફીલ અરદે, વલા રતબીંવ વલા યાબેસીન,
ધક્ષા ફી કિતાબીન મુબીન. ઓર સાત બાર સુરયે ઈબ્ર
ખુલએ લતીલ અરદો, ઓર ૭૦ બાર, યા ફતતાહો, યા
વહહાબો, પરહે ઓર નમાઝ તમામ હુયે બાદ, સીજદેમે
દુઆ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, રોજગારમેં બરકત હોગી.

૫૨-અગર કોઈ ચાહે, કે મોહતાબી દુર હોવે. તો
હમેશા નમાઝે પજગાનાકે બાદ, ઈસ દુઆકો ૧૦૧ મરતબે
પરહા કરે. તો હરગીજ મોહતાબી નહોવે. ઓર સબ મુશ-
કીલે આસાન હોવે, વોહ દુઆ યે હે

યા લતીફો, યા લતીફો, ઉલતુફ જે બ્રુતફેકા, યા
હલીમો, યા કરીમો, યા ગપુરો

૫૩-વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે, ઓર દુર હોને
સુપ્રલીસીકે યે અમલ કરે શુરૂ માહમે પીરકે રોજ શુરૂ
કરે, ઓર અમલ વકત પઢનેકે, લોબાન, ઓર ઉદ, ઓર સદલ
જલાવે પઢતે વકત મોહ પુરબકે તરફ કરકે પરહે અબ્વલ
ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે હર રોજ ઈશાકી નમાઝ
બાદ, યા સુબોહકી નમાઝ બાદ, એક હબ્બર આઠસો સત્તર
૧૮૭૦ મરતબે પરહે. એક યા દો હફ્તેમે મુરાદ બર
આયેગી, વોહ ઈસમે મોઅઝઝમ યે હે.

યા મુફતતેહ, ફતતેહ, બિલ ખયેર.

૫૪-વાસ્તે દુર હોને મોહતાજીકે, ઓર દુર કામમેં સુહૃદ્ધત ઓર આસાની હોનેકે લીયે. હરરોજ બાદ અજ સુખોહકી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબે, ઓર મગરેબકી નમાઝ બાદ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બેઠે. ઓર બા-વુજી પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, અંદ રોજમેં તંગ-દસ્તી દુર હોગી. અગર હરરોજ વીર્દકી તોર પર પરહે, તો કીસી તરેહકા પરહેજ નહીં હે. વોહ ઇસમે મુબારક ચે હે.

અર રહમાન.

૫૫-અગર કીસીકો મોહતાજી સતાતી હો. ઓર રોજગાર વગયરાસે ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો ચાહીએ કે નીચે લીજીએ હુયે, ખુદાયે તઆલાકે ત્રીન નામોંકો, ત્રીન હજર, ઓર એકસો ખીસ મરતબે, દરમ્યાન અસર ઓર મગરેબકી નમાઝકે, હરરોજ ખીલા-નાગાહ, આસમાનકે સાથેમે, યાને ખુદલી જગામે સર નંગા કરકે પરહે. ચે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. ઇનશા અલ્લાહ, એક ચીલ્લેમેં માલદાર હો-જાએગા પરહેજ ગોસ્ત ઓર મછીકા જીર રખે. કીબલેકે તરફ મોંહ કરકે બા-વુજી પરહે. ચે અમલ હરકોઈ મતલબકે લીયે કરે, તો ઉસકા મકસુદ હાસીલ હોશા. વોહ અસમાયે બારે તઆલા ચે હેં.

યા અલ્લાહ, યા રહમાનો, યા રહીમો.

૫૬-વાસ્તે દુર હોને મુશ્કલીસીકે, ઓર હાસીલ હોને

હર કામકે, યે અમલ કરે. નીચે લીખ્યે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે દો મુખારક નામ, યાને, યા અઝીઝો, યા લતીફો, યે દોનોં એક સીફત રખતે હેં, પેહલા ઇસમ જલાલી હે. ઓર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઇસમોંકો બારા હજાર મરતબે, સુબોહકી નમાઝ બાદ, યા મગરેબકી નમાઝ બાદ, હરરોજ સર નગા કરકે, કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, બા-વુઝુ એક પાક ચાદર ગરદનમે ડાલકે, સાથ આજીઝીકે પરહે. ઓર ખતમ હુયે બાદ, જનાબે બારીમેં રોતા હુવા દુઆ માંગે-તો ઇનશા અલ્લાહ, બારા રોજકે અરસેમેં, દીની ઓર દુન્યવી મતાલીબ હાસીલ હોંગે. અગર એકહી જલસા યાને બેઠકમેં યે દોનોં ઇસમોંકો, શામસે સુબહો તક, યા દુસરી શામ તક, નગે સર તનહા ઓર પાક જગામેં આસમાનકે સાથેમેં, યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુદલી જગામેં બેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ બર આયેગા. લેકીન એક લાખ ઓર પચીસ હજાર મરતબે, એકહી બેઠકમેં પરહુના ચાહીયે. ઓર ઉપર લીખી હુઈ શરતોં મુજબ, બારા રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા ખુર્ર કરે પરહતે વકત કીસીકે સાથ શુફતશુ યાને ખાત ન કરે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહનકર અમલ પરહે. ઓર પઢતે વકત કપડોંમેં ખુશબુ લગાવે, ઓર ખુશબુ-દાર ચીજેં મીસલે લોખાન વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવા-દુશ્મનકી બરબાદી ઓર હલાકી.

૫૭-અગર કોઈ ચાહે, કે દુશ્મન તબાહ ઓર ખરાબ હો-જાવે, તો ઝાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. ચારા રોજ તક પરહે દો-પહેરકે વકત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન દો પુરાની કબરોંકે બેઠકે, ઇસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે પુલાન ખીન પુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ ચેહે. યાને સુરચે તખ્ખત ચદા, કો, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮-જબ કોઈ શખ્સ નાહક સતાતા હો, યા ઇબ્ન દેતા હો, તો ખતમે બિસમીલ્લા કો, ઇસ તરેહ પર કરે, કે બાદ નમાઝે ઝોહરકે, બિસમીલ્લા, કો ૭૮૬ મરતબે પરહ-કર, બાદ ખતમકે યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ ચે હે.

બિસમીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ-લજ્જ, અ-ન-તીલ વુબ્બોહો, વ ખ-શ-અત લહુલ અસવાત, વ જલ્લ-લત મીનહુલ કુલુબ, અન તોસલ્લી, વ તોસલ્લેમો, અલા સૈયદેના મોહંમદીન, વ આલીહી વ સહબીહી, વ અન તકદીયા હા-જતી, ફી હલાકે (પુલાન ખીન પુલાન) યા

કાહેરો,, યા કહહારો, યા કાદેરો, યા મુક તદેરો, યા મુન તકીમો, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ.

ઓર બળયે પુલાનકે નામ ઉસ શખસકા લેવે, ઓર યે ખતમ ગ્યારા રોજ તક પરહે. આલીમકે હાથસે હક તઆલા નબત દેગા.—યે અમલ આખીર માહુમેં મગલકે રોજસે શુર કરે.

૫૯—દુશ્મનકી તબાહી ઓર હલાકી કરના મંજુર હો, તો મગલકે રોજ દો—પહેરકો, સર નંગા કરકે શુસલ કરે, ઓર તનહા બેઠે ઓર મોંહુ દકકનકી તરફ કરકે એકતાલીસ દાને રાઈકે અપને આગે રખે. ઓર હર દાને પર એકતાલીસ બાર, સુરયે કૌસર, યાને ધન્ના આતયના, પરહુ—કર દમ કરે ઓર હોવલ અબતર, કે બાદ નામ ઉસ શખસકા ઓર ઉસકી માંકા લેવે ઇસ તરેહુ તમામ દાનોપર દમ કરકે, વોહ દાને કીસી શખસકે હાથસે, દુશ્મનકે ઘરમેં ડલવા દેવે. યા ખુદ ડાલે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે અગર સાત રોજમે અસર ન હોવે. તો ચઉદા રોજ અમલ તક કરે અગર ચઉદા રોજમે પુરા અસર ન હોવે. તો એછીસ રોજ તક કરે.

૬૦—દુશ્મનકો બરબાદ કરનેકે લીયે, યે અમલ કરે, આખીર મહીનેમેં, ઇતિવાર યા મંગલકે રોજ દો—પહેરકો. રાઈ, સરસોં, ઓર પુરાની કબરકી ખાક, યાને (મીટ્ટી) ચો—રાહેકી, યાને જહાં ચાર રાસ્તે મીલતે હોં, ઉસ રાસ્તેકી

મીટો લાવે, ઓર હુરએક પર, સાત સાત મરતળે સુરયે તખ્ખત યદા, બગેર ખિસમીલ્લાકે પરહે. ઓર હમ કરે. ઓર હુશમનકા નામ લેતા જાવે. ઓર યે ચાર ચીજોકો હુશમનકે મકાનમેં ડાલ દેવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, વોહ મકાન વચરાના હો-જાયેગા.

૬૧-વાસતે તખાહ કરને હુશમનકે, યે અમલ કરે, યાને મંગલ કે રોજ, સાત મસજીદોકી ખાક એક પુડીયામેં એખીટ્ટી કરકે લાવે, ઓર આઘી રાતકો ગુસલ કરે, ઓર ખસ્તીમેસે બાહર કીસી શહીદકી કબરકે પાસ જાવે. ઓર વહા હજરત સલ, કે નામકી કાતેહા પરહે. ઓર બાદ કાતે હાકે, દુગાના નમાઝે નફીલ, વાસતે તખાહી હુશમનકે, યા દરમ્યાન દો આદમીયોંમે, બુદાઈ હોનેકી નિયતસે પરહે. પેહલી રકઆતમે બાદ સુરયે પ્રાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના આતય ના ગ્યારા મરતળે પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમે, બાદ સુરયે પ્રાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના અનજલના, ગ્યારા મરતળે. પરહે. ઓર સુરયે ઇન્ના આતય-ના પુરી કરકે, હોવલ અખતરકે બાદ હુશમનકા નામ લેવે, યા દો આદમીયોંકે દરમ્યાન હુશમની કરાના મંજુર હો, તો ઇનકા નામ લેવે. બાદ સલામકે કબર કે પાસ જાકર, ખડા હોકે, ૭૦૭ સાતસો સાત મરતળે યે કલમા પરહે. વોહ ચે હે.

લા ઇલાહ, લગાવે ઇલલાહ, સુલગાવે મોહંમદ રસુ-
લુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે, જલાવે,
જલાવે.

જહાં પુલાન લીખખા હે, વહાં ઉસકા નામ લેવે. ચે
કલમા પરહે બાદ, મસજીદકી બાકકે ઉપર દમ કરે, બાદ
દોનોં હાથ કબર પર મારે. ઓર કહે કે, કે પુલાનેકો તબાહ
કરો, યા પુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી કાતેહા
કરૂંગા. બાદ ઉસ બાકકી સાત પુડીયાં બનાવે. ઓર અપને
ઘર લાવે, સુબોહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદાકે
હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હરરોજ એક એક
પુડીયા ડાલતા જાવે. ઓર દો પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ
મોહુ કરકે, ઉપર લીખખા હુવા કલમા ૧૦૧ મરતબે પરહ
કર પુકે. ઇનશા અલ્લાહ દુશ્મન તબાહ હોગા.

બાબ છટ્ટા—હાકીમ ઓર ઝાલીમકા મેહરબાન હોના.

દર-અગર કોઈ અમીર યા હાકીમ, કીસીકે ઉપર
અફ્રા હુવા હો, યા કીસીકો શેહર બદર કરદીયા હો. તો
આહીચે, કે શુરૂ માહમેં જુમેરાતકે રોજ રોઝા રખખે. ઓર

ચુસલ કરકે કપડે પાક ઓર સાપૂ પેહને. ઓર રોઝા ઇફતાર કીયે બાદ, તનહા બેઠકર બુખરાત જલાવે. ઓર ઓર થોડે ચાંવલ ઓર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખખે. ઓર ઉસમેંસે તીન રીકાબીયાં બનાવે. પેહલી રીકાબી પર આદમ મોવશ્હિલકે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર દુસરી રીકાબી પર હુઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર તીસરી રીકાબી પર, બીબી ફાતીમા રહી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર બારાસો મરતબે અસમાયે ઇલાહીકો પરહે. ઓર કેઇ ચીજ ગયેર હુયવાની, યાને રોટી ઓર નમક બા-કર સો રહે. ઓર દુધ ચાંવલકી દો રીકાબીયાં મસજીદમેં લેજ દેવે ઓર એક રીકાબી કે જીસપર, બીબી ફાતીમા રહી, કી પૂાતેહા દી હો, વોહ રીકાબીકે દુધ ચાંવલ લડકીયોંકો ખીલાવે. પસ સુબોહકો ઉસકી મુરાદ બર આયેગી. અગર એક રોજમેં મકસુદ બર ન આવે, તો દુસરે રોજ બગેર ચાંવલ પકાનેકે રોઝા રખખે. ઓર પેહલે રોજ જીસ તરેહ પરહા થા, ઇસી તરેહ વઝીફા પરહે. ઓર બારા રોજ તક બગેર ચાંવલ પકાનેકે સીફ રોઝા રખકે અમલ કરે. ઇનશા અલ્લાહ, અમીર ઓર હાકીમ, ઓર જીસકે લીયે પરહે. વોહ મેહ-રબાન હોવે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલી, યા વલી, યા દની,
યા ગની.

ઉપર લીજખા હુવા અમલ બારા રોજ પરહે. તો ઉતને રોજ પરહેજ તરકે હથવાનાત કરે,

૬૭--વાસ્તે મેહરબાન કરને હાકીમકે, યે અમલ ત્રીન રોજ તક કરે. હર રોજ ગુસલ કરે, ઓર હબર દાને ગીહુકે લેવે, ઓર ઉસકે ધોડાલે. ઓર હરએક દાનેપર એક એક મરતબે પરહે ઓર દમ કરે, વોહ ઇસમ યે હે.

યા રહમાનો કુલ્લે શય-ઇન, વ રાહે -મહુ, યા રહમાનો. ઉપર લીજખા હુવા અમલ બા--વુઝુ પરહે. અવલ ઓર આખીર ત્રીન ત્રીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે ઓર એક કોરા મીટીકા બરતન લેવે, ઉસમે વોહ ગીહુકે દાને ડાલતા બવે, ઓર ઉસપર નયા સરપોશ બાંધે ઓર અદર પાક પાની ડાલકે બેશ દેવે. ઓર વચરાન કુવેમે વોહ બરતન, કે જીસમે ગીહુ ડાલે હો વોહ, ઓર ઉસપર સરપોશ બાધકર, ડાલ દેવે. ઇસ તરેહ ત્રીન રોજ તક અમલ કરે પઢતે વકત જીસ હાકીમકે લીયે પરહે, ઉસકી સુરતકા જ્યાલ દીલમે રખે

૬૪--અગર કોઇ, આલીમ હાકીમકે ખૌપસે ડરતા હોવે તો આહીયે, કે જીમેરાતકે રોજ સુબોહકી નમાઝકે બાદ, થોડા રોગન યાને તેલ ખુશખુદાર લેવે. ઓર ઉસમે ઇતર થોડા મીલાવે. ઓર ઇન આયતોંકો આલીસ મરતબે પરહ કર, ઉસપર દમ કરે. અવલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ,

યાને તીન તીન મરતબે પરહે. ઇસ તરેહ જુમઆકે રોજ તક, સાત રોજ તક પરહુ-કર, તેલકે ઉપર દમ કરે. ઓર ઉસ તેલમેંસે થોડા લેકર, અપને મોંડુપર મલકર, હાકીમકે સામને જાવે, તો વોહ મેહરબાનીસે પેશ આયેગા, યે અમલ સાત રોજ તક કરે. ઓર પરહેજ ગોશત ઓર મછલીકા રખખે. આયતેં યે હેં.

ખિસમીલ્લા હીર રહુમા નીર રહીમ. યા ઐયોહન નખીયો ઇન્ના અરસલ--નાકા શાહેદવ, વ મુબશ-શેરવ વ નજરા, વ દાયેયન ઇ-લલ્લાહે, ખે-ઇજનીહી, વ સીરાજમ મુનીરા, વ બશ-શેરીલ મોઅમે--નીના, ખે--અન્ના લહુમ મીનલ્લાહે ફદ-લન કબીરા. વલા તોતેઇલ કાફેરીના, વલ મુના ફેકીના, વ દાઆ આબહુમ, વ તવક્કલ અ-લલ્લાહ, વ કફા--ખીલ્લાહે વકીલા.

૬૫--અગર કીસીકે ઉપર કેઈ બોહતાન દેવે, ઓર વોહ કામ ઉસને ન કીયા હો, યા ઉસપર મુકદ્દમા અદાલતમેં હાકીમકે સામને ચલતા હો, યા મીરાસ ઉસકી છીન લી-ગઇ હો, તો આહીયે, કે ઇસ આયતે મોઅઝ--ઝમાકે ઉસ મોઆ-મીલે કા, પ્રયસલા હોતે તક, હરરોજ એક હજાર મરતબે સુબોહકી નમાઝ બાદ, કિબલા--ફેઝકર, બા--બુઝુ પરહે. વો આયત યે હે.

વ ઓપ્રવ--વેદો અમરી ઇલલ્લાહ, ઇન-નલ્લાહા બસીરૂન ખિલ ઇબાદ.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ હરરોજ એક હજાર મરતબે
પરહા કરે. પરહેજ નહીં હે.

બાબ સાતવાં—ભાગે હુયે ઓર ગાયેબકા હાઝીર હોના.

૬૬—જબ કીસીકા કોઇ લડકા, યા અજુજ, યા દોસ્ત
ગુમ હોજાવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં
હે. ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી નહો, કે જુદા હે, યા
મુરદા, તો આહીયે, કે બાદ નમાઝે ઇશાકે, એક હજાર
ઓર એકસો મરતબે, ખિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.
કા પરહકે સો રહે. તો ઉસકો બાબમે દેખેગા. યા હાલ
માઅલુમ હો-જાયેગા. અગર પેહલી રાતકો બાબમે નદેખે,
તો દુસરી રાતકો ફીર પરહે. ઇસી તરેહસે સાત રાતો તક
પરહે. બર વકત અમલ પરહનેકે પાક ઓર સાફ લિખાસ
પેહને. ઓર ખુશખુ જલાવે.

૬૭—અગર કોઇ શખ્સ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા
નહીં હો, તો હરરોજ ૧૧૯ મરતબે, યા હફ્ફીઝો, પરહે.
ઓર યે આયત, ઇન તકો મીસકાલા હુખ્ખતીમ, મીન

ખર દલીન, રૂ-ત-કુન સખ-રતીન, અવ ફીસ-સમા-વાતે, અવ ફીલ અરદે, યાતે બેહીલા. ઇન-નલાલા લતીપુન ખખીર. ૧૧૯ મરતબે પરહે. ખર વકત પઢનેકે ઉસકા તસંબુર કરે. એક ચીલા પુરા હોતે તક, યે અમલ કરે. પરહેજ કુછ નહીં હે.

૬૮-જો કોઈ શખસ ગાયેબ હોનાવે, ઓર તલબ કરના ઉસકા મઝુર હોવે, તો હરરોજ સુબોહકી નમાઝમેં પેહલે દો રકઆત સુન્નત પરહે. બાદ કિબલા-રૂ બેઠકે સુરયે ફાતેહા યાને અલહુમ્મકી સુરત. ૪૧ મરતબે પરહે. અવલ ઓર આખીર હુરૂફ શરીફ તીન તીન મરતબે પરહે. પઢતે વકત ઉસકા ધ્યાન રખજે. ફીર દો રકઆત ફરઝ પરહે. એ અમલ એક ચીલા પુરા હોતે તક પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં હાઝીર હો-નાવેગા. પરહેજ કુછ નહીં હે.

૬૯-જો કોઈ ચાહે, કે ગાયેબકો ખાખમેં દેખે, ઓર એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કોઈ ઓર અપના મત-લબ દર્યાફત કરના મઝુર હો, તો યે અમલ બ-તોર ઇસ્તે-ખારાકે હે સદક દીલસે કરે અવલપાક ઓર સાફ કપડે પેહને. ઓર વુજુ કરે. ઓર કિબલા-રૂ હોકર, દાહની કરવટ પર લેટે. ઓર સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર સુરયે વહ-દોહા, ઓર સુરયે વલ-લયેલ, ઓર સુરયે

અલમ નશરાહ, ઓર સુરયે વતતીન, ઓર સુરયે ઇખલાસ.
યે સખ સુરતોંકો સાત મરતયે પરહે. ઓર બાદ ઉસકે
ઇસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી, (કળ વ કળ.)
વજ-અલ મીન અમરી, ફ-ર જંવ, વ મખજન,
અરેની ફી મનામી. મસ તદલ્લા બીહી, ઇખબા દાઅ-
વતી. ઓર બજયે કળ વ કળકે અપના મતલબ કહે.
અગર પેહલી રાતમેં મુદ્દઆ માઅલુમ હોજવે, તો બેહતર
હે, વ ઇલ્લા સાત રાત તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઇનશા-
અલ્લાહ, સાત રાતોંસે જ્યાદા ન પઢેગા, કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦-ગાયેબકે હાઝીર હોનેકે લીયે, મગરેબકી નમાઝ
બાદ કિબલા-૩ બેઠકે, હરરોજ ગ્યારા સો મરતયે, સુરયે
વદ-દોહા, કો પરહે અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ,
તીન તીન મરતયે પરહે ઓર પઢતે વકત ઉસકા તસવ્વુર
કરે યે અમલ ૨૧ રોજ તક કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ,
ગાયેબ હાઝીર હોગા ઇસમે કીસી કીસમકા પરહેજ નહી હે.

૭૧-અગર કીસી શખસકા ગુલામ, યા લોંડી, યા
જાનવર ભાગા હો, ઓર દર્યાફત કરના ઉનકા મંજુર હો,
કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર હુપ્તેકે દીન ભાગા
હે, તો જાનીબે જુનુબ યા દઝનકે તલાશ કરના ચાહીયે.

ઐર અગર ઇતવારકે દીન લાગા હે, તો જાનીયે મશરીક, યાને પુરખકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન લાગા હે. ઐર અગર મંગલકે દીન લાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઐર અગર બુધકે રોજ લાગા હો, તો જાનીયે મગરીબ યાને પછછમકે પ્રાર હુવા હે. ઐર અગર જુમેરાતકે દીન લાગ ગયા હો, તો જાનીયે પછછમકે તલાશ કરના ચાહીયે ઐર અગર જુમઆકે દીન લાગા હો, તો તરફ દક્કનકે હુડે.

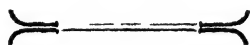
૭૨—અગર કોઈ બાહેર ચલા ગયા હો, ઐર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, ઐર દર્યાફત કરના ઉસકા મજુર હો, કે કીસ સીમતકો લાગા હે. પસ અગર હફતેકે દીન લાગા હે, તો જાનીયે જુનુબ યા દક્કનકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઐર અગર ઇતવારકે દીન લાગા હે, તો જાનીયે મશરીક, યાને પુરખકે તલાશ કરે અગર પીરકે દીન લાગા હો, તો તરફ શીમાલ યાને ઉત્તરકે લાગા હે. ઐર અગર મંગલકે દીન લાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઐર અગર બુધકે રોજ લાગા હો, તો જાનીયે મગરીબ યાને પછછમકે પ્રાર હુવા હે. ઐર અગર જુમેરાતકે દીન લાગા ગયા હો, તો જાનીયે પછછમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઐર અગર જુમઆકે દીન લાગા હો, તો તરફ દક્કનકે હુડે.

૭૨—અગર કોઈ બાહેર ચલા ગયા હો, ઐર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, તો એક કાગજપર “બ હકકે

શેખ ફરીદ શકર ગંજ” લીખકર કાગજકો પથરકે નીચે દબા
ઓર વોહ જખ આવે, તો ઉસ પથરકે ખરાખર શીરીની
તોલકર, ફાતેહા હઝરત પ્રીદ શકર ગંજકે નામકી દીલાકર,
શીરીની ગરીબ ઓર મોહતાબેકો ખાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં-કયેદસે નજત પાના.

૭૩-અગર કોઈ શખસ કીસી અલીમ, ઓર બદકારકે
શેહરમે, યા ગાઉમે ગીરફતાર હો-ગયા હો, ઓર વહાં
નજતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો ઇસ આયતકો કસરતસે
પરહા કરે. ઓર અલ્લાહસે અપને રેહાઈકે લીયે દુઆ માંગે
તો ઇનશા અલ્લાહ, ઝુરર ઉસકી રેહાઈ હોગી. વોહ આયત
યે હે

રખના અખ્રેજ-ના, મીન હાજેહીલ કરીયતઝ અલીમો
અહુ-લહા, વજ-અલ લના મીન લદુન-કા વલીયન, વજ-
અલ મીન લદુન-કા નસીરા.

૭૪-અગર કોઈ શખસ કયેદ હો-ગયા હો, તો વોહ
હુરરોજ ઇસ આયતે શરીફકો સુબોહ ઓર શામ, બે-અદદ
પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, રેહાઈ પાયેગા. વોહ આયત
યે હે.

લકંદ જાઆ-કુમ રમુલુમ, મીન અન-ફેસેકુમ, અઝીઝુન
અ-લય-હે મા અનીત-તુમ હરીસુન અ-લય-કુમ, બિલ
મોઅમે-નીના રઉપુર રહીમ. ફધન તવલ-લવ, ફકુલ હસબી
યહ્યાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અ-લય-હે તવક્કલતો વહોવા
રખુલ અરશીલ અઝીમ.

૭૫-જો કેઈ શખ્સ, બે-ગુનાહ કયેદ હો જાવે, તો
અવલ જોર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહકે, સાત મરતબે
ઇન આયતોંકો પરહ-કર, અપની ઉગલીયોં-પર દમ કરે,
ઇસી તરેહ હરરોજ પરહે. વોહ આયતેં ચે હેં.

બિરમીદ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિદ્લાહે
વલીઅંવ, વ-કફા બિદ્લાહે શહીદા. વ-કફા બિદ્લાહે અલી-
મન, વ-કફા બિદ્લાહે હસીબા. વ-કફા બિદ્લાહે હાદીયન,
વ-કફા બિદ્લાહે નસીરા.

૭૬-અગર કેઈ નાહક કયેદ હો જાવે, તો હરરોજ
એક હજાર મરતબે, ચે કલેમાત પરહે અગર હો-સકે તો
બે-અદદ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી રેહાઇ હોગી.

યા ગયા-સલ મુસ-તગીસીન, અગેસની, વયા નાસે
રલ મઝલુ-મીન, ઉનસોર-ની, બે ફદલેક.

૭૭-જબ કેઈ કયેદ હો-જાવે, તો ઇસ આયતકા વીદ્
રખે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ
આયત ચે હે.

! ઇન્ના રખી લતીપુન, બેમા યશાઓ, ઇન-નહુ હોવલ
અલીમુલ હકીમ.

બાબ નવ્વાં-જદુ ઓર આસેબ ઓર નઝરકા દુર હોના.

૭૮-મુજરરીબાતે દેરખીમે લીખખા હે, કે જખ
કીસીકો જન આઝાર દેતા હો, તો ઇન આયતોંકો તીન
મરતબે પરહુ-કર, પાની પર દમ કરે. ઓર ઉસકો પીલાવે.
બા-વુજુ પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર હુરફ શરીફ પરહે
વોહ આયતે ચેહ હે.

ઇજ કાલા યુસુફે લે અખીહે, યા અ-ખ-તે, ઇન્ની
રાઅય-તો અ-હુ-દા અ-શ-રા કવ-કબન, વશ શમસા
વલ ક-મ-રા, રાઅય તોહુમ, લી સાજેદીન યા માઆ-
શરલ જન્ને વલ ઇનસે, ઇનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-
પુજુ, મીન અકતારીસ સમા-વાતે વલ અરદે, ફન પુજુ.
લા તન પુજુના ઇદ્લા બે-સુલતાન.

૭૯-અગર કીસીકો આસેબકા ખલલ હો, તો સાત
દાને કાલી મીરચકે લેવે ઓર મીરચકે હરએક દાનેપરસાત
સાત મરતબે, સુરચે લે-ઇલાફે કુરેશીન, પરહુ-કર દમ

કરે. ચોર ઉન મીરચીયોંકો ધીસકર, જીસકો આસેખ હો,
ઉસકો આંખોંમે બતોર સુરમેકે લગાવે, તો આસેખ દુર હોગા.

૮૦-અગર કોઈ ચાહે, કે આસેખકો હાઝીર કરે,
તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત ચારા ખાર, પુલપર દમ કરકે
સુંધાવે, પુલ કોઈલી ખુશખુદાર ચાને ચમેલી, વ-ગયરાકા
હો. ઉસપર દમ કરે. ચોર એક પુલ ઉસપર મારે. ફૈરન
આસેખ હાઝીર હોગા. ઇસ અઝીમતકો અઝી-મતે સુલેમાની
કેહતે હે. વોહ યે હે.

ખિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝમ-તો
અલય-કુમ, ફ-ત-હુ-નકા, હખીખોકા હખીખોકા, અ-લ-મ,
અ-લ-મ, સફ-કન સફ-કન, અઈસન ઈસન, જ-લ-સન
ખ-લ-સન, તલીસન તલીસન, સુદન, કહ-લન કહલન,
જલ-હલન, જલ-હલન, મહ-લન મહ-લન, સંજીયન
સંજીયન, શહીખન, મન-સખન ખનસી-યન. બે-હકકે
ખાતીમે સુલય-માન, ખીન દાઉદ અલય-હુમુસ સલામ.
ઓહ-દેર, મીન જાનેખીલ મશારેકે વલ મગારેખ. વ મીન
જાનેખીલ અય-મને વલ અય-સર. બે-હકકે લા-ઈલાહ
ઈલ-લલાહો, મોહમદુર રસુલુલ્લાહ. વ બે-હકકે અરશીલ્લાહ,
વ કુરસી.

૮૧-નઝરે બદ ચાને નઝરકા લગના-સહી મુસલીમ,
ચોર તફસીર ફતેહુલ અઝીઝ, વ-ગયરામે લીખ્યા હે, કે

રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો જાના ઠીક છે. ઓર કોઈ ચીજ તકદીર પર ગાલીબ હો જાતી છે, તો નઝર ગાલીબ છે. ચાને તાસીર ઉસકી નીહાયત કવી છે. જાનના આહીયે, કે નઝર એક કીસમકા જેહર છે. કે હક તઆલાને આજે આદમીયોં. ઓર જીનકી આંખમેં ઉસકો રખખા છે, જયસા કે બીછછુકે ડક, ઓર સાંપકી જખાનમેં જેહર રખખા છે. ઓર યે ન જાને, કે ગયેરકી નઝર હોતી છે. ઓર અપનેકી નહીં લગતી. કભી અપને-કીભી હો જાતી છે. ઓર ઓર હદીસે શરીફમેં આયા છે, કે જો ચીજ આંખમેં અછછી માઅલુમ હોવે. તો માશા અલ્લાહો લા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લાહ, કહે. ઉસકી બરકતસે નઝરકા અસર ન હોગા. કેફીયત ઇસકી બડી બડી કિતાબોંમે લીખખી છે. હદીસે શરીફમેં આયા છે, કે જો કોઈ શખસ નઝર લગાવે તો ફૈરન નઝર લગાને વાલેકા મોંહ ઓર દોંનો હાથ. ઓર દોનોં પાઉં ઓર શરમ-ગાહ, એક બરતનમેં ધોનેકો કહે. ઓર ઉસ પાનીકો ઉસપર છીડક દેવે, કે જીસકો નઝર લગી હો. ખુદાકે હુકમસે જદદ અછછા હો-જાવે. યે અમલ મોઅતે-બર કિતાબોંમે લીખખા છે. ઓર હદીસે શરીફમેં આયા છે, કે જખ તુમસે કોઈ ધુલાવે, તો ધો દો, ચાને વાસ્તે દક્ષ કરને નઝરકે તુમસે કોઈ દરખાસ્ત કરે, કે મોંહ વગયરા ધોવ, તો ધો-દેના આહીયે. ઓર ઉસકા ખુરા માનના અખસ છે.

રિવાયત છે, કે હઝરત ઉસમાન રહી, ને એક ખુબસુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકી હુડડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર નઝર અસર ન કરે કાલા ટીકા લગાના લડકોંકો વાસતે દક્ષ કરને નઝરકે, તીરમીજી શરીફસે સાખીત છે. પસ અખ માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે-અસર નહીં હેં.

હઝરત હસન બસરી રહી, ને ફરમાયા છે, કે જીસ શખસકો અપને ઉપર, યા અપને માલ વ-ગયરા પર, નઝર હો-જાનેકા ખૌફ હો, તો ચાહીયે, કે ઈસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહુ-કર, દમ કર લીયા કરે. વોહુ આયતે કરીમા ચે છે.

વ ઈન યક્રાહુલ લજીના ક-ફ-ર, લ-યુઝ લેકુ-નકા, બે અબસારે-હીમ, લખ્મા સમેઉજી જીકરા, વ યકુલુના ઈન-નહુ લ-મજનુન.

૮૨--જાહુ યા સહર-જખ કોઇ જાહુમેં ગીરફતાર હો જાયે, તો ઝુફર છે, કે બાદ હર નમાઝકે, સુરયે કુલ આ ઉન્ને બે રખખીલ ફલક, ઓર કુલ આઉન્ને બે રખખીન નાસ, પરહા કરે. તો બહોત જલ્દ અછછા હો- જાયેગા.

૮૩--વાસતે દુર હોને જાહુકે, એક કટોરેમેં યા ખ્યાલેમેં પાક ઓર સાફ પાની લેવે. ઓર ઉસ પાનીપર દમ કરકે, જીસપર જાહુ કીયા ગયા હો, ઉસકો પીલાવે. તીન યા

સાત મરતળે પરહ-કર દમ કરે. વોહ અમલ ચે હે.

ખિરમીઠા હીર રહમા નીર રહીમ-અઘા હુમ્મા સલ્લે
અલા મોહ-મદીન, વ અલા આલે મોહ-મદીન, વખારેક વ
સલ્લીમ. બહરી બહરી બહરી કેવાર, બજરી બાંધુ દસોં દવાર
બજરી આયે બજરી જાયે, બજરી સખ જગા સમાયે,
ટોના જાહુ સખ રદ હો જાયે, જો ટોના જાહુ રદ ફીરકર
આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાપર જાયે. જો જો કરે
સો-સો મરે. બ-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લહ્લાહ, મોહમ મહુર
રસુલુલ્લાહ. વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆન, મા-હોવા શીફાઉન
વ રહ-મતુલ લીલ મોઅમે-નીન. વલા યઝીદુઝ અલેમીના
ઇદ્રા ખસારા.

૮૪-વાસતે દુર કરને શયતાનકે, કે જો સતાતા હો.
ઔર પથ્થર ફેકતા હો, તો ચે આયત પરહે. વોહ આયત
ચે હે.

ઇન નહુમ યકીદુના કય-દન, વ અકીદો કયદા. ફમહ
હેલીલ કાફરીના, અમ-હીલ હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખખી હુઇ આયત ચાર લોહીકી કીલોંપર,
હર કીલપર પચ્ચીસ મરતળે પરહ-કર દમ કરે. ઔર ઉન
કીલોંકો ઘરકે ચારોં કોનોંમે ગાડ દેવે.

આખ દસવાં—ચોરકા પહેછાનના.

૮૫--જીસ શખસકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર મંજુર હો, કે ચોરકો દરયાફત કરે, તો દો શખસ આમને સામને બેઠે. ઓર એક કેરી બધનીકો અપને સીધે હાથકે કલમે-કી ઉગલી, યાને અગુઠેકે પાસકી ઉગલીસે ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી ઉન દોનોંકે સામને બેઠકે સુરયે યાસીન, કે મીનલ મુકમીન, તક પરહે. તીનોં આદમી નમાઝી ઓર થરહેજગાર હોના ચાહીયે. ઓર જીસ વકત યે અમલ કરે, ઉસ વકત ખા--વુઝુ હોના ચાહીયે. બધનીકે ઉપર ચાર ખાનુપર ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખ્ખે. વોહ ફરીશતોંકે નામ યે હેં. યા જીબ્રહીલ, યા મીકાઇલ, યા ઇસરાફીલ, યા ઇઝરાઇલ. યે નામ લીખ્ખે બાદ, દો શખસ કલમેકી ઉગલીયોંસે આમને:સામને બેઠકે બધનીકો ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી સુરયે યાસીન. પરહના શુર કરે. ઓર જીસ શખસ-કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે, ઉસકા નામ એક કાગજકે ટુકડે પર લીખકર બધનીકે અંદર ડાલે. ઓર સુરયે યાસીન, મીનલ મુકમીન, તક પરહે. કાગજમેં જીસકા નામ લીખખા હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધની જુર ધુમેગી. ઓર અગર ચોર નહોગા, તો બધની નહીં ધુમેગી. ઇસ-તરેહસે

જુસકે જુસકે ઉપર શક હો, ઉસકા નામ લીખકર બધની-
મેં ડાલે, ચોર સુરયે યાસીન પરહે. જો ચોર હોગા, ઉસકે
નામ પર બધની ફીરેગી. ચોર જો ચોર નહોગા, તો બધની
નહીં ફીરેગી.

યે અમલ યા ચોર કોઈ અમલ કરે, ચોર ચોરસે
વાકીફ હોજાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર ચકીને
કામીલ નકરે. ચોર ઉસકો બદનામ નકરે. બલકે તદખોરસે
પતા લગાવે. ચોર જબ બરાબર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તબ
ઉસકા ઇજહાર કરે. કયુકે અગર બગેર તલાશ કરનેકે, કીસી
પર તોહમત લગાઈ જાયેગી, તો ખુદાકા ગુનેહગાર હોગા.
ચોર દુન્યવી મુશકીલોંકા ચોર આફતોંકા સામના હોગા ઇસલીયે
ખુબ હુશીયારીસે કામ કરે ચોર અમલ કરનેવાલે આદમી પર-
હેજગાર ચોર સમજદાર લાયેક ઉમરવાલે હોંગે, તો નતીજા
અછીં હોગા. કમ ઉમર ચોર નાદાનોંકા યે કામ નહીં હે.

૮૬--જુસ કીસીકી કોઈ ચીજ ગુમ હો જાવે, તો દો
રકઆત નમાઝે નપીલ પરહે. ચોર પેહલી રકઆતમેં સુરયે
અલ--હમ્દકે બાદ, સુરયે વદ-દોહા પરહે. ચોર દુસરી
રકઆતમેં સુરયે અલ--હમ્દકે બાદ, સુરયે અલમ નશરાહ,
પરહે. ચોર બાદ સલામકે દોનો હાથ ઉઠાકર, યે દુઆ પરહે.
તો ઇનશા અલ્લાહ, પતા લગ જાયેગા. વોહ દુઆ યે હે.

અહીં હુમ્મા સદલે અલા મોહમ મદીન, વ અલા આલે મોહમ મદીન, વ બારેક વસદ્દીમ. યા હાદીયલ મુદ્દહીન અર દદા અલા દા-કતી, બે- ઇન્જતેકા, વબે સુલતાનેકા, ફઈન્નમા હુવા મીન ફદલેકા, અતાએકા.

૮૭-જસ કીસીકી કોઇ ચીજ ગુમ હો જાવે, તો ચાહીયે, કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે હર રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે કુલયા ઐયોહલ કાફરૂન, ચાર ચાર મરતબે પરહે ઓર બાદ સલામકે સીજદેમે જાવે. ઓર ૧૧૩ મરતબે યે પરહે. અહીં હુમ્મા ઇન્ની અસ અલોકા, બે-હકકે મોહમ-મદીન, મોહીમ્મેકા, વ અસ-અલોકા, મોહમદીન અબદેકા, અન તઝ-હેરલી મસર-દની ઓર ફીર તીન બાર, ઇન્ના લીલાહે વ ઇન્ના ઇ-લયહે રાજેઉન કહે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ચીજ મીલ જાયેગી. ઓર ચોર માઅલુમ હો-જાયેગા.

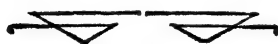
૮૮-અગર કીસીકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ઉસકા દર્યાપૂત કરના મજુર હો, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે ઇસ ઇસમકો ૧૦૦ બાર પરહે. વોહ ઇસમ યે હે. યા ખબીરો અખબેર-ની પરહ-કર સો રહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકો ખાખમે ચોરીકા પતા માઅલુમ હોગા. યે નમાઝ ઇશાકી નમાઝ બાદ પરહે. કપડે

પાક ચોર સાપૂ પેહને. ચોર પાક ખીસતર પર સોવે. અગર એક રોજમેં ઉસકો ખાખમેં ચોર નઝર આવે, તો ખેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નઝર ન આવે, તો યે અમલ જીસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા થા, ઇસી તરેહ તીન રોજ તક યે અમલ કરે.

૮૯--ચોરકો દર્યાફત કરનેકી હીકમત--જીસ કીસીકા અસખાખ ચોરી યા માલ ગયા હો, ચોર ચોરકા દર્યાફત કરના મઝુર હો, તો જીન લોગો પર ચોરીકા ગુમાન હો, ઉન સખકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાહીયે, કે એક અલાહેદા મકાનમે એક ગજ--લર જમીન મીટડીસે લીપકર, ઉસ જગામે એક ખુટી સાફ લકડેકી ગાડે. ચોર ઉસ ખુટી પર, થોડીસી હીગ લગા દેવે બાદ આમીલ કુછ પરહતા હો, ઇસ તરેહ ઉસ મકાનસે બાહર નીકલે, ચોર જહાં વોહ લોગ ખેઠે હોં વહાં આવે. તાકે લોગોંકો ચકીન હો--જાવે, કે અમલ બરાબર કીયા ગયા હે. બાદ ઉન આદમીયોં-મેસે હરએક આદમીકો અલાહેદા હુકમ દેવે, ઉસ મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુટી ગાડી હુઇ હે. ચોર ખુટી પર હર-એક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ ઉનમેસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુટી પર ઝુર ચીપક જાયેગા. યા કીસીકે હાથમે કીસી કીસમકી બદખુ પયદા હો--જાયેગી. ચોર જો આદમી ઉસ મકાનમે જાકર વાપીસ આયે, ઉસકા

હાથ સુધે. જુસ કીસીકે હાથમે હીંગકી જુ નહોગી, વોહી ચોર હે. ક્યુકે જો શખસ ચોર હોગા, વોહ મારે ખૌપ્રકે ખુટી પર હરગીજ અપના હાથ નહી લગાયેગા. ચોર જુસકે દીલમે ખટકા નહી હોગા, વોલ ખીલા--ખૌફ હાથ લગાયેગા. જખ ખુટી પર હીંગ લગાવે, તો કીસીકો ખબર નહોવે, ઇસ તરેહસે લગાવે, યે કામ ખડી હુશીયારીસે કરે. ચોર અયસા આદમી યે અમલ કરે, કે જુસકો લોગ પરહેજ--ગાર ચોર આમીલમે શુમાર કરતે હોં. અગર અયસા આદમી કરેગા, તો ઇસ હીકમતસે ચોર ઝુરૂર પકડા જાયેગા.

૯૦--જો કોઈ ચાહે, કે ચોરકો દરયાફત કરે, તો દીનકો સુખોહકે વકત, એક તશતકે નીચે એક સુફેદ મુર્ગકો રખજે, ચોર સાત મરતજે, આયતુલ કુરસી, પરહે ચોર ઉસ તશત પર હાથ રખજે જો કોઈ ચોર હોગા, તો મુર્ગ આવાઝ કરેગા

ખાખ ગ્યારહવાં--આફનોંસે માલકો

ખચાના.

૯૧--નકલ હે, કે અખુ દાઉદ, અસહાખીસે કીસીને કહા, કે તુમહારે ઘરમેં આગ લગી હે. ચોર જલ-ગયા હે,

અમુ દાઉદને કહ્યા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કયુ કે
 યે દુઆ જખસે મે'ને આં હઝરત સલ, સે સુની હે, ઉસ
 રોજસે કલ્હી નાગાહ નહીં કી હે. તો મેરા ઘર કયુ કર
 જલેગા. ગરઝકે ઉસ ઘરકો જો દેખા, તો ફીર અતરાપ્ત ઉસકે
 જલ-ગયે થે લેકીન ઉસકો તુકસાન નહુવા થા. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અનતા રખી, લા ઇલાહા ઇલ્લા
 અનતા અલય-કા તવજ્જલતો, વ અનતા રખુલ અરશીલ
 કરીમ. મા યશા ઉલ્લાહો કાના, વમા લમ યશાઓ લમ
 યકુન આ-લમો, અન નલ્લાહા અલા કુલ્લે શયઈન કદીર.
 વ અન નલ્લાહા કદ અહાતા બે-કુલ્લે શયઈન ઇલમા.
 અલ્લા હુમ્મા ઇન્નો આઉજો બેકા, મીન શરરે નફ્સી, વ
 મીન શરરે કુલ્લે દાબ-બતીન, અનતા આબેજુન બે-નાસી-
 યતેહા, ઇન્ના રખી અલા સીરાતીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખી હુઈ દુઆકો, હરરોજ પરહા કરે.

• દર-જસ કીસીકે પાસ માલહોવે, ઓર ઉસકો ચોરોંકા
 જોઈ હો, યા કોઈ ઉસ માલપર નાહક દાઅવા કરે, યા
 માલ, યા ઇમલાક, યા બાગ, યા હવેલી, કોઈ આલીમ
 જુદમસે લે-લેના આહતા હો, તો ઇસ આયતે શરીફકો
 યારા મરતબે, હર રોજ બાદ હર નમાઝકે પરહે. અવ્વલ ઓર
 આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે તો હક તઆલા, ઉસ આલીમસે
 રેહાઈ દેગા. ઓર મહપુઝ રહેગા. વોહ આયત યે હે.

માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વતા ઇલ્લા બિલ્લા હીલ
અલી-ઇલ અલીમ.

૯૩-હઝરત ઇમામ જાઅફરે સાદીક રહી. સે મનકુલ
હે, કે અમર કીસીકો અપને ખેતમે ગલ્લા ખોના મઝુર
હો, તો ઉસમેસે એક મુઠ્ઠી ભરકર, કિખલા-રૂ ખડા હોકર,
ચે કહે.

અ-રૂ રાઅય--તુમ, મા તોહ--ઝેનુના અઆ અનતુમ,
તઝ-રઉ નહુમ, અમ નહુનુઝ ઝારેઉન. ખલીલ્લાહો તઆલા
ઇલ્લા લે-પુલાલીન, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમદીવ,
વ અલા આલે મોહમદીવ, વજ અલ્લાહો હર સન મુખા-
રકન, વર જોકના ફીહીસ સલા--મતા, વલ આફી--યતા,
વસ--મુફરા વલ ગય--ઝ

ફીર વોહ મુઠ્ઠી ભર અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમે
ડાલ દેવે. ખાદ વોહ અનાજ ખેતમે ઓરે, તો ખરકત હોગી.

માખ ખારહવાં-કરઝદારીસે છુટકારા પાના

૯૪-જો કોઈ કરઝદાર હો જાયે, તો અદાયે દેન કે
લોયે, હર જુમઆકો સુખોહકી નમાઝ ખાદ, દીન ચડહે
આર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર હર રકઆતમે,

આયતુલ્લ કુરસી, ઓર સુરયે કુલયા ઐયોહલ-કાફેરન,
ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉલે બે-રખીલ
પૂલક, ઓર કુલ આઉલે બે-રખીન નાસ, દસ ખાર, પરહે.
ઓર બાદ સલામકે, અસતગૂર ૭૦ ખાર પરહે. ઇનશા
અલ્લાહ, કરઝદારીસે આસાની હોગી.

૯૫-વાસતે અદાયે કર્ઝકે, બાદ નમાઝે મગરેખ, અબ્વલ
ઓર આખીર, સાત સાત ખાર દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, ચે
આયત પાનસો મરતબે પરહે ઇનશા અલ્લાહ, જલ્દ કરઝ
અદા હોગા વોહ આયત ૫ હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-હસબી-યલ્લાહો
વ નેઅ-મલ વકીલ નેઅ-મલ મવલા વ નેઅ-મન નસીર.

૯૬-જીસ કીસીકો કરઝ હો-ગયા હો, તો આહીયે,
કે હુમેશા ઇશાકી નમાઝ બાદ, જહાં વોહ સોતા હો, ઉસ
જગે અપની દાદીમે કઘી તીન મરતબે ફીરાવે, ઓર ઇસ
દુઆકો એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ કરઝદારીસે
છુટકારા હોગા. ચે અમલ હુર રોજ કીયા કરે. વોહ
દુઆ ચે હે.

યા કદીમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા
પૂરદો, યા મન લમ યલીદ વલમ યુલદ, વલમ યકુલ લહુ
કોફો-વન અહદ, વ-સલ લલ્લાહો અલા ખયરે ખલ-કીહી,
સૈયદેના મોહ મદીન વઆ-લીહી અજ-મઇન. અલ્લા હુમા
નુરસ-સમાવાતે વલ અરદે, યા જલ જલાલે વલ ઇક્રામ.

૯૭--મનકુલ હે, કે અદાએ કર્ઝકે લીયે, ચહાર શંખા (બુધ) કે રોજ રોઝા રખજે, ઓર સુખોહકી નમાઝ બાદ, ચા ઝોહરકી નમાઝ બાદ. સુરયે ફાતેહા, યાને અલહુમ્મકી સુર-તકો ૧૪૦ મરતખે પરહે. ઓર હમેશા ઇસકા વીર્દ રખજે, તો કરઝદારીસે છુટેગા.

બાબ તેરહવાં--કામકા અંજમ, યાને નેક ઓર બદકા ગયેબસે ઝાહીર હોના.

૯૮--માએને ઇસ્તે-ખારાકે, ત-લ-ખે ખેરીયતકે હે. અદ્દાહુ તઆલાસે, ઓર ઇસ બારેમેં બહોતસી હદીસે વારીદ હે. અઝાં-જુમલા યે હદીસ હે, મા ખાખા મનીસ તખારા, વલા ન-દ-મા મનીસ-તસારા યાને નુકસાન નહીં ઉઠાતા, જો શખસ ઇસ્તેખારા કરતા હે, ઓર પશેમાન નહીં હોતા હે, જો કોઇ કે મશવેરા કરતા હે ઓર બાઝ હદીસસે યે હે, કે સઆદત બની આદમકી, રાઝી હોના સાથ મરઝીયે ઇલાહીકે હે. આં હઝરત સલ, સહાબયે કિશમકો દુઆયે "ઇસ્તેખારા તાઅલીમ પ્રમાતે થે. મીસ્લ તાઅલીમ કરને સુરતે કુરઆને મજીદકે, ઓર રિવાયત હે. જામેઉલ ઉસુલમેં, કે હરગીજ ઝીયાન-કાર ન હોગા, વોહ

શખસ, કે જીસને ઇસ્તેખારા કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નદામત ન-ઉઠાયેગા જીસને કે મશવેરા કીયા, ઓર નહુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઈ કી, મઇશતમે. ઓર હઝરત અનસ રહી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકો રસુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો કસ્દ કરે તુ કીસી કામકા, પસ ઇસ્તેખારા કર, અલ્લાહ તઆલાસે ઉસકે લીયે, પ્રીર દેખ કે, જો તેરે દીલમે ઇલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે વોહ બેહતર હે

જનાબ હઝરત અલી રહી, ને ફરમાયા, કે જો કોઇ ઇરાદા કરે, કે ઉસકે ખાબમે હક તઆલા ઉસકે ઇરાદેકો મુશાહીદા કરા દે, તો ચાહીયે, કે વોહ કબલ અજ ખાબ, યાને ઇશાકી નમાઝ બાદ, છે રકબ્યાત નમાઝે નફીલ ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકબ્યાતમે બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર, ઓર દુસરીમે વલ્લેલ, સાત બાર, ઓર તીસરીમે વદ-દોહા, સાત બાર, ઓર ચોથીમે અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાચવીમે વત-તીન, સાત બાર ઓર છઠીમે સુરયે ઇન્ના અન ઝલ-ના સાત બાર પરહે પેહલે ચાર રકબ્યાત પરહે બાદ દો રકબ્યાત પરહે. છે-રકબ્યાત પરહે બાદ, કલમયે શરીફ, ઓર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ફીર યે દુઆ પરહે ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા રખ્યા મોહ મદીન, વ રખ્યા ઇબ્રાહીમા વ
મુસા, વ ઇસ-હાકા, વ યાઅ-કુબા, વ રખ્યા જીબ્રીલા,
વ મીકાઇલા, વ ઇસરાફીલા, વ ઇઝરાઇલા, વ મુનઝેલત
તવરાતે, વલ ઇજીલે વજ જખુર વલ પુરકાનીલ અઝીમ.
અરેની મનામીલ લય-લતા, મા અનતા તાઅ-લમો ખીહી.

ચુનાંચે અગર વોહ શખસ ઉસી રાતમે, ખાહ દુસરી
ખાહ તીસરી રાતમે, અપના મતલબ દેખે, તો બેહતર, ચોર
નહીં તો, સાત રાતોં તક કરે એક શખસ ઉસકે ખાખમે
આયેગા, ચોર કહેગા, કે યે અમર ઇસ તરેહ, ચોર ઇસ
તઓરસે હોગા. કપડે પાક ચોર સાફ પેહને. ચોર ખુશખુ
અગર મોયસ્સર હોવે, તો લગાવે, ચોર જહાં નમાઝ પરહે
ઉસી જગે મુસદ્દેપર સો-રહે

૯૯-જખ કેઇ મુશકીલ પેશ આવે, તો ઇસ્તેખારા કરના
સુન્નત હે જખ ઇસ્તેખારા કરના મજુર હો, તો પેહલે વુજુ કરકે
દુગાના નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમે બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે,
કુલયા ઐયોહલ-કાફેરૂન પરહે. ચોર દુસરી રકઆતમે સુરયે
અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, પરહકર સલામ ફેરે
ફીર દુરૂદ પરહકર યે દુઆ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની ઇસ તખીરોકા, બે ઇલમેકા, વસ તક
દેરોકા, બે-કુદરતેકા વ અસ-અલોકા, મીન પ્રદલેકલ અઝીમ
ફે ઇન્નકા તકદેરો, વલા અકદેરો, વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અલ્લા-મુલ ગુયુખ. અલ્લા-હુમ્મા ઈન કુનતા તાઅ-લમો,
 (ઈન્ના હાજલ અમરો) ખય-રૂન લી, ફી દીની વ મઆશી.
 વ આકે-ખતે અમરી, અવ આને-લીહી અમરી, વ આને-લીહી
 કદ-દેરહો લી, વ યસ્સેરહો લી, સુમ્મા ખારેક લી ફીહે,
 વ-ઈન કુનતા તાઅ-લમો, અન્ના હાજલ અમરા, શરરૂન
 ફી દીની, વ મઆશી, વ આકે-ખતે અમરી, અવ આનેલે
 અમરી, વ આને-લીહી, ફસરેફ-હો અન્ની, વસરેફ-ની અનહો.
 વ અકદેર લીયલ ખયર, હુયસો કાના સુમ્મા અરદા ખીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહુનેસે, જો અમર ઉસકે હુકમે અછછા
 હોગા, વોહી ઉસકે દીલમે આવેગા ચોર બળથે (હાજલ
 અમરો) કે અપના મતલબ ખ્યાન કરે ચે અમલ બાદ
 ઈશાકી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાબમે હાલ ખુલ
 બાવેગા. પાક ખીસતરપર સો રહે,

બાબ-ચઉદવાં-મુરદોંકો ખાબમે દેખના.

૧૦૦-ખાબ હસન બસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જો
 કોઇ ઇરાદા કરે, કે કીસી મુરદોંકો ખાબમે દેખે, તો વોહ
 ઈશાકી નમાઝ બાદ, ચાર રકઆત નફીલ પરહે, ચોર હર
 રકઆતમેં સુરયે અલ-હુમ્દકે બાદ, સુરયે, અલ-હાકો મુત

તકાસોરો, પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે.

**અલ્લા હુમ્મા અરેની, પુલાનન અલલ હા-લતીલ
લતી, હોવા અલય-હા.**

વોહ શખ્સ ઉસ મુરદેકો ઉસી શખ ખાખમે દેખેગા.

૧૦૧-અલ્લામા સનવીને અપને મુજરરે ખાતમેં લીખ્યા છે, કે જો કોઈ ધરિદા કરે, કે દેખે ખાખમેં કોસી અપને હુખીખ યા દોસ્તકો, કે વોહ જી હા હે, યા મુરદા. યા અપને કીસી મતલબકો, જીસકી ઉમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો ચાહીયે કે, એક ખાલી મકાનમેં જહાં કોઈ દુસરા આદમી નહો, વહાં બેઠે. ઓર પાક કપડે પેહુને ઓર બા-વુજી હોકર, દો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ સાત બાર પરહે ઓર દુસરી રકઆતમે બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વલ્લેલ સાત બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ કસરતસે પરહે. ઓર પાક બીછાનેપર લેટ રહે. જો કુછ હોગા, માઅલુમ હો-જાયેગા.

૧૦૨-જો શખ્સ ધરિદા કરે, કે અપને ખાખમે કોસી ગાયેબકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહશખ્સ જી હા હે, યા મુરદા તો રાતકો સોતે બક્ત વુજી કરે. ઓર લીખાસ પાકીજ પહેન-કર, ઓર બા-વુજી કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે સીમે પેહલુપર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ ઓર વલ્લેલ, ઓર

ચત્તીન, ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, હરએકકો સાત સાત
ઝાર પરહે. ઉસકે બાદ યે કલેમાત પરહે.

અણા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી [કળ વ કળ]
વળ-અલ લી ફરજન, વ મુખજન, વ અરેની ફી
મનામી, મસ તદલ્લા બીહી, અલા હા-જતે દાઅવતી.

(કળ વ કળ) ફી જગા અપના મતલબ કહે અગર
એક શબમે માઅલુમ હુવા, તો બેહતર હે નહીં તો સાત
સાત તક અમલ કરે જીતને રોજ અમલ કરે ઇતને રોજ,
ઔરતસે સોહબત ન કરે

બાબ પંધરવાં-બલાઓસે મહપુઝ રેહના

૧૦૩-જબ કોઈ શખસ અયસે મુકામે ખતરનાકમે હો,
જહાં જાનકા ખૌફ હો, તો બાદ નમાઝે પંજગાનાકે, આયતુલ
કુરસી, ઓર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલહો-વલ્લાહ, ઓર
કુલ આઉન્ને બે-રખીલ ફલક, ઓર કુલ આઉન્ને બે-રખીન
નાસ ઓર ફ-ઇન તવક્લવ ફકુલ હસબી-ચક્ષાહો લા-
ઇલાહા ઇક્લા-હુ, અલય-હે તવક્લતો, વહોવા રખ્યુલ
અરશીલ અઝીમ. ઓર આયાતે હીફઝ પરહે. વોહ યુ હે.

ખિસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ. ફદલાહો ખયરૂન હાફેઝ,
 વહોવા અર હમુર રાહેમીન. વહો--વલ કાહેરો ફવકા ઇબા--દીહી,
 વ યુર સેલો અલય--કુમ હિફઝા વ ઇન્ના રખી અલા કુલ્લે
 શયઇન હફીઝ વ ઇન્ના અલય--કુમ લ--હાફેઝીન વ હીફ--ઝન
 મીન કુલ્લે શયતાનીમ મારીદ. વ હીપ--ઝન જલેકા તકદીરૂલ
 અઝીઝુલ અઝીમ વ હફેઝના--હા મીન કુલ્લે શયતાનીર
 રજીમ, વ--ઇન્ના નહનો નઝ--ઝલ નજ--જકરા, વ ઇન્ના લહુ
 લ--હાફેઝુન લહુ મોઅક--કળાતુન મીન ખયને યદય--હે,
 વ--મીન ખલ--કીહી, યોહા--ફેઝુના મીન અમરીદલાહ. અદલાહો
 હફીઝુન અલીમ વ અનતા અલય--હીમ જે--વકીલ. ઇન
 કુલ્લો નફસીન લમ્મા અલય--હા હાફેઝ ખલ--હુવા કુરઆ
 નુમ મજીદુન, ફી લવહીમ મહપુઝ.

૧૦૪--ઇસ હીસારકો સોતે વક્ત તીન ખાર પરહ--કર
 સો--રહે. તો તમામ ખલીયાતસે મહપુઝ રહે. વોહ હીસાર
 ચે હે.

લા--ઇલાહા ઇલ લદલાહ, હીજખુન ખયની વ ખયના
 કુલ્લે મુકરે હીન મા--કરાહ લા--ઇલાહા ઇલ લદલાહ, હીજ
 ખુન ખયની વ ખયના કુલ્લે ખલાઇન, વ આ--ફતીન, વ
 ફીતના. જે--રહ મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

૧૦૫--જખ કીસીકો દુશ્મન, યા પરી, યા ખખીસ, યા
 સાંપ, યા ચોર વગયરાકા ડર હો, તો હીસાર કરના ઝુરૂર

હે. ગોયા દુશ્મનોંસે કિલએમે મહપુઝ રહેગા. ચાહીયે કે બાદ નમાઝે ઈશાકે, સાત બાર આયતુલ કુરસી પરહુ--કર, અપને દોનોં હાથોંપર દમ કરકે, તીન બાર દસ્તક યાને તાલી બબવે.

૧૦૬ એક હીસાર યે હે, કે ઇસકો સોતે વક્ત સાત મરતબે પરહે, ચોર હાકીમે જાળીરકે સામને જાવે, ચોર ઉસપર દમ કરે, તો ઉસકે જુદમસે બચેગા. વોહુ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, બર જાનશ, મોહમ મદુર રસુલુલ્લાહ, બર જબા--નશ, અસાથે કલી મુદ્દા દર જગ--રશ દર દહાનશ. લુજમે મેહતર સુલય--માન, અલય--હીસ સલામ.

૧૦૭--હઝરત અલી રદી--સે રીવાયત હે, કે જબ કોઈ સફરમે જાનેકા ઇરાદા કરે, ચોર રાહમે કીસી તરેહકા જોઈ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ-હમ્દકી સુરત, તીન મરતબે પરહે. ચોર યે દુઆ પરહે. અલ્લા હુમ્મા સલ્લેમ--ની વ સલ્લેમ, મા મ--ઈ, વહ--ફેઝની, વહ--ફેઝ મા મ--ઈ, વ બલગ--ની, વ બ--લ--ગા, મા મ--ઈ, ચોર ઇસકે બાદ સુરયે ઇન્ના અનઝલ--ના, તીન મરતબે પરહે. તો જીધર જાવે ઉધર અમનમે રહે.

૧૦૮--જો કોઈ સાત બાર, અલ્લાહો હફીઝુન, અલ્લાહો લતીફુન, કદીમુન, રખ્ખી, હૈયુન, કૈયુમ, લા યનામો

પરહે. તો સફરમેં જમી બલીયાતસે મહુપુઝ રહેગા.

૧૦૬-વાસતે દુર હોને બલાકે, નીચે લોખખે હુયે
અશઆર હમેશા પરહે. વોહ ચે હે.

શાહે મરદાં શેરે યઝદાં કુવ્વતે પરવર દીગાર,
લા ફતા ઇલિલા અલી લા સયફ ઇલ્લા જુલ ફીકાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ સાહેબે હુલહુલ સવાર,
હુર બલાચે દુર બાશદ ઈ બ-બાન હફતાદ બાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતીરમ-રા જમઆ કુન યા ગવસે આઝમ દસ્તગીર.

બાબ સોલહવાં-સાંપ, બીછછુ, ઓર દીવાને કુત્તેકા ઝેર દુર હોના.

૧૧૦-જસકો કે સાંપને કાટા હો, તો ઇસ આયતકો
સાત બાર પાની પર દમ કરકે પીલાવે. ઓર પાંચ પયસે
નજરે અલ્લાહ, મોહતાજકો દેવે. ઓર અગર ઇસી આય-
તકો મીટ્ટીપર પુક-કર, સાંપ પર મારે, તો અધા હો-જાવે
વોહ આયાત ચે હે.

ઇન નહુમ યકી-દુના કય-દવ, વ અકીદો કયદા. ફમહ
હેલીલ કાફેરીના અમ-હીલ-હુમ રોવય-દા.

૧૧૧-સ્વિાયત હે, કે કઈ સહાળી એક મકાનમેં ગયે થે. ઇતેપ્રાકન ઉસ મકાનકે સરદારકો સાંપ કાટ ગયા થા. ઉન લોગોંને ઉનસે ઇલાજકે લીયે કહા. ઉન્હોંને કહા, કે અગર તુમ્હારા ઘર વાલા અછી હો-જાયે, તો હમકો કયા દોગે ગરબ કે એક ગદલા બકરીયોકા ઉનસે ઠેહરા આખીર ઉન સહાળીયોં-મેસે એક સહાળીને જા-કર, સુરયે ફાતેહા, યાને અલ-હમ્દ પરહ-કર, ઉસપર દમ કીયા ઉસી વક્ત વોહ શખસ અછી હો-ગયા

સુરયે અલ-હમ્દકી જકાત દીયે બાદ અમલ કારગરહોગા. ૧૧૨-જસ શખસકો સાંપ કાટા હો, તો ઇસ આયતે કરી-માકો પરહ-કર, કીસી ચીજ પર દમ કરે ઓર જસકો કાટાહો, ઉસકો ખીલાવે અવલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર આયતકો સાત ભરતમે પરહે. બા-વુજુ પરહે આયત થે હે.

ખિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલકેહા યા મુસા, ૫-ઇજા હીયા હૈયતુન તસઆ. કાલા ખુજહા સ-ન-ઇ-દોહા, સી-ર તહલ ઉલા.

૧૧૩-સ્વિાયત આઇ હે, અબદુલ્લા ઇબને મસઉદસે, કે હઝરત સલ,કી ઉગલીમે ખિછછુને કાટા પસ જળ નમાઝસે ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અલ્લાહ, ખીછછુકો કે નખીકો, છોડે ન કીસી દુસરેકો ઉમ્મતમેંસે. ફીર એક બર-

તનમેં નમકડો પાનીમેં ઘોલ-કર, ઉંગલી અપની ઉસમે રખ-દી.
ફીર કુલ હો વહાહકી સુરત, ઓર કુલ આઉને બે-રખીલ
પ્રલક, ઓર કુલ આઉને બે-રખીન નાસકી, સુરતે પરહના
શુર કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરદ જાતા રહા.

૧૧૪--બાઝી હદીસમે આયા હે, કે કીસી સહાળીને અર્ઝ
કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, સુજકો ખીછછુકા મતર આતા
હે હઝરત સલ, ને પુનકર પ્રમાયા, કે ઇન્કકો કીયા કરો,
ઓર નફા લોગોકો પહોચાયા કરો ઇશ અફસુનકો સાત
મરતબે પરહ-કર, જીસકો ખીછછુ કાટા હો, ઉસ જગાપર
દમ કરે વોહ અફસુન ચે હે

બિસમીલ્લાહે, સબ--હતુન, કરી--નતુન, મુલ--હતુન,
બે--હુર મતીન, સલામુન અલા નુહીન, ફીલ આ-લ-મીન.

૧૧૫--જબ કીસીકો ખીછછુ યા સાંપ કાટે, તો ઇસ
અફસુનકો પરહે. ઓર લુઆબે દહન યાને થુક ઊસ જગા
લગાવે, ફીર અગર કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝેર
ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે ઉસ
જગાસે ખુન નીકાલ ડાલે વોહ અફસુન ચે હે

ખીસમીલ્લાહ હીર રહમા નીર રહીમ-વસલ લલ્લાહે
અલા સૈયદેના મોહમદે નીન નખીઇલ ઉમ્મીયે, વ અલા
આલીહી, વ સહ-ખીહી વ સલ્લમ. સુબહા-નલ લજી
અન-જમ, કુદલો જખ્ખારીન, મુ-ત-કખ્ખેરીન, બે-કુદ્રતહી.

ન-ક-ળ શર રહુ, શ્રી ખરી-યતેહી, વ યજરી કાદી કઝીરી
એહ-તદી ખસીરી, વ-ન ખદદા ય-દ-ઇ ખસરી, ઇર જઓ
એયોહસ સમ્મો, કસ સ-મુદલાહો અલા રાસીલ ખમસે, વલ
હૈયે, વલ અકબે, વલા હવલા વલા કુવતા ઇદલા ખીદલા
હીલ અઝીમ.

૧૧૬-કોસીકો સાંપ યા ખાવલા કુત્તા, યા કોઇ દાંતસે
કાટનેવાલા જાનવર, જેહરીલા યા બે-જેહરકા કાટખાવે, ઉસકી
ખળાર લાનેવાલે શખ્સકો થખ્પડ (મોહપર તમાચા) મારનેસે
ઉસ મરીઝકો આરામ હો-જાવે. જો ખહોત ફાસીલે પર
અપને ઘર હો વોહ મતર ચે હે

દુરહા દેહ ખુદા દેહ દુરહા દેહ રસુલ દેહ,

દુરહા દેહ ખુદા દેહ ખદદા શેખ મોહમદ અરખી દેહ.

અમલમે લાનેકી તરકીબ-ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજકે
અરસેમે સવાલાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનોંમે પુરા
હોજાવે, તો હરકત નહીં મગર જ્યાદા એક રોજખી નહોના
ચાહીયે. હરરોજ સુખોહકે વકત બા-વુઝુ પરહે. અવ્વલ
ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ફીર ખિસમીલ્લા હીર
રહમા નીર રહીમ. કેહકર, ઉપર લીખા હુવા મતર, તીન
હજર એકસો પચીસ મરતબે હરરોજ પરહે, ફીર ગ્યારા
મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર અપને સીધે હાથપર, એક
પુક મારકર ઉઠ બેઠે. અગર દસ બીસ રોજ અમલ કરનેકે

બાદહી કોઈ મરીઝ મીલજાવે, તો ઉસપરભી ઝાડા દેવે, ખુદાકે
 પ્રઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. આલીસ રોજ તક તરકે હુયવાનાત
 કરે. જીમા યાને સોહબત, ઓર નશેસેભી પરહેજ કરે.
 જીસમકો પાક ઓર સાફ, ઓર ખ્યાલાતકો નેક રખે, તો ઉસકો
 અયસી કુવ્વત હાસીલ હો-જાવેગી, કે જીસ મરીઝકો થપ્પડ
 મારેગા, ઉસકા મરઝ ફૈરન જતા રહેગા. અગર એક સાલ
 તક તરકે હુયવાનાતકા પરહેજ કરે, તો ઈસ કદર તાકત
 હો-જાવેગી, કે ખબર લાનેવાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસે
 હી, ઉસ મરીઝકો બહોત ફાસીલે પર આરામ હો-જાવેગા.
 મગર અયસે આમીલપર યે ફર્જ લાજીમ રહેગા, કે જખ
 કોઈ ઉસકો ખુલાને આવે, તો ફૈગન ઉસકે સાથ જાકર
 મરીઝકા ઇલાજ કરે યા ઉસકે પાસ મરીઝ, યા ઉસકી
 ખબર આવે, તો સો કામ છોડકર અપને આરામકા ખ્યાલ
 ન કરે ખાહુ કોઈભી વકત હો, ઉઠકર ઉમકા ઇલાજ કરે

ઝાડનેકી તરકીબ--મરીઝ યા ખબર લાને-વાલેકો દખખનકી
 તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઓર ઉસકે સામને આપ બેઠે. અપના
 મોંહુ દખખનકી તરફ રખે સાત દક્ક ઈસ મંતરકો પરહુ
 કર, અપને હાથ--પર પુક મારકર, જોરસે તમાચા ઉસકે
 મોંહુપર મારે. આહીસ્તા ન--મારે, જીતના જોરસે મારેગા.
 ઉતનાહી જ્યાદા અસર હોગા કોઈ ઇજજતદાર અગર કમ
 જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમજાવે, કે વોહુ

જેરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઇલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત-ઇસ અમલકો નવ-ચઢી જુમેરાતકે રોજસે શુરૂ કરે. ખાહ મહીના કોઇભી હો, યા આદરાત ખાદ પેહલી જુમેરાત આવે, ઉસસે શુરૂ કરે અમલ કરનેકે દીનોમે કોઈ ગીરહન પડે, તો અપને હાથપર સાયા ગીરહનકા ન પડને દે ખાહ મકાનમે બેઠકર પરહે યા જગલમે નગે બદન, યા કપડે પેહને હુયે, કોઈ હરકત નહી હે આડનેકે ખાદ મરીઝસે કેહ-દેવે, કે ફીર ઓર કોઈ ઇલાજ નકરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેજભી ન કરે, અગર કરતા હો, તો આડનેસે પેશતર કુછ કરલે. તરકે હુયવાનાતસે મતલબ, કીસી જાનવરકા મારના ગોશત, અડા, મછલી ખાના, દુધ, દહી, ઘી, શેહદ, કસ્તુરી ખાનાભી ઇસમે શામીલ હે.

૧૧૭-જીસકો કુત્તા કાટા હો તા કેલેકે અરકપર એક તાલીમ મરતબે સુરયે કુલહો વદલાહ, દમ કરકે પાચ તોલે પીલાવે, તા ફાયેદા હોગા

બાબ સત્તરહવાં-તાઉન ઓર વખાકા દુર હોના.

૧૧૮-હદીસોમેં આયા હે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે તાઉન યાને વખા, એક અજાબ હે. કે લેખ હે,

ઉપર ગીરોહો બની ઇસરાઈલકે ઉપર, ઓર ઉપર ઉનકે, જો તુમસે પેહલે થૈ. જબ તુમ સુનો ઉસ ખીમારીકો કીસી જમીન પર, તો વહાં ન જાઓ. ઓર જો ઉસ જમીન પર, જહાં તુમ રેહતે હો. વહાં વાકેઅ હો, તો વહાંસે લાગો નહીં ઓર લીજખા હે, કે જો શજસ વખાસે મરજતા હે, વોહ દરજા શહાદતકા પાતા હે. પસ ઐયામે વખામેં, સુખહા નવ્લા, ઓર દુરૂદ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

૧૧૯-ઉલમા ફરમાતે હે, કે જો કોઇ ઇન કલેમાતકો સુખહો શામ સાત સાત ખાર પરહા કરે, તો મરઝે તાઉનસે મહપુઅ રહે, વોહ યે હે.

લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, અમાનુન મીનત તાઅન,
મોહમદર રસુલુલ્લાહ ફીત તાઉન સૈયદી અખદુલ વહહાખ
શેઅરાની, સૈયદી શમસુદ્-દીન અલ ખફી, સૈયદી સીરાબુદીન
ખલકી હૈયો, સ-મ-દા, યા ખાકી વ-લ-હુલ ક-ત-ફો વાફી
સુખહા--નલ મ-લ-કીલ ખલ્લાક

૧૨૦-વાસતે દફા હોને વખાકે, હર રોજ ખાદ ફજ-
રકી નમાઝકે સાત ખાર યે દુઆ પરહે.

ખિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ અલ્લા હુમ્મા
યા વલી--યલ વલાયે, યા સામેઅદ દુઆયે, વ યા કાશેફ
દરરાયે, વલ વખાયે. અસરેફ અન-નીલ કહુરા, વલ મ-ર દા,
વલ વખાઆ, વત તાઉન. વલ ફીજાઆ, ખે હકકે મોહમદે

નીલ મુરતદા. વ ફાતે-મતીઝ ઓહરા. વલ હ-સ-નીલ.
મુજ-તખા, વ હુસય-ને શહીદે દરતે કરખલા. યા રખખા,
યા રખખા, યા રખખા,

૧૨૧-વાસ્તે વખાકે સુખહો શામ સાત ખાર પરહ-કર,
ઘરમેં ચારોં તરફ પુંક દીયા કરે. વહાં હરગીજ વખા નહીં
આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

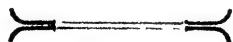
અખદુલ્લાકા પુત, આમીનાકા જાયા ભાગરે વખા
મોહમદ મેરે ઘર આયા

૧૨૨-વાસ્તે દુર હોને વખાકે, ઇસ શેઅરકો હરરોજ
કસરતસે પરહે ઓર દરવાજેકી ચોખટ પર લગાવે, તો
વખાસે મહપ્રુઝ રહે વોહ યે શેઅર હે

લી ખમ-સતુન ઉતકી-ખેહા હર રલ વખા ઇલ હાતેમા
અલ મુસ-તફા વલ મુર તદા વખના-હુમા વલ પ્રાતેમા

ખાખ અઠારવાં-ખીમારીઓંસે શીકા પાના.

૧૨૩-મરીઝકા હાલ દર્યાફત કરનેમે-જખ આહે, કે
કીસી મરીઝકો કયા મરઝ હે, યા આસેખ હે તો સાત
તાર નીલે સુતકે લેકર, પાઉકે અંગુઠેસે પેશાનીકે ખાલ તક
ન્યાપ કર, એક ખાર હુરૂદ શરીફ, ઓર સાત ખાર મુરયે

અલ-હુમ્દ, ઓર એક બાર આયતુલ કુરસી પરહે. બાદ સાત મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બરમીદ્લા હિર રહમા નીર રહીમ-કયુસીન, મકશીન, જઝમાશીન, મીઆશીન, શાફીશીન, માશીન, અબુશીન, બે-રહ-મેતેકા યા અર હુમર રહેમીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે. ઓર દેખે, કે કમ હુવા યા જ્યાદા અગર એક ઉગલ કમ હોવે તો દેવકો અસર હે. ઓર અગર દો ઉગલ કમ હોવે, તો આસેખ હે. અગર ત્રીન ઉગલ કમ હોવે, તો જાદુ હે. ઓર અગર ચાર ઉગલ કમ હો, તો ઉમ્મુસ સુખયાન હે. અગર દો ઉગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો નઝર ગુફતારફી હે, અગર ત્રીન ઉગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો બાદ હે ઓર અગર ચાર ઉગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો તપ હે. ઓર અગર કમ જ્યાદા નહો, તો મરજે બદની હે

૧૨૪-જબ કીસી શખ્સકે આઘે સરમે દર્દ હો, તો અગુકે ઓર ખીચકી ઉગલીસે દોનોં તરફકી કનપટી પકડે. ઓર સુરયે અલ-હુમ્દ પરહના શુર કરે. ઓર થોડા થોડા ઉગલીયોંકો ખીસકાતા જાવે. યહાંતક કે વલદ-દાદીન, પર દોનોં ઉગલીયાં આકર પેશાની-પર મીલ-જાવે. અગર એક બારમેં દરદ કમ હો-જાવે, તો ઠીક હે, ઓર નહીં, તો ત્રીન બાર તક કરે. અગર ઉસસેબી નજાવે, તો ત્રીન રોજ

ઇસી તરેહ કરે. ખુદા આહે, તો દરદ જાતા રહેગા.

૧૨૫-જખ આધે સરમે દરદ હો, તો સાત બાર સુરયે ઇન્ના આતયના, પરહુ-કર, પેશાની-પર દમ કરે.

૧૨૬-જસ શખસકી આંખોંકી રોશની કમ હોગઈહો, યા આંખેં દુખતી હોં, તો ઇસ આયતે કરીમાકો ત્રીન બાર બાદ નમાઝે પંજગાનાકે પરહુ-કર, આંખોં-પર દમ કરે, ઇનશા અલ્લાહો તઆલા, આંખે દુખનેસે મહપુઝ રહેગી. ઐર રોશની જ્યાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

૫ કશફ-ના અનકા ગીતા-અકા, ૩ સબોકલ યવમા હદીદ,

૧૨૭-જસ ઐરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો ઉસ ઐરતકે કદકે બરાબર તાગા (દોરા) કુસબી રગકા લેવે. ઐર ઉસકે નવ તાર લેવે. ઐર સુરયે કુલયા ઐયોહલ કાફેરૂન, ઐર ઇસ આયતકો પરહુ-કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઐર ઉસ ગીરેહ પર દમ કરે ઇસ તરેહ ઉન તારોમે નવ ગીરેહ લગાવે ઐર હર ગીરેહ પરપરહુ-કર દમ કરે ઐર દોરેકો ઉસ ઐરતકી કમરમે બાધે, તો હમલ બર કરાર રહેગા વોહ આયત યે હે

વસ-બેર વમા સબરોકા ઇલ્લા બીલ્લાહે, વલા તહુ-જના અલય-હીમ, વલા તકો ફી દય-કીન મીમ્મા યમ-કૌરૂન, ઇન-નલ્લાહા માઅલ-લજી નત તકવ, વલ લજી નહુમ, મોહસે-નુન.

૧૨૮-જીસ ઐરતકો ખચ્યા તવલ્લુહ હોનેમેં બહોત તકલીફ હોતી હો, તા સાત મરતબે ઇસિ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર દમ કરકે, ઉસકો ખીલાવે, અગર પાની હો તો ખીલાવે. વોહ ચે હે.

૧ વ અલ-કત મા ફીહા વ ત ખલ્લત, વાજેનત લે-રખ્ખેહા વ હુક-કત, અહ-યન અશરા-હયન.

૧૨૯-વાસતે દપ્પા હોને બવાસીર (મસેકી ખીમારી) કે સનીચર કે દીન શુર માહમે, ચે અમલ કરે. એક દાના લાખકા છેદવાલા લેકર, ચે આયત. ૨૧ મરતબે પરહે. અવ-વલ ઐર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઐર ઉસ દાનેપર દમ કરે. ઐર ઉસ દાનેકો દોરેમે પીરોકર કમરમે બાંધે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ખીમારી દુર હોગી, વોહ આયત ચે હે.

ગિસ્મીલા હીર રહમા નીર-રહીમ-સુમ્મન બુકમુન, ઉમયુન ફહુમ લા યરજે-ઉન.

૧૩૦-જખ ઐરત બાઝ હો, તો ગ્યારા અદદ (ગીનતી) સુપારી લેકર, ઐર હર સુપારી પર, ૧૧ ગ્યારા મરતબે ઇસિ દુઆકો પરહે ઐર એક એક સુપારી ઐરતકો હર રોજ ખીલાવે ઐરત હયેઝસે ફરીગ હુયે બાદ ચે અમલ કરે. દુઆ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા અનતશ શહીદો, વ અનલ મશહુદો ફમન્ન યદ-ઉલ મશહુદા. ઇલ-લશ શહીદો, યા રખ્ખા.

બાબ ઓન્નીસવાં-હાઝીરાત.

૧૩૧-હાઝીરાતકા અમલ અકસર લોગ, આસેબ વ-ગયરા દક્ષ કરનેકે લીયે કરતે હે. યે રાતકે વકત હોતા હે ઓર મરીઝકો યા કીસી બચ્ચેકો બીઠાકર નકશ દીખાતે હે, તો રૂહોંકા આના ઓર આસેબકો (બલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ-ગયરા, ખાતે સાફ નઝર આયા કરતી હે. ઓર અકસર મરીઝડોલી અગર ખલલ આસેબકા હો, તો ઉસી રોજસે આરામલી હો-જાતા હે ઓર ઇસમે શક નહીં, કે બહોતસે ચાલાક લોગ આજ-કલ અયસેલી હોતે હે, કે જે દર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ઘોઠા દેનેકે લીયે કાગજ પર પ્યાઝકે અર્કસે પેહલે કુછ તસવીરે બનાકર, ઉસ જગા પર ગીયાહી લગા દેતે હે ફીર જબ ઉસકો ચીરાગકે સામને કરતે હે, તો વોહી તસવીરે કેજે બનાઈ-થી, વોહ ગરમીસે ઝાહીર હો-જાતી હે ઓર બચ્ચે યા ગવાર લોગ ઇસ તરેહ બહેક જાતે હે ખુસુસન જબ ઉનસે બાર બાર જોર દેકર, પુછા જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આદમી નઝર આતા હે તો વોહ ઉસ બદલીસી સુરત દેખકર, કેહને લગતે હે કે હા, નઝર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર યે અમલ વાક-ઈ સચ્ચા હે. ઓર ઇસકે આમીલલી સચ્ચે મીલ સકતે હે.

સીયાહ દાગ પર ટીક ટીકી ખાંધકર દેખનેસે ખાળે ગફલત તારી હોજતા હે. ઓર રૂહાની દુન્ગાકી સયેર હોને લગતી હે. ખસ અસલ ખાત તો ઇતનીહી હે. બાકી સખ ઉસકે લવાઝીમે હે. હાઝીરાતકાચુનાંચે ઇગરેજી તરીકા ચે હે. કે કાસેકી થાલીમે કાજલ ઓર કડવા તેલ (સરસોકા) મીલાકર, એક સીયાહ દાગ થાલીમે રૂપીચે કે બરાબર બનાવો ઉસમે જરા સગે મકનાતીસલી મીલાવો, તો અછછા ફીર ઉસ દાગકે ઉપર પાની લરકર, કીસી અચ્ચેસે કહો, કે દાગકી તરફ ગઓરસે દેખતા રહે ઓર તુમ ઉસકી કનપટી ઓર દીમાગ પર, ચદ મરતબે હાથ પીરાવો ઓર ઉસસે કેહતે રહો, કે દેખો અબ તુમકો એક મયદાન નઝર આતા હોગા ફીર ઉસમે એક જીન ખડા હુવા માઅલુમ હોગા, ગરઝ કે, જો જો તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકો વોહી ઉસમે નઝર આતા જાવેગા ઓર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ ઇશારોસે નઝર આયેગા. ચે અમલ કરતે પેહલે વક્ત ચાર છે ચીરાગ રૌશન કરે, તાકે રૌશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ પચદા હો ઓર ખુશખુલી જલાવે, ઓર ઉસકી ધુની દેવે. ઓર ઇતરલી લગાવે, કે જલ્દ અસર હાવે.

બાબ બીસવાં-હમઝાદકા તાબે હોના.

૧૩૨-અગર કેાઈ આહે, કે હમઝાદકે તાબે કરે. તો અવલ પાક ઓર સાફ હોકર, સુખોહ-કે, નવ ઓર દસ બજે કે દરમ્યાન ધુપ મે ખડા હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે પરહે. મગર યે ગયાલ રહે, કે એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા હો, ઉસકે આધા ઓઢે, ઓર આધા પેહુને, યે કપડા સીર્ફ પરહતે વકત કામમે લેવે, જબ પરહ-ચુકે, ઉસ વકત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ઓર ફીર રોજ-મરરાકે કપડે પેહુને. અમલ નવચદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે, ઓર એકહી જાતકા અનાજ, ઓર એકહી તરકારી, યા દાલકા ઇસ્તેમાલ રખે, કે જબ તક હમઝાદ કબજેમે આવે ઓર જબ પરહનેકે ખડા હો, તો દોનો હાથ બાંધે, જયસે કે અદબસે ખડે હોતે હે. ઉસ તરેહ ખડા હોવે, ઓર નીગાહ અપને માથે કે ઉપર, યાને ઉસ મુકામ પર, જહા કે સરકા સાયા હો રખે. જબ સો મરતબે પરહ લેવે, ઉસ વકત ઉપર આસમાન કે તરફ દેખે, કરીબ દો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ઓર પરહના શુરૂ કર દેવે. જબ સો બાર પરહે, તો ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ કરીબ દો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-દસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર ફીર જબ સો મરતબે પરહે, ઉસ વકત ફીર અપની નીગાહ આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ દો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર પરહે. ઓર પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખે. જબ પરહ ચુકે, ઉસ વકત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ મીનીટકે. ઇસ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતબે હર રોજ પરહે. ઇસી તરેહ ૪૧ દીન તક કરે. લેકીન જીસ વકતસે ઓર જીસ રોજસે પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન સાલમ લગા હુવા, કે જીસમેં ઇલાયચીલી ડાલી હો, વોહ પાન અપને સીધે હાથકી તરફ રખલીયા કરે જબ અપને અમલકો પરહ-કર, ફારીગ હોજયા કરે, તો રોજ-મરરા ઉસ પાનકો ફરીયા, યા તાલાબ યા કુચેમેં ડાલ દીયા કરે. જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વકત સીફ સરકા સાયા, જો જમીન પર નઝર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર નઝર આવેગા, ઓર ઇંધર ઉંધરસે અગર કોઈ આવાઝ દેગા બલકે આવાઝ ઇસ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને ઘરકા યા કોઈ દોસ્ત અહુબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે, ઓર ન-બોલે- ઇસી તરેહસે રોજ મરરા સાયા જમીનમેસે કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન પર બડહતા જાવેગા. ચહા તકકે એકતાલીસ-વે દીન, કુલ સાયા જોકે અપના જમીન પર નઝર પડતા થા. વોહલી સાયા આસમાન પર

બિલકુલ દીખને લગેગા. ઓર ઉસી રોજ કોઈ શખ્સ, કે
 ને તુમકો દીખેગા, પાન નેકે તુમહારે પાસ લગા હુવા
 મૌજુદ હે, વોહ માંગેગા. આપ પાનકો હાથમે લેકર ઉસસે
 કહો, કે તુભી કુછ નીશાની મુજકો દે, અગર ઉસને કુછ
 નીશાની દી, તો એક છલ્લા કીસી ચીજકા ખાહ ચાંદીકા
 હો, યા લોહીકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા લેકીન પેહલે
 તુમ છલ્લા લેલો, ઉસ વકત પાન દો પેહલે પાન મત
 દો. અગર છલ્લા ન દેવે ઓર યે કહો, કે મેરે પાસ છલ્લા
 નહીં હે, તો યે કહો કે તીન દરૂ ઇકરાર કર, કે તુ મેરે
 કબજેમે રહેગા, ઓર ને કામ તુઝસે કરાઉંગા, તો કરદીયા
 કરેગા ? અગર વોહ તીન મરતબે ઓહદ કર લેવે, ઉસ વકત
 પાન દેદો ગોયા તુમહારે કબજેમે હો-ગયા ઓર તુમ
 ઉસકે આમીલ હો-ગયે જબ ઉસકો ખુલાના મજુર હો, ઉસ
 વકત ચુટકી બનદી, ઓર હીલમે કેહ લીયા, કે હાઝીર
 હો. ફૈરન તુમહારે કાનમે આવાઝ આયેગા, કે હાઝીર હુ.
 ફૈરને કામ લેના ચાહો લે લો મગર દો તીન ઘટેસે જ્યાદા
 મત દીક કરો. ઓર હર એક વકત પાક ઓર સાફ રહો
 અગર જમાઅ-કી નૌબત પહોચે, તો પાની તૈયાર રખો,
 ઓર ફૈરન નહાકર પાક હોજાઓ લેકીન જબ તક અમલ
 પરહો, વહા તક નૌબત જમાઅકી નહો. અગર બ-હાલતે
 ખાખ નહાનેકી (ગુસલકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વકત ફૈરન

ખીસતરસે ઉઠ-કર, નહા લેના ચાહીયે મગર જો ચીજ તલબ કરો, તો લા-દેગા, લેકીન બેજ ચીજ હરગીજ મત મગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ પુછો, તો વોહલી બતલા દેગા. યે અમલ ૪૧ દીનકા હે. ઓર હર રોજ ૪૪૧, મરતબે અમલ પરહા જાતા હે ઇમ અમલમે બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના વગયરા પકાવે યા કીસી પર-હેજ-ગાર પાક સાપૂ ઓરતસે યા મરદકે હાથસે ખાના પકવા કર ખાવે. ઓર અમલ પરહતે વક્ત કીસીસે ખાત ચીત ન કરે. ધ્યાન અપના કીસી જગા ન કરે અમલ યે હે.

હરની પાર બઝાયે એમચ્યા અય-નમા.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો ચીરાગકે રૂબરૂ બેઠે. અગર ચીરાગકે રૂબરૂ સાચા ન પડે, તો ચીરાગકી તરફ પીઠ કરકે બેઠે

હુમઝાદ તાબે હોનેસે વોહ હર કીસમકે તાબે ફલ, યા ખીલા ફસલ યા જો ચીજ મગવાઓ વોહ એક લમ-હેમે લા-દેતા હે. ઓર કાનમે હરએક સવાલકા જવાબ દેતા હે બલકે ખુદ ઇસ કદર ખબરે જલ્દ પહોંચાતા હે, કે આમીલકો સોનેલી નહીં દેતા. જીસ કામકા હુકમ કરો, વોહ એક આનમે કરકે ફીર કેહતા હે, કે ઓર હુકમ દો. કે કયા દર ! અગર હુમઝાદ અયસે સવાલોસે દીક કરે, તો સહેલ ઓર ઉમદા ઇલાજ ઉસકા યે હે, કે યે હુકમ દીયા જાયે, કે હુમારે લીયે એક અયસા મકાન આલીશાન બનાઓ, ફીર ઉસમે

અગીચા લગાઓ, ફીર હમારી પુલાન પુલાન કિતાબકી કાપીયાં છાપતે રહો, યા હમારે ગાઉમેં પાનીકે લીયે કુચે બનાઓ. ઓર નેહર ખોદકર તૈયાર કરો. ખેતોંકો ખોદકર ખરાબર કરો. વ-ગયરા. કામ સોંપે, કે જસસે ઉસકો ખિલકુલ પુરસત નહોને પાવે.

હમઝાદકા અમલ કરના આસાન નહીં હે. ઓર કોઈ ઈસકો ખચ્ચેકા ખેલ ન-સમજે. અગર કુછ ગપ્પલત હુઈ, તો દીવાને હો-બનેકા ઓર તખાહ હોનેકા ખૌફ હે. ઈસ કામમે કોઈ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ ઓર સલાહસે અમલ કરે કે જસસે કામચાખી હો.

બાબ એકીસવાં-મોવકિલકા લાખે હોના.

૧૩૩- જબ કોઈ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રોઝા ઓર નમાઝકા પાબદ રહે જબ ચાંદ દેખે, ઓર નવચંદી બુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે અપને ખાને પીને ઓર સોને ઓર ઉઠને બેઠનેકા, ઓર પરહ-નેકા ખાનેકા ઇતેઝામ કરે, ઓર પેહલી ઝુરૂર ખ્યાલ કરે, કે ચાલીસ દીનમે ઈસ કદર ગલ્લા ખા-સકતા હુ, ઉસી કદર ગીહુ લેકર, ઓર દરોયા (નદી) યા કુંએકે પાનીસે ધોકર.

સુખા દેવે. અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથોંસે પીસે.
 યા અચસી ઔરતસે પીસવાવે, કે બે પાક સાપ્ હો. ઔર
 દીન ભર રોઝા રખકર, શામકો અપને હાથોંસે પાની
 ભરકર કુએસે લાવે. ઔર ખાના અપને હાથોંસે પકાવે.
 ઔર અપને ખાને પીનેસે પ્રારીગ હોકર, વઝીફા પરહને બેઠે.
 જાનમાઝ પર દો-જાનુ હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે
 બેઠે. ઔર એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા લેવે, વોહી
 કપડા બાંધે, ઔર ઉસીકો ઓઢે યાને આધા બાંધે ઔર
 આધા ઓઢે. ઔર લોખાન ઔર ઇલાયચીકે છીલકે, કોય-
 લોંકી આગ પર જલાતા જાવે ઔર ખુબ ખુશખુ ઇતર
 વગયરાકી પરહનેકે મકાનમેં રખજે- ઔર વોહ મકાન તન-
 હાઈકા હો. કીવાડ બંદ કરલેના ચાહીયે, ઔર વઝીફા પરહને-સે
 પેહેલે આપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા
 વઝીફા હે. તો પંધરવે યા સોલહવે દીનસે, તરેહ તરેહકે
 ખૌફ ઔર ખતર-નાક ખાતે માઅલુમ હોને લગેંગી, કબી
 દરીયા માઅલુમ હોગા, કબી રોને ચીલ્લાને યા હંસનેકી
 આવાઝ માઅલુમ હોગી કબી સાંપહી સાપ માઅલુમ હોને
 લગેંગે. બલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઈ શખસ મુજકો
 કતલહી કર ડાલતા હે લેકીન હરગીઝ ન-ડરે કયુકે યે
 તમામ ખાતે તુમ્હારે હિસારકે બાહીર માઅલુમ હોતી હે.
 હિસારકે અંદર હરગીઝ કોઈ ખાત ખૌફકી નહી માઅલુમ હો

સકતી. ઓર હિસારકે અદર તુમહારે પાસ, કોઈશય કીસી કીસમકી ડરાવની વગયરા નહી આ-મકતી. ઓર બહોત તસલ્લી ઓર ઓર ઇતમીનાનસે વઝીક્ષ પરહો-લેકીન ખુશખુ યાને લોખાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર ડાલતે રહો ડદ દીનકે બાદ આલીમયે દીન નીહાયતહી ખૌપ્ર (ડર) ઓર ખતર-નાક બાતે માઅલુમ હોગી લેકીન સાળીત કદમ રહો જબ આલીમ દીન પુરે હો-જાઈગે, ઓર વઝીક્ષ ખતમ હો જાયેગા ઉસી વકત મો-વક્રિલ આકર હાઝીર હોગે, ઓર કહેગે, કે હુમ તાબેદાર હે જો કહો સો કરે ઉસ વકત આ-મીલ ઉનસે ચે કેહુ-દેવે, કે હાઝીર રહા કરો. જબ કામ હોગા, તો આપકો કહા જાયેગા-વોહુ વઝીપ્રા ચે હે

સુરયે મુઝમ્મીલ, શરીફકી તમામ સુરતકો ૪૦ દીનમે એક લાખ પચીસ હજાર મરતબે ખતમ કરદો. અગર અધેરેમે પરહો, તો બહોત બેહતર હે મસજીદમેં યા છત પર બેઠકર ન-પરહે તનહા જગામે રાતકે વકત પરહે.

હિબાર ચે હે—સુરયે અલ હમ્દ, તીન મરતબે, ફુલહો વઘાહ, તીન મરતબે ઓર અવ્વલ ઓર આખીર તીન તીન બાર દુરૂદ શરીફ પરહુ-કર, અપને દોનો હાથકી ઉંગલીયોંસે અપને ચારોં તરફ ગોલ દાયેરા બેચ-લો.

ચે અમલ મુશ્કીલ હે કીસી કામીલ ઉસતાદકી મદદ

લોકર કરે. કયું કે અગર ડર ગયા, તો દીવાના હો-જાયેગા.

પરહેજ-ગોશ્ત ઓર મછછીકા, અડા, ખ્યાજ, લસન,
ધી, દુધ, વગયરા, કરે, ઓર તરકે હુયવાનાત કરે ઝીના,
ઝુટ ગીખતસે પરહેજ કરે,

બાબ બાઈસવાં-તાવીજોંકે ખ્યાનમેં.

૧૩૪-વાઝેહ હો, કે હરએક તાવીજ યા નકશ આર
તરેહકા હોતા હે યાને આતશી, આખી, ખાકી, ઓર બાદી, હે.
ઉન ચારોકી તાસીરાત જુદી જુદી હે ઓર તરીકે ઇસ્તેઅ-માલ
લી, અલગ અલગ હુવા કરતા હે તાવીજ સદહા મતલબકે
હોતે હે ઓર હરએક તાવીજ ભરનેકી તરતીખ અલગ
અલગ હોતી હે અકસર તાવીજોંમે આયતે,
ઓર અકસરમે તીલસમ, ઓર મોવક
કિલોકે નામ વગયરા આતે હે ઓર અકસર પ્રતીલોમેં
શકલે આતી હે, તો વયસે તાવીજત ઓર ફતીલે, ગુજ-
રાતીમે લીખના મુશ્કીલ હે ઓર છાપનાલી સીવાયે ઉરદુ
અરબીકે ગુજરાતીમેં નહીં હોસકતા હે ઇસલીયે યહાં ફક્ત
પધરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી જગાત વ-ગયરાકે
કવાએદ લીખજે જાતે હે. હસરી કીસમકે તાવીજ ઇન

હરકતોંકે લીયે નહીં લીખખે ગયે હેં. અદદ યાને ગીનતી ઉરદુમેં લીખના ચાહીયે. લેકીન ગુજરાતી છાપખાનેમે ઉરદુ કે ટાઇપ નહોનેસે, અદદ (ગીનતી) ગુજરાતીમે લીખખે ગયે હેં. અગર કોઈ તાવીજ લીખે, તો ઉરદુ અદદ લીખખે.

પધરાકા તાવીજ નીહાયતકી કાર આમદ, ઓર હર એક મતલબકે લીયે મુજર-રોખ હે. મગર સખસે પેહલે ગુરૂરી અમર યે હે, કે ઉસકી જકાત દી-જાવે. ઓર ઉસકો અમલમે લાયા જાવે. ફીર ઉસસે જો કામ ચાહે વોહ લેવે હરગીઝ ખતા ન-કરેગા-જકાતકા તરીકા યે હે, કે ચાંદ-રાતમે ઇમકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જીસ રાતકો નયા ચાંદ નીકળે ઉસ રાતકો, બાદ નમાઝે ઇશાકે, ગુસલ કરકે નયે કપડે પેકને ઓર બદનમે ખુશખુ લગા-કર, પ્રરશે જમીન પર જોડે ઓર જ્યારા હજર મરતમે દુરૂદ શરીફ પરહુ-કર, ઉગી જગા મો-રહે મગર દુરૂદ શરીફ પરદુનેસે યે નિયત કરે. મે પધરાકે નકશાતી તાવીજકી જકાત દેતા-હુ વોહ પુરી હોવે.

ગલ ગરઝ સુગોહકો ઉઠકર, નમાઝમેસે ફારીચ હોકર જાપ્રાનકી સીયાહી, ઓર નઈ કલમસે તીન હજર એકસો પચીસ, આતશી નકશ લીખખે. ઓર ઉન તાવીજમે ઉદ લગાકર, આગમે એકકે બાદ એક જલાતે વકત અપના મોંહ મશરેકકી (પુરખ) તરફ રખખે. ઇસી તરેહ દસ દીન તક,

બરાબર કરતા રહે. ફીર હુરરોજ ઇસી કદર આખી તાવીજ લીખકર, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર, દરીયા યા નદદી પર બકર, પાનીમેં ડાલ-દીયા કરે ઓર તાવીજ લીખતે વક્ત મોહ મગરેબકી તરફ રખે. ઇસી તરેહુ દસ દીન તક, તાવીજ લીખકર દરીયા યા નદદીમે આટેમે ગોલીયાં બનાકર ડાલ કરે. આખી તાવીજ લીખતે વક્ત ઉદ જલાવે. ઇસ તરેહુ ચે બીસ દીન હુચે ફીર દસ દીન તક, બાદી નકશ યાને તાવીજ લીખે. ઓર હુરરોજ ઇસી કદર, યાને ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હુવામે ઉડા દીયા કરે યા ઉચે દરખતોંકી શાખોંમે બાંધ-દીયા કરે કે વહા ઉનકો હુવા લગે ઓર બાદી યાને હુવાઈ તાવીજ લીખતે વક્ત મોહ શીમાલકી (ઉત્તરકી) તરફ રખે ઓર બુબુર ઉદકા જલાવે. ઇસી તરેહુ દસ દીન તક તાવીજ લીખે ફીર આખીરકે દસ દીન ઇસી તરેહુ, હુરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખકર, જમીનમે દબા-દીયા કરે ઓર ખાકી તાવીજ લીખતે વક્ત મોહ બુબુરકી (દખ્ખનકી) તરફ રખે. ઓર બુબુર શક્કરકા જલાવે. બાજે ઉસતાદ અચસાલી કરતે હે, કે ખાકી તાવીજ લીખકર જમીનમે દફન નહીં કરતે બલકે એક રીકાખીમેં દરીયા, યા નદદીકી સાફ ઓર પાકોજ રેતી ખુશક યાને સુખી ભરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર, મીટાતે જાતે હે. ઓર ઇસ તરેહુ-પર ગીનતી પુરી કરલેતે

હે જળ ઇસ તરેહ-પર અમલ કરતે કરતે, ચીઢ્યા પુરા હો-જવે. તળ જકાત પુરી સમજે. ફીર આખીરકો નમાજે દુગાના, યાને નફીલ શુક્રીયા અદા કરે. ઓર ફીર રાતકો ગ્યારા હજાર મરતખે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, સુખોહકો શીરીની પર ફાતેહા હજરત રસુલે કરીમ સલ, કી દેકર, શીરીની ખચ્ચોકો ખાટ દેવે. પસ યે અમલ પુરા હુવા. ઓર પધરાકા નકશ તુમહારે અમલમે આયા. અળ જીસ કામકે લીયે ઇસે કરોગે, તો પુરા ઉતરેગા અયસી નંગી તલવાર હે, કે કલી ખતા નહી કરતી. ઇસકા વાર કલી ખાલી નહી જતા હાઝીરાતકે લીયે અગર કાંસેકે કટોરેકે અદર આખી તાવીજ પધરાકા લીખકર, જહા પાચકા હીદસા (આક) હે વહા સીયાહી લગાકર, ઓર કટોરેમે તેલ ભરકર, ના-ખાલીગ મગર પાક ઓર સાફ લડકેકે હાથમે પકડાદો ઓર ઉસ લડકેકો તાકીદ કરદો, કે ઉસ તાવીજમે પાચકે હીદસેપર ટીકટીકી ખાધકર દેખતા રહે. તો ચદ મીનીટકે અમલસે ઉસકો જીત્રીયાતકી કચેરી નઝર આને લગેગી ફીર જનકે ખાદશાહસે જો મતલબ ચાહો, વોહ દર્યાફત કરલો.

અગર કુશાયેસે રીજકકે લીયે, ખાદીકા નકશ લીખકર, કીસી ઉચે ફલદાર દરખતસે લટકા દોગે, તો રીજક ખહોત પહોંચેગા. અગર મોહુખતકે લીયે, આતશી નકશ લીખકર

આગમેં ડાલ દોગે, તો મતલુખ મુતી હો-બયેગા. ઓર દુશ્મનોંકો હલાક કરનેકે લીયે, ખાકી નકશ લીખકર, પુરાની કબરમેં દબા દોગે, તો કામચાળી હોગી. અલા હાજલ કીયાસ ફીર એસ કામકે લીયે લીખખા કરોગે, તો ફૈરન તાસીર આહીર હુવા કરેગી. અગરચે પંધરાકે નકશકી જકાત અદા કરકે અમલમેં લાનેકા કામ, બહોત મેહનત ઓર મુશકીલકા હે. ઓર જો શખસ ફારીગુલ-બાલ હો, યાને એસકો દુન્યવી કામોંસે પુરસત રેહતી હો, વોહી કર સક્તા હે. હરએક કિસમકે તાવીજોંકી જકાત અદા કરનેકા તરીકા અલગ અલગ હોતા હે. ઓર વોહ આમીલોંકી ઓર મુરશી-દોંકી ખીદમત સિવાયે હાસીલ નહીં હોતા હે. અકસર લોગ છા હુઈ કિતાબોંમે દેખકર, હર કીસી કામકે લીયે લીખકર, દેતે હે, યા તો ખુદકે લીયે તાવીજ લીખતે હે. લેકીન જખ તક જકાત દેકર, તાવીજ અમલમે ન-લાયે હોં, વહા તક વોહ તાવીજ કુછ અસર નહીં કરતા હે. ઇસી તરેહુ અમલી-યાતકે લીયેભી ચીલ્લા કરનેકી ઝુરત હે. કોઇભી અમલ ચીલ્લા કરકે અમલમે ન-લાયે હોં, ઓર કિતાબોંમે દેખકર, બગેર ચીલ્લેકે કુછભી અમલ કરેગે, તો કુછ પ્રાયેદા નહીં હોગા.

પંધરાકે નકશ, જો ચાર કિસમકે હે. વોહ નીચે લીખખે જાતે હેં.

આતશી.

આખી.

ખાદી.

ખાકી.

૬	૧	૮
૭	૫	૩
૨	૯	૪

૮	૩	૪
૧	૫	૯
૬	૭	૨

૪	૩	૮
૯	૫	૧
૨	૭	૬

૪	૯	૨
૩	૫	૭
૮	૧	૬

વાઝેહ હો, કે નકશ ભરનેકા કાયેદા યે હે, કે આત-શી નકશ જીસ ખાનેમેં એકકા હીંદસા (આંક) લીખખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીખ વાર, ૧-૨-૩-૪, હીંદસે લીખખે જાતે હે, ઓર ૯, પર ખતમ કરતે હેં ઓર આ-ખી નકશ ભરનેકી યે તરતીખ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર સાત, ફીર ૮, ફીર, ૯, ફીર ૧, ૨, ફીર ૩, ફીર ૪, ફીર ૫, ઇસ તરેહ લીખખે. ઓર ખાદીકા નકશ ૪, આરસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે ત્રીન તક લીખખે. ઓર ખાકી નકશ ૮ કે હીંદ-સેસે શુરૂ કરે, ઓર ફીર નવ લીખખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખખર નકશ પુરા કરે

પંધરાકે નકશાકી એક અજીબ તરકીબ.

૧૩૫-પેહલે ત્રીન રોજ ત્રીન હજાર મરતખે લીખખે. તાકે ત્રીન દીનમેં નવ હજાર નકશ પુરે હો.-જાવેં. ખાદ ત્રીન રોજકે ચોથે રોજસે, હર રોજ એક હજાર મરતખે, હર રોજ લીખખા કરે. ઓર ત્રીન દીન તક ઇસી તરેહ લીખખે, તાકે ત્રીન દીનમેં ત્રીન હજાર ચેલી હો.-જાવેં.

ગોયા છે રોજમેં ખાશ હબાર નકશ (તાવીજ) લીજખે ગયે. ફીર હર રોજ એક હબાર ખાર નકશ લીજખા કરે. ઓર ગ્યારા દીન તક ઇસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ ગ્યારા દીન-કે ઇસ અમલસે નિસાખ, યાને જકાત પુરી હો-જાયેગી. ઇસકે બાદ હર રોજ પંધરા, યા કમ અજ કમ નવ નકશ, હર રોજ લીજખા કરે ઓર ઉસકા લીખના કાયમ રખે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

દુસરી તરકીબ ચે-હે કે નવચંદી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. પેહલે રોજ એક ઓર દુસરે રોજ દો, ઓર તીસરે રોજ ત્રીન, ઇસ તરેહ એક એક નકશ રોજ ખડહાતા જાવે. જખ પુરે પંધરા નકશ ગીનતીમે પહોંચ જાવે, તખ એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જખ એક પર ગીનતી પહોંચે, તો ખડહાના શુરૂ કરે. ઇસી તરેહ સવા મહીના યાને ચાલીસ દીન અમલ કરે બાદ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ દરે નકશ લીજખા કરે, તાકે અમલ કાયમ રહેગા.

ત્રીસરી તરકીબ ચે હે-કે સો નકશ હર રોજ લીજખે. ઓર સો રોજ તક, યાને ત્રીન મહીને ઓર દસ દીન તક લીજખે. બાદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જખ એક નકશ પર નૌખત પહોંચ જાવે, તખ ચીલ્લા પુરા સમજે. ફીર હર રોજ પંધરા યા નવ નકશ લીખ લીયા કરે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

પસ ઇસ પધરાકે નકશસે કુલ ખીમારીયાં દક્ષ હોતી હેં, કુતુહાત અજ-હદ હોતે હે, હુબકે લીયે તીર બ-હદક્ષ હે. વોહ નકશે મોઅઝૂમ યે હે.

૬	૭	૨
૧	૫	૯
૮	૩	૪

બાબ તેઈસવાં-તાવીજેકે આદાબમેં.

૧૩૬—જબ તાવીજ લીખનેકા ઇરાદા હો, તો અબ્વલ^૧ ગુસલ કરે, તો બહેતર હે. વર ન વુઝુતો ઝુર કરે. ફીર^૨ અપને બદનમે ખુશબુ લગાકર, થોડી ખુશબુ અપને પાસ રખે. ઓર દરમ્યાનમે કીસીસે કલામ ન કરે. ઓર નાપાક આરત ઉસકે પાસ ન આને પાવે ઓર તાવીજ-કે સીર પર ૭૮૬ કે અદદ, જો કે બિસ્મીલ્લાકે હેં, વોહ ઝુર લીખે ઓર મોહબ્બત ઓર તસખીરકે લીયે તાવીજ લીખે, તો કોઈ મીઠી ચીજ મોંહમે રખ લેવે. ઓર મોહબ્બતકા તાવીજ હરામ કામકે લીયે હરગીઝ ન-લીખે. ઓર જબ હલાલકે લીયે લીખે, તો મોહ અપના મતલુબકે ઘરકી તરફ કરે. ઓર ઇસ કદર ખ્યાલ ઉસકા કરે, કે ગો-

યા સામને ખડા હે. ઓર અદાવતકા તાવીજ લીજખે, તો કંડવી ચીજ મોંઢમેં રખખે. ઓર જખાન-ખંદીકા તાવીજ લીજખે, તો થોડા મોંમ દાંતોંમેં દખાવે. ઓર અખીર મહી-નેમેં લીજખે. ઓર તેગખદીકા ઓર ખાખ-ખદીકા લીજખે, તો સીયાહીસે લીજખે

ફતેહુલ કદીર, મે લીજખા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઓર ઉસકે ઉપર ગીલાફ હો, તો તાવીજકે સાથ પાય-ખાનેમેં જાનેકા મુઝાયેકા નહી હે, અગર ઉસકે ઉતાર કર જાવે, તો ખેહતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે-અગર નગીને પર કોઈ દુઆ યા આયત કદા યાને ખોદી હુઇ હો, ઓર ઉસપર મોમ યા કપડા મડહા હુવા હો, તો ફીર ઉસકો પાય-ખાનેમે લેકર જાનેમે હરકત નહી હે.

અકસર મોઅતેખર કિતાબોંસે સાખીત હે, કે જીસ તાવીજ યા અમલમે ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેઝ નહી. યા જીસકે માઅને સમજમે ન આતે હોં. અગર કોઈ રકબા હદીસે શરીફસે સાખીત હો, ઓર માઅને સમજમે ન-આવે, તો ઉસકે પઢનેકા મુઝાયેકા નહીં. વર ન ખાએસ ખરાખીયે ઇમાન હે. અમલ સીફલીકા મુસલમાનોંકો પરહના ખાએસે ઝવાલે ઇમાન હે ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોંકો નેક તૌફીદ દેવે. જાદુ યા સહર સીખકરઅપને ઇમાનકો ઝાયે ન-કરેં. આયતે કુરઆની ઓર

ઇરશાદે મશાયેખ અફઝલ હેં. વાહીયાત અમલોંસે દુર રહે.

અમલ પરહુને ઓર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ લેતે હેં. ઉસકા લેના જાયેઝ હે. મગર જીસ શખ્સકી નિયતમેં ફરેખ નહો, ઉસકો લેના જાયેઝ હે. અગર લેને-વાલેકી નિયતમે ફરેખ હે, તો હરગીજ જાયેઝ નહી. મસલન તાવીજ લીખનેસે તો વાઘીપૂ નહીં. ઓર કિતાબમે દેખકર બે-સમજે, દો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ-દીયા, ઓર છુછુ કરકે તાગેમે ગીરેહ દેકર ગડા બના-દીયા, ઓર પયસેકે લીયે જખ અમલ પરહુનેકો તૈ-યાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસખીહ લેવે. ઓર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરાને લગે, ઓર ખુબહીલ-હીલ કર પરહુને લગે ઓર યે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ આમીલ જાને, તો અયસે શખ્સકો લેના જાયેઝ નહી કયુ કે યે ફરેખ હે ઓર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. અલ્લાહ તઆલા, પ્રાલ ઓર ગંડે-વાલોંકો હિદાયત કરે, કે અપની ગીજ હરામસે ન કરે. જીસકી ગીજ હરામસે હોગી, ઉસકે તાવીજમે ઓર દુઆમે કખ અસર હોગી.

અકસર ના-વાકીપૂ લોગ તીલસમકો લીખતે હેં, ઓર ઉનકે હુરૂફસે વાકીફ નહીં હોતે, તો બિલકુલ ગલત ઓર બે-કાયેદા લીખજે જાતે હે. ઇસલીયે કાયેદા નહીં હોતા હે. આમીલકો આહીયે, કે તીલસમકે કવાયેદ કીસી ઉસ્તાદે

કામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકો લીખે. વ ઇલ્લા કુછ
કાયેદા નહીં હોગા.

બાબ ચોખીસવાં—તાલે ઓર સીતારે ઓર અબજદકા ખ્યાન.

૧૩૭—જુસ શખસકો અપના તાલે યા રાસી માઅ-
લુમ નહો, તો અપને નામકા પેહલા હરફ ને હોગા,
ઉસસે તાલે યા રાસી માઅલુમ કર લેવે. મસલન કીસીકા
નામ મહુબુબ-અલી હે, તો ઉસકા તાલે બુરજે અસદ,
યાને હીદી સીંહ હે. ઇસી તરેહસે હરએકકી રાસ યા
તાલે માઅલુમ કર સકતે હે. ઉલમાયે નુજુમને બારા બુર-
જ કાયમ કીયે હે, જુસકો હીદીમેં રાસી કેહતે હે

અગર તાલીબ ઓર મતલુબકે તાલોંમેં કુદરતી નીક્ષ
ક યાને બે-બનાવ હે, તો અમલસે મતલબકા હાસીલ હોના
મોહાલ હે. કયુકે કુદરતી તાસીર કબી નહીં પ્રીર સકતી.
હાં અગર કુદરતી નીક્ષક નહો, તો બુર અસર હો-જતા હે.

પુરજો કે અર- ખી નામ	હીદી નામં	પુરજો કે હુરફ હીદી ઓર અરખી.	પુરજો કી દોસ્તી ઓર અદાવત
હમલ	મેસ	અ-લ-હ	જદીકે સાથ અસદકો,
સુર	વરખ	અલેફ, એન, લામ	હમલકે સાથ સુખલાકો,
જૈઝા	મીથુન	ખ વ કિ,	મીજનકે સાથ હુતકો,
સરતાન	કરક	ખે, વાવ	દલુકે સાથ સરતાનકો,
અસદ	સીહ	ક છ. ધ	કોસકે સાથ સુરકો, ઓર
સુખુલા	કન્યા	કાફ-કાફ	જૈઝા કે સાથ સુરકો,
મીજન	તુલા	ડ હ	દુસ્મની હે.
અકરખ	વૃશ્ચીક	હે ડાલ.	હુતકે સાથ અસદકો,
કોસ	ધન	મ ટ	અકરખકે સાથ મીજનકો,
જુદી	મકર	મીમ-ટે.	જદીકે સાથ જૈઝાકો, સુરકે
દલુ	કુમ્ભ	પ-ઠ. જી.	સાથ અકરખકો, સરતાનકે
હુત	મીન	પે.	સાથ કોસકો, સુખુલાકે સાથ
		ર ત	દલુકો થોડી મોવાફિકત હે.
		રે. તે. તોય.	હમલકે સાથ મીજનકો
		ન-ય	સુરકે સાથ અકરખકો.
		તુન, ચે	જૈઝાકે સાથ કોસકો,
		ભ. ધ. ઢ ફ.	સરતાનકે સાથ જદીકો,
		ફે.	અસદકે સાથ દલુકો,
		જ ખ	સુખુલાકે સાથ હુતકો
		જમ. ખે	ખરાબર દોસ્તી હે.
		ગ-શ.	
		સીન. સુવાદ. સે. જેન	
		દ. ચ. ઝ. થ.	
		દાલ-ચે.	

૧૩૮ સીતારોંકા ખ્યાન-સીતારે સાત હે. ઉનકે નામ ઓર ખાસીયતેં, ઓર નેક ઓર બદકા હાલ નીચે લીખ્યા ગયા હે.

સીતારોંકે નામ.	દીનોંકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનીયર	ખાફી
મુશતરી	ગુમેરાત	આતશી
મીરીખ	મગલ	આતશી
શમ્સ	ઇતવાર	આતશી
ઝોહરા	ગુમા	ખાદી
ઉતારદ	ખુધ	ખાદી
કમર	પીર	આખી

ઉતારદ, મુશતરી, કમર, ઝોહરા, નેક સીતારે હે, શમ્સ, ઓર મીરીખ નેહસ હે ઝોહલ કભી નેક ઓર કભી બદ હોતા હે લેકીન કોઇ અમલ કમર દરઅકરખમે યાને હોદીમે જસકો પચક કેહતે હે ઉસમે કોઇ અમલ શુર નહી કરે.

૧૩૯—હુરફે તહજજકે અદદ-આમીલકો ચાહીયે, કે બગેર દયાફત કરને અદદ હુરફે તહજજકે કીસી આયત, યા ઇસમકા નકશ ભરના ગયેર મુમકીન હે. લે-હાજ નીચે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે, ઓર હુરફેકી ખાસીયતભી લીખદી હે. કે જસસે સુહુલત યાને આસાની હોગી.

આતશી	અલેફ	હે,	તોય,	મીમ,	ફે	શીન	જલ
	૧	૫	૯	૪૦	૮૦	૩૦૦	૭૦૦
ખાદી	બે,	વાવ	ચે	નુન	સુવાદ	તે	ફરાદ
	૨	૬	૧૦	૫૦	૯૦	૪૦૦	૮૦૦
આખી	જીમ	ઝે	કાફ.	સીન.	કાફ.	સે.	ઝોય
	૩	૭	૨૦	૬૦	૧૦૦	૫૦૦	૯૦૦
ખાફી.	દાલ.	હે.	લામ.	એન.	રે	ખે.	ગેન
	૪	૮	૩૦	૭૦	૨૦૦	૬૦૦	૧૦૦૦

જીસ આયત ઓર ઇસમકે અદદ નીકાલના મંજુર હો, તો હુરફે મકતુબી યાને જો હરફ, કે લીખનેમેં આતે હેં, ઉનકે અદદ માને ગીનતી કરે, ઓર મલક-પુઝી, યાને જીસકા તલકપુઝ યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જતાહે, ઉસકો છોડ દેવે, જયસે હુવા, કે હુરફે મકતુબી, હે, વાવ, ઓર અલેફ, યે તીન હરફ હે ઓર મલક-પુઝી ચાર હરફ હે. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હે, પસ ઇસ હિસાબસે હુરફે મકતુબીકે પધરા અદદ હોતે હેં. ઇસ તરેહસે હરએક નામકે યા આયતકે અદદ નીકાલે, હરએક હરફકી ખાસીયત આતશી, યા ખાદી, યા આખી, યા ખાકી, માઅલુમ હો-સકતી હે હરએક શખ્સકે નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસપરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર ખાસીયત ખખુબી માઅલુમ હોગી ઇસલીયે નુજુમકી કિનાઓંમેંસે નહકીક કરકે સળ ખુલાસા હીજખા ગયા હે કે જીસસે આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરેહ હરકત યા ગફલત નહોને પાવે, ઓર અમલ પઢનેમે યા નકશ લીખનેમે ખખુબી મદદ મીલે.

બાબ પચીસવાં—મંતરોં કે બ્યાનમેં.

ચું કે યે કિતાબ બ-નઝરે કાય-દયે આમ લીજખી ગઈ હે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ હે, કે ખાસ ઓર આમ ઇસસે પ્રાયેદા ઉઠાયે. ઇસલીયે કે, જો કોઈ અમલીયાતે ઉલવી યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહલી કાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી યાને મતરકા તાલીબ હો, વોહલી કાયેદા ઉઠાવે. ઇસલીયે પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીજખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર અમલીયાતે સીફલી યાને મતર, જંતર, તંતરલી લીજખે ગયે હે. અહલે ઇસલામકો સીફલી અમલ કરના ગુનાહ હે. કયુ કે ઉસમે શામેલીનસે મદદ માંગી જાતી હે.

૧૪૦—મોહનીકા મતર-સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોખાન ઓર દો લોંગ આગમે જલાવે ઓર સદલ ઓર ઇતર, ઓર લોખાન ઓર પુલ અપને પાસ રખે. ઓર ઇસ મંતરકો, ૨૧ બાર, સાત મગલ તક પરહે યાને હુર મ-ગલકો ૨૧ મરતબે પરહે જબ અમલ કબજેમેં આ-જાયે, તો પુલ પર ૨૧ મરતબે પરહ-કર પુક દેવે. ઓર મત-લુખકી પીઠ પર મારે. ખુદા આહે, તો વોહ સાથ હો-જાયે-વોહ મંતર યે હે.

કામરૂં દેસસે આઈ અકછા દેવી, જહાં ઇસમાઈલ
નેગોકી પુલવાડી, જહાં બસે લુના ચમારી, જહાં જાયે. હમારે
પુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દુહાઈ લુના ચમારીકી.

૧૪૧—મોહુબતકા સુરમા-આકાશ બેલ કદરે રૂઘમે
લપેટ કર, ઇતવારકે દીન દીનકો એક બજે ચમેલીકા તેલ
જલાવે, ઓર સુહાગેકા ઇતર, ઓર પાન, ઓર પુલ, અપને
પાસ રખે ઓર કાજલ પાડ-કર, આંખોંમે લગાવે. ઓર
અસકે સામને જાવે, તો વોહ આશીક હોવે.

૧૪૨—અદાવત—ઐરતકે બાલ ઓર મરદકા કપડા
જલાકર, દોનોંકો ખીલાવે, તો આપસમે દુશમની હોગી

૧૪૩—મોહુબતકા મતર-બાજે ગીડરોંકે સરમે એક
છોટીસી સગી હોતી હે અસકો ગીડર સીંગી કેહતે હે.
અગર પખ નક્ષત્ર ઇતવારમે ઉસ સીંગકો લાકર ધુપ દેવે,
ઓર સીદુરકા ટીકા લગાવે, ઓર યે મતર ૧૦૮ મરતબે પરહે,
તો વોહ સીંગ સીધ હોગી, યાને અમલમે આયેગી, પ્રીર
ઉસે નવ ચદી ઇતવારકે ગુલાબકો પાનીમેં ઘીસકર, અસકે
કાંધે પર યા દામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા તાબેદાર બનેગા.
વોહ મંતર ૫ હે

ગંગ જમનકા પાની લાઉ, ગીડર સીંગી સીધ કરાઉ
અસકે કાંધે લગાઉ જાયે, વોહી મેરે બસમેં આયે, જો ન
સાંધે મેરા કામ, મહાદેવકી ઉસકો આન, ગુરૂ ગોરખકી હું
દુહાઈ, ગીડર સીંગ સીધ હો જાયે.

૧૪૪—કીસીકો તાબે કરનેકા મંતર-એક છોટીસી સુપારી ઇતવારકો ખરીદ લાવે, ઓર ઉસી દીન ઉસકો સીંદુરકા ટીકા ઓર લોખાનકી ધુની દેકર, એક ડબ્બીમેં બંદ કરકે રખ-છોડે. જખ કભી સુરજ યા આંદ ગહન હો, તો ઉસ રોજ કમર તક પાનીમેં જાકર, વોહ સુપારી નીગલ જાવે, ઓર યે મંતર પરહતા રહે. જખ ગહન ખતમ હો-જાવે, તખ બાહર નીકલ આવે. દુસરે રોજ જખ પા-ખાના ફીરે, તો ઉસમેસે વોહ સુપારી સાખીત નીકલ કર ધોકર, અછછી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે પસ જીસકો ઉસકા એક દુકડા પાનમે ખીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહનેમે હો-જાયેગા-લેકીન ઈસ ખાતકા ગ્યાલ રખજે, કે મોંહ આંદ ઓર સુરજકી તરફ હો ઓર પાની દુંટીકે બરાબર હો. વોહ મતર યે હે.

કાલે બનકી ગુલ છડી, ગહન લગે ગોગાયે, ગહન સુપારી ખાતેહી મેરે બસમેં હોજાયે દુહાઈ મહાદેવકી, દુહાઈ ગુરૂ ગોરખનાથ-કી

૧૪૫—કીસીકો અપને ઇશકમે દીવાના કરનેકા મતર-કીસી અકેલે મકાનમે રાતકે વકત નગા હોકર ચોકડી મારકર બેઠ જાવે, ઓર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખજે. તાકે અપના સાચા સામને નઝર આવે ૧૦૮ મરતબે મતર પરહ-કર ઉઠ. ખડા હોવે, ઈસ તરેહ ખીલા-નાગાહ ગ્યારા

રોજ તક અમલ કરે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર ચે હે.

યા ઈબલીસ યા શયતાન, મેરી શીકલ બનકર પુલા-
નેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બેઠેકો ઉઠાલા, ન લાવે તો
અપની માંકા દુધ પીયા હરામ કરે

૧૪૬-મોહુબ્બતકા મતર—હીદુ લોગ જો દરીયા
કિનારે મીસવાક (દાતન) કરકે, ઓર ઉસકો ચીરકે ફેક
દેતે હે વોહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખે. પસ દસે-
હરા યા દીવાલીકી રાતકો અકેલા જગલમેં જાવે ઓર
આબાદીસે દુર કહી પીપલ યા બડકા અકેલા દરખ્ત ખડા
હો, ઉસકે નીચે બાકર, એક ચુલ્હા બનાવે ઓર ખોપરીમે
ચાંવલ પકાવે. લકડીયોકી જગા વોહી મીસવાક ખોપરીકે
નીચે જલાવે મગર અપને આસપાસ એક બડા કુડલ
ખેચ લેવે. ઓર ઉસી કુડલકે અદર બેઠકે ચે કામ કરે
ઓર ચુલ્હાભી કુડલકે અદર બનાવે. જબ તક ચાવલ પકકે
વહા તક આપ મતર પરહતા રહે મઝબુત દીલ કરકે બેઠે.
ઓર હરગીજ ન-ડરે. બહોતસી ખૌફનાક શીકલે દીખાઈ
દે'ગી. ઓર કુડલકો ચારેં તરફસે આ ઘેરેગી. મગર કુંડ-
લકે અદર ન આ-સકેગો. ઈસ લીચે બે-ફીકર હોકર અદર
બેઠા રહે. જબ ખોપરીકે અંદર ચાંવલ પક-કર ગલ જાવેં, તબ
ઉસ ખોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે ઝાડસે મારે, કે કુછ ચાંવલ

હડકે સાથ ચીપક કર રેહુ-જાઈંગે, ઓર કુછ ગીર પડેંગે. સ ધન દોનોં કીસમકે ચાંવલોંકો અલગ અલગ પેહુછાન-ર રખખે. જો ચાંવલ ચીપક-કર રેહુગયે થે, અગર ઉનમેં-એક દો દાને કીસીકો મીઠાઈમે ખીલાયેગા, તો વોહ ખસ ઉસીકા હો-જાયેગા. અગર ગીરે હુયે ચાંવલોંમેસે પેક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો જુદાઈ હો-જાયેગી. મગર ન ચાંવલોંકો ધુપમેં અછીં તરેહ સુખાકર રખખે અગર ખેલે બદ કરકે રખખોગે, તો સડ જાવેગે. કુડલ નીકાલ-કા મંતર થે હે.

આય-તુલ કુરસી દીન કુરઆન, ચવદા તખક તુઈ હુમાન, આય-તુલ કુરસી દીન હુજરી, મોહ મદુર રસુલુલ્લા રી અસવારી, લંકાસા કેટ સમદરસી ખાઈ, યા હુઝરત કુલેમાન પયગંબર તેરી દુહાઈ.

તીન મરતખે થે મતરકો પરહે. ઓર છુરી-પર દમ રે, ઓર છુરીસે એક હલકા (કુડલ) અયસા ખેચે. કે ચકીર કહીં દુટને નપાવે. ઓર જહા કુડલકે દોનોં સીરે ખીલજાવે, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અદર ખેઠકર તલ અમલ કરે. ઓર ચાંવલોંકે પકને તક નીચેકા અમલ મરહતા જાવે. વોહ અમલ થે હે.

હુર નાગરસે ચાંવલ લાઉ, ગંગ-જલસે ખીર પકાઉં, પીરાકો થે ખીર ખીલાઉં, ખીર ખીલાકર ખસમેં લાઉં

કીલુ તેરે માત પીતા, અને તુઝે જનાયો હે. કીલુ તેરે બહેન લાઇ અને તુઝે ગોદ ખીલાયા હે, અનંત કીલુ, બનત કીલુ. બીસીયોં દંત જગો, અસ કામમેં લાઉં ઉસમેં લાગો.

૧૪૭-અચ્ચા પયદા હોનેકા દર્દ દુર હોનેકા મંતર અગર કીસી ઔરતકો જન્નેકા દર્દ હોતા હે, ઔર અચ્ચા પયદા ન હોતા હે તો યે મતર પરહ-કર, કાલે દોરમેં સાત ગાંઠે લગાવે, કમરમે ખાંધનેકો દેવે. ઇનશા અલ્લાહ તુરત અચ્ચા પયદા હોવે, તો વોહ દોરા ખોલ-દેવે. વોહ મતર યે હે

અરજન સરજન તારા ટુટે, ફલાનીકા (ઔરતકા નામ લેવે) પેટ છુટે

૧૪૮-ખીછછુ ઉતારનેકા મતર-અગર ખીછછુ ઉતારના મઝુર હો, તો યે અમલ સાત રોજ ફજરમે કરે. ચને ભુને હુયે પાવ-સેર લેકર, ઉસપર સો મરતબે યે મતર પરહ-કર દમ કરે, ઔર વોહ ચને અચ્ચોકો ખાંટે. બાદ સાત રોજકે ખીછછુ ઉતારે તો, ઝેહર ઉતર જાયેગા. વોહ મતર યે હે.

બડમે જડ જડમે ડાલી, વહાં બસે ખીછછન કાલી ખીછછનકે અઠારે અચ્ચે, છે કાલે છે કબરે છે કકોતરે, ઉતરે તો ઉતાડ, ચડે તો માડ, ઉતર ખીછછુ ડંકે છોડ,

મેરે ઉતારે ના ઉતારે તો, ખાબ મોઘનુદ-દીન ચીશતીકાં આન,

૧૪૯-મોહનીકા મંતર-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના-લેવે, તો ઇસ મંતરકો સાત દીન તક ચાને હરરોજ ૧૦૮ મરતબે પરહે. યા હીવાલીકે દીન પરહે. તો અમલમેં આયેગા. ફીર પાનકે બીડે પર હમ કરકે ખીલાવે. ઇસ તરેહ તીન બીડે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. મોહ મંતર ચે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોડે ઘંટી ફીરે ધરદાર
હાથમેં બીડા રાહ સુધાર,† ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે
સુખ નહો, જબ દેખે હમારા મુખ, તો આવે ઉસકો સુખ
હમારા બચન ન રખે તો તુઝે મહાબીરકી આન.

બાબ છખ્ખીસવાં-શોઅબોદોંમેં.

૧૫૦-થોડા નવસાગર ઓર આકર કરહા (અમ્લગરા)
ધીસકર, અપને મોંહકે બીચમેં રખ્ખે. ઓર ઉસકે પાનીસે
ગરગરા કરે, બાદ ઉસકે ઈંગારા આગકા જલતા હુવા, બીચ

*યહાં ઉસ શખ્સકા નામ લેવે. અમલમેં લાતે વક્ત નામ લેનેહી
શુરત નહીં હે. બેકીન પાન પર હમ કરતે વક્ત નામ લેવે.

મોંઢકે રખખે, તો હરગીજ મોંઢ ઉસકા આગસે ન-જલેગા.
ગોયા મોંઢમેં બરફ રખખા હે.

૧૫૧-અગર થોડી ખાક, કે જહાં ગધા લોટા હો,
વોહ લેકર નીચે દસ્તર ખાનકે રખખે. તો ખાનેવાલે ઇસ
શીદતસે હસેં ઓર કેહ-કહા મારેં, કે ખાના છુટ જાયે,
હંસી હરગીજ બંદ નહો.

૧૫૨-અગર મુરદા ઇનસાનકે દાંત, ઓર હુદહુદ
જાનવરકી ઝખાન, કીસી શખસકે સીરહાને રખખે, તો વોહ
હરગીજ ખાખ યાને નીંદસે નહીં જાગેગા.

૧૫૩-અગર કીસીકો બીછછુને ડંક મારા હો, તો
થોડા નવસાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ
ધીસકર સુધાવે, કે જીસસે ઉસકી બુ દીમાગમે પહોંચેગી,
તો ફેરન બીછછુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

૧૫૪-અગર કીસીકો સાંપને કાટા હો, તો ઉસી
વક્ત એક ચીનોઠી બરાબર નીલા-થોથા લેવે ઓર ખારીક
ધીસકર, સાંપ કાટે હુયે કે દીમાગમે પહોંચાવે, તો ઉસી
દમ વોહ શખસ હોશમેં આ-જાયેગા. ઓર મરનેસે બચ
જાયેગા. લેકીન ચે ઇલાજ જદદ કરના ચાહીયે, ક્યું કે દેર
હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન હોગા.

૧૫૫-સમંદરકીન, ઓર ગંધકે રૂંધમે લપેટ કર, ઓર
ઉસકી બત્તી બનાકર તીલકે તેલમેં જલાવે, તો કરાસીબી
હવા ચલેગી, લેકીન બત્તી નહા બુઝેગી.

૧૫૬-ઈતવારકે દીન જબ અમાસ હો, તબ ઘુઘુ યાને (ધુવડ) બનવરકા તલવા લેકર ઉસે પાનમેં રખકર જીસ ઔરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમે આ જાવે.

૧૫૭-છુઈ મુઈ યાને શરર્મીદગીકી પત્તી લેકર, ઈતવારકે દીન હાથમેં મલે, જબકે કીસી ઔરતકો શરર્મીદા કરના મજુર હો, તબ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ઔર મુઠ્ઠી ખંદ કર લેવે, જબ તક મુઠ્ઠી ખંદ રહેગી, ઉસકે પીસતાન ગાયેબ રહેજે.

૧૫૮-જગલી મેંડકકી ચરબી તીન ખાર તલવેમે, અંગુઠેસે એડી તક મલકર, આગપર ચલે જાયે, તો પાઉં હરગીઝ ન-જલેગા.

૧૫૯-ઔરતકા સબુચા યાને ઘડા પાનીસે કલી ખાલી ઔર કલી ભરા હુવા માઅલુમ હોવે હસકી ચોચ લેકર મગલકે રોજ પનઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેચે, જો કોઈ પનહારી ઉસ જગાસે જાયેગી, તો ઉસકા ઘડા ખાલી માઅલુમ હોગા. ઔર ફીર ઉસ તરફ જાયેગી, તો ભરા હુવા નઝર આયેગા. ગરઝ-કે જીતની દફા આના જના હોગા, ઉતની દફા ખાલી ઔર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

૧૬૦-બનવરોંકો પકડનેકા ઇલાજ-ચાહીયે, કે ચને, ચા ચાંવલ, ચા ગીહું લેકર મદારકે (આંકડા) દુધમે તર કરકે સુખાવે, ફીર જીસ જગા વોહ દાના પડેગા, ઔર જો

પરીદા ઉસે ખાયેગા, તો ફૈરન બે-હોશ હો-જાયેગા. ઉસ હાલતમેં ઉસકા પકડ લેના આસાન હે.

૧૬૧-બગેર ખુટીકે ખીડાઉં-પર ચલના. અગર સુફેદ ચીનોડીકો પાનીમેં ધીસકર, ખીડાઉ પર લગાવે. ઓર ઉસકો સુકાવે, ઓર ફીર પાંઉ ધોકર ખીડાઉં પર બગેર ખુટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમેં મીલાકર સાત ગોલીયા બનાવે, બાદ એક હપ્તે તક, મોરકો ખીલાવે બાદ એક હફતેકે ઉસ મોરકી બેટ (ગુ) લેકર હાથમે લગાવે ઓર ફીર હાથમે ચાંદી યા સોનેકી કોઈ ચીજ હાથમે લેવે, તો કીસીકો માઅલુમ ન હોગી.

૧૬૪-તમામ ઘરમે સાપ દીખલાઈ દેગે-સાંપકી કચલી લાકર, ચાર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાબેકે લેકર ઉસમેં તેલ ડાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે ચીરાગોંકા રૂખ મશરીક યાને પુરબકી તરફ રખે. તો એક ઘડીકે બાદ તમામ ઘર સાંપોંસે ભરા હુવા માઅલુમ હોગા અગર ચીરાગ શુલ કર દોગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાઈગે.

૧૬૫-લોહકી જાળર યા સંકલ આગમેં ગરમ ફી હુઈ પકડના-લગડેકે પ-તોંકા અરક હાથોંમે ખુબ મલકર, સાથેમે ખુશક કરે, ફીર ગરમ કી-હુઈ જાળર યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહપુઝ રહેગે.

બાળ સત્તાઈસવાં—અદવીયાત યાને દવાઈયૌકે બ્યાનમેં.

જનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૈતકે કોઈ અયસા મરજ નહીં, કે જીસકે દપ્પા હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઇલાજ ન-હોવે. મુસલીમમેં જાળીર રહી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે હર ખીમારીકી એક દવા હે, ફીર જબ વોહ દવા ખીમારકો પહોંચે, તો ખુદાકે હુકમસે સેહ હત હાસીલ હોતી હે. જબ આદમી કીસી મરજમે મુખ-તીલા હો-જાયે, તો ઝુફર હે, કે અલ્લાહ તઆલા પર તવ-કકુલ કરકે, અપને મરજકા ઇલાજ કરે, ઓર યે સમજે, કે શાફીએ ખરહક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી તાસીર ખખશી હુઈ હે.

૧૬૬-સરકે દર્દકા ઇલાજ-જબ સરમે દર્દ હો, તો યે લેપ સરપર લગાવે, સુઠ, ઓર એરંડકી જડકા છીલકા કુટકર છાન લેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ઘોકર, સાઠીકે ચાંવલકે સાથ ખારીક પીસકર સરપર લગાવે.

૧૬૭-સરકે દર્દકા ઇલાજ-અગર કીસીકો દર્દ ગરમીસે હોતા હો, તો સુફેદ સંદલ, ઓર ગુલે નીલોફર (કુંપલીકે પુલ) ઓર જવકા આટા, યે તીનોં ચીજેં ચાર ચાર માશે લેવે,

ઔર પાનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

૧૬૮—આધે સરકે દર્દકા ઇલાજ—કાગજ લીમુંકા રસ, હો કતરે નાકમેં ડાલે, જસ તરફ સરકા દર્દ ન હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૬૯—નવસાગર ચાર રતી, પાનીમેં ધીસકર, નાકમેં ડાલે. જધર દર્દ ન હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૭૦—ઇરકાન યા કવલેકા ઇલાજ—રેવદ-ચીની, ચાર માશે, કાસની હો તોલે, કાલી દરાખ હો તોલે, ઇન ચીજેકો પાવ સેર પાનીમે રાતકો લીગાવે, ઔર સુખોહકો મલકર છાન લેવે. ઔર પીલાવે. ઇસી તરેહ સાત રોજ તક પીલાવે ખટટી ચીજેં ઔર તેલ વગયરા ન ખાવે.

૧૭૧—ત્રીફલા, સુક્રી ગીલો, યે દોનો ચીજે ખરાખર વજનમે લેવે, ઔર ખારીક કુટે, ઔર દસ માશે, હર રોજ સુખોહમેં ખાવે. યે દવા સાત દીન તક ખાવે.

૧૭૨—ખવાસીર, યાને મસોંકા ઇલાજ—ખવાસીર હો કિસમકી હે. એક વોહ, કે મકઅદમે મસે હોં, ઔર ઉસ-મેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો ખવાસીરે ખુની કેહતે હે. ઔર જસમેંસે ખુન ન નીકલે ઔર પુલ જાવે. ઉસકો ખાદી ખવાસીર કેહતે હે. ઇલાજ યે હે. હાર સીંગારકે ખીજકો છીલે, ઔર એક તોલા લેવે, ઔર કાલી મીરચીયાં આધા તોલા લેવે. યે દોનો ચીજેકો કુટ છાનકર ગોલીયાં

બનાવે. ઓર વજન હરએક ગોલીકાં દો માશે હોવે, અયસી ગોલી બનાવે. વોહ ગોલી હરરોજ એક ઠંડે પાનીસે નીગલ જાવે. આરામ હોતે તક ઇલાજ કરે. પરહેજ, ગરમ ચીજે, ગોશત, મછલી, બેગન, વગયરાકા રખે.

૧૭૩—શોરા કલમી, ઓર રસોત, હમ વજન લેકર, ઉસકો પીસ ડાલે, ઓર જંગલી બેરકે બરાબર ગોલીયાં બનાવે, ઓર હરરોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઓર ચેહી ગોલીયોંમેંસે ઘીસકર મસોંપર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

૧૭૪—કાલી જીરીકા સુકુદ (ભુકી) ખુની ઓર બાદી, બવાસીરકો મુફીદ હે. કાલી જીરી એક તોલા લેવે, ઓર આધી સેકે ઓર આધી કચ્ચી રખે. ઓર હરરોજ સાઠીકે ચાંવલકે પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

૧૭૫—રસોત, સુકે ધાને, નાગ કેસર, ચે તીનોં ચીજે વજનમેં બરાબર લેવે. ઓર ઉનકો બારીક કુટ ડાલે. ઓર હરરોજ સુબોહમેં એક તોલા પ્રકી મારે, ઓર ઉપર થોડા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દફા હોગી.

૧૭૬—મીરગી યાને ફેપ્રેકા ઇલાજ—આકર કરહા યાને હીંદી અઘ્કલગરા, કુટ છાનકર શેહદમેં મીલાવે, ઓર જવાન આદમીકો એક તોલા, ઓર બચ્ચેકો દો માશે હરરોજ ખીલાવે, એક હપ્તેમેં આરામ હો-જાયેગા.

૧૭૭—જીસકો મીરગીકા આરીઝા હોવે, તો તુખમે કુન્ચા યાને કાકચેકે બીજકો ગાયકે ધીમે નેશ દેકર, જીસકો ફેફરા આતા હો, ઉસકી નાકમેં ડાલે, તો આરામ હોગા.

૧૭૮—આગસે જલે હુયેકા ઇલાજ—ખડકી કુંપલ ગાયકે દહીમે પીસકર, જલો હુઈ જગા પર લગાવે. તો આરામ હોગા.

૧૭૯—અગર બદન જલકર સુફેદ હોગયા હો, તો હરડે, ખેડે, ચોર આવલે, કે પાનીમેં પીસકર લગાવે.

૧૮૦—કાનકે દર્દકા ઇલાજ—લસસન કુટકર, ઉસકા સાપ્પ અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે જીસ કાનમે દર્દ હોતા હો, ઉસમેં ટપકાવે.

૧૮૧—મીઠે તેલકે અદર ઘોડાવજ ગરમ કરે, ચોર જખ ઠડા હોવે, ઉસ વકત કાનમેં વોહુ તેલ ટપકાવે.

૧૮૨—જીસકા કાન પકગયા હો, ચોર ઉસમેસે પીપ બેહુતા હો, તો ખાલીસ શેહદ લાકર, ઉસકો ખુબ ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તી બનાવે, ચોર વોહુ બત્તી ઉસ કાનમેં રખખે, તો પીપ ચંદ રોજમે બદ હો-નયેગા.

૧૮૩—ઢાંતોંકે દર્દકા ઇલાજ—તુલસીકી પત્તીયાં, કાલી મીરચીયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, ઢાંતોંકે નીચે દબાયે.

૧૮૪—અક્કલગરા, નવશાગર, અક્યુન, હરએક પાંચ માશે પીસકર, ઢાંતોંપર રખખે, દર્દ દુર હોગા, ચોર કીડેબી મર નાઈજે.

૧૮૫-ખાંસીકા ઇલાજ-મલેઠી, (જેઠીમદ) ઓર કાલી મીરચ, ખીરયાન કરકે, બરાબર ઉસકે મીસરી મીલાકર, કુટ છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે રાતકો દો ગોલીયાં મોહમેં રખો. યે ઇલાજ બલગમી ખાસીકો મુકીદ હે.

૧૮૬--કાકડા સીંગ, જેઠીમદ, બખુલકા ગુંદ, ખસખસકે પોસ્ત, પીપલ (છાટી પીપર) સમંદર ફલ, બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, સુકુપ્ત યાને ભુકી બનાયેં, ખુરાક હરરોજ ત્રીન માશે ખાવે.

૧૮૭-હીચકીકા ઇલાજ-નારીયેલકે ખાલ જલાકર, રાખ ઉસકી પાનીમેં મીલાયે, જબ વોહ રાખ પાનીકે નીચે બેઠ જાયે, પાની ખાલીસ ઉસકા લેકર પીયે

૧૮૮--મોરકે પર જલાકર ત્રીન માશે, શેહદમે મીલાકર ખાયેં.

૧૮૯-પુદીના શઝરમેં મીલાકર ચાખે.

૧૯૦-તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ-લીમુકા અરક એક દામ, ખ્યાઝકા અરક એક દામ, બાહમ મીલાકર ચવદા રોજ તક પીયે. ઓર સીવાયે નરમ ચીજકે, માનીદ ખીચડી, ઓર દાલ ખુશકેકે ઓર ન ખાવે.

૧૯૧-કરેલેકી કુપલે સુખી સાડે ત્રીન મીસકાલ, ઓર ઉસસે આધા વજન કાલી મીરચીયાં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, હરરોજ સુખોહકો પાનીકે સાથ પીયેં. તીલ્લીકી સખતીકો દુર કરતા હે.

૧૯૨-સુભક યાને પીરમેકા ઇલાજ-કબાળ ચીની, રેવંદ ચીની, ઇલાયચી, હરએક છે માશે, કલમી શેરા, એક તોલા, મીસરી દો તોલે, ચે સખ ચીજે ખારીક કરકે, ગાયકે દુધ સાથ પીયે.

૧૯૩-જસવંતીકે પુલ, પેહલૈ રોજ એક પુલ બતાશેકે સાથ ખાવે, ઇસી તરેહસે ચાર રોજ તક, એક એક પુલ જયાદા કરકે ખાવે. ઓર પાંચવેં રોજસે એક એક કમ કરે, કે એક તક હો-જાવે. ઇનશા અલ્લાહ સુભક અછી હો-જાયેગા.

૧૯૪-દો બતાશે લેકર, ઉસમેં બડકા દુધ, ભરકર, ત્રીન રોજ તક સુખોહકે વક્ત ખાવે, બડકા દુધ સુરજ નીકલનેકે અવલહી નીકલેગા.

૧૯૫-સંદલકા ખાલીસ તેલ બતાશેમેં ડાલકર ચંદ રોજ ખાવે, તો ખીમારી દુર હોગી.

૧૯૬-મેહદીકે પત્તે, આંવલે, સુફેદ જીરા, ધનીયા (ધાને) ગોખરૂ, સખ એક એક તોલા લેવે, ઓર ઇન સખકો થોડા કુટ ડાલે, ઓર મીટટીકે બરતનમેં પાની ડાલકે રાતકો ભીગાવે. ઓર સુખોહમેં નીથારકે, ઉસમેં એક તોલા શક્કર મીલાકર પીવે.

૧૯૭-આંખોંકા ઇલાજ-સુરમા બનાનેકી તરકીબ, સુરમેકા પચ્ચર દો માશે. હરડેકે પોસ્ત છે માશે, ખાંસ લોચન છે

માશે, ઇન સખ ચીજોંકો ખરલ કરકે સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે તો આંખોંકી રોશની જ્યાદા હોગી.

૧૯૮-જીનકી આંખેં કમજોર હો ગઈ હોં, તો સુરમા બનાવે, જાપૂરાન, કાપુર, ઓર મીસરી, યે તીનોં હમ વજન લેકર, ખારીક સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે.

૧૯૯-દમ્મેકા ઈલાજ-ફીટકી કો આગપર સેકે, ઓર ઉસકે બરાબર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ભુકી બનાવે ઓર ખુરાક દો માશે હરરોજ ખાવે.

૨૦૦-મદાર યાને આંકડેકી કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે, ઓર દો હીરસે અજવાન લેવે, ઓર દોનોં કો કુટકર ગુડકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં બનાવે. એક તોલા સુખોહમેં ખાવે.

૨૦૧-કુવતે બાહુ યાને તાકતકી દવાયે-સમદર સોખ તાલમખાના (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરમ કુટ છાનકર, સુપુકે બનાકર, આધા દામ, નહાર મોંહ ખાવે તુરશી (ખટાશ) ઓર બાદીસે પરહેજ કરે

૨૦૨-આકર કરહા, એક દીરમ, તુખમે રીહાન આઠ દીરમ, શક્કર નવ દીરમ, કુટકર છાનકર, ગોલીયાં બના કર, એક દીરમ ખાવે,

૨૦૩-ચનીયા ગુંદ, ઓર બહુફલી, યે દોનોં બરાબર પીસકર, એક તોલા હરરોજ દુધકે સાથ ખાવે, તો મની

(ધાત) ગાડહી હોગી. ઓર કમરકા દર્દ ઓર કમજોરીકી શીકાયત દુર હોગી.

૨૦૪-તપ યાને ખુખારકા ઇલાજ-સમંદર ફલ, કાલી મીરચ, તુલસીકે પ-તે, બરાબર વજનમે લેકર, એક માશા તપ આનેકે અવલ ખાસી પાનીકે સાથ ખાવે

૨૦૫-પીપલ (પીપર) કાલી મીરચ, કલોંજી, ચીરાતા, ગેરૂ, હરએક એક એક માશા, ભગકે પ-તે દો-માશે કુટ ધાનકર સુપુક બનાયે, ઓર ખુખાર આનેકે અવલ એક માશા ખાવે બચ્ચેકો આધા માશા દેવે.

૨૦૬-તુખમે રીહાન એક તોલા લેકર, ઓર એક તોલા મીસરીકે શરબતમે ભીગા દેવે, જળકે વોહ પુલ હો જાવે, તો તપવાલેકો તીન રોજ તક ઇસી તોરસે પીલાવે, ખુદા ચાહે, તો તપ દફા હો-જાયેગી.

૨૦૭-ઝેહરકા ઇલાજ-જીસ શખ્સને ઝેહર ખાયા હો, તો ઉસકો કચ (ઉલટી) ગરમ પાની યા ગારા પાની પીલા કર કરાવે, યા ઘી ખુખ પીલાવે

૨૦૮-સખ કીસમકે ઝેહરકો ફાયદા કરે, ચોલાઈકી જડ, અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઓર અગર ખુશક હો, તો છે માશે, પાનીમે પીસકર, ગાયકે ઘીકે સાથ ખાયેં.

૨૦૬-ગાયકા ઘી દસ દીરમ, લાહોરી નમક દો દીરમ, મીલાકર ખાયે, તો સાંપકે કાટે હુયે, કો કાયદા હોગા, ચાને ઝેહર ઉતર જાયેગા

૨૧૦-કઠમાલાકા ઇલાજ-મુલીકે બીજ, બકરીકે દુધમે પીસકર લેપ કરે.

૨૧૧-સીંગ ચોર નાખુન ગાયકે જલાકર, ઘીમે મીલા કર, કઠમાલાકે દાનોપર લગાવે

૨૧૨-આવાઝ ખુલનેકા ઇલાજ-ખસખસકે પોસ્ત, ચોર અજવાયનકો ભેશ દેકર ગરગરા કરે, ચોર ગુદીકી જડ મોંહમે રખે.

૨૧૩-આવલ ગુડમે પકાકર સોતે વકત પેટ ભરકર ખાયે, ફીર એક ઘટેકે બાદ દો ચમચે, નીમ ગરમ પાની પીયે, ચોર મોંહમે કબાળ ચીની રખે

૨૧૪-ઝુકામ ચોર નઝલેકા ઇલાજ-જો પુઝલાત દીમા ગસે નાકકી રાહ નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ચોર જો હલકી તરફ ગીરે વોહ નઝલા હે, ઇસ મરઝમે જુમાઅ, ચોર ઉ ઘે સોનેસે, ચોર ખટાઇ, ચોર દહી, ચોર ઘીસે પરહેજ કરે. પાની કમ પીયે. બુદકા કાહવા પીનેસે નુજુલકો કાયદા કરતા હે. ચોર સરપર બફરાન પીસકર ગરમ કરકે લગાનેસે ઝુકામ ખુશ હો જાતા હે.

૨૧૫-ખાલ ઉડાનેકા પાઉડર—કલ્પ ચુના, જો યુઝા હુવા નહો, દો તોલે, હડતાલ 'જઈ' ઉમદા એક તોલા, સંગે જરાહત એક તોલા, કાપુર દો માશે. ઇન સખકા સુપુક કરકે કીસી શીશીમે રખખે, ઝુરુરતકે વક્ત કદરે લેકર પાનીસે લગાયે, ઓર ચદ મીનીટ ઘોડાલે, ખાલ સખ ગીર જામગે, ફીર કદરે તેલ લગાયે.

૨૧૬-જીલ્લાખકી ગોલીયાં—સોનામકીકે પ-તે એક તોલા લેકર ઉસકો ખદામકે તેલમે મીલાકર, ગુલકદ, હરડેકા મુરખખા, કાલીદરાખ, દુધીકા મગજ, સેફા. હરએક એક એક તોલા સખકો પીસકર ઉસકી ગોલીયાં જગલી ખેરકે ખરાખર ખનાકર રખખે, ઓર ઝુરુરતકે વક્ત એક યા દો ગોળી સુખોહકા યા શામકો ખાનેસે પેટ સાફ હોખતા હે.

૨૧૭-મોહકી ખદખુ દુર કરનેકા ઇલાજ—અગર મોહસે ખદખુ આતી હો, તો યે ગોલીયા ખનાકર મોહમે રખખે ઇલાયચી, સુપારી, લોંગ, આકર કરહા (અક્કલ ગરા) હર એક એક તોલા. ઓર ગુલાખકા પાની ઓર પકકે પાન લેકર ઉસકો ખરલ કરકે ગોલીયા છોટી છોટી ખનાકર મોહમે રખખે.

૨૧૮-મસોડોંકા વરમ દુર કરનેકા ઇલાજ—ચમેલીકે પ-તે, મોલસરીકે આડકી છાલ, ગુદીકે આડકી છાલ, થોડી થોડી લેકર પાનીમે ડાલકર જોશ કરકે ઉસકે ગરગરે કરનેસે વરમકો મીટાતા હે. ઓર દરદકો દુર કરતા હે.

૨૧૯—હયઝા યા કેલેરાકા ઇલાજ—અગર કય (ઉલટી) ઓર દસ્ત જરી હોં, તો દરયાઈ ખોપરા, ઓર ઝેહર મોહરા યે દોનોંકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર ઇમલી, યા અનારકે શરબતમેં મીલાકર પીલાનેકે દસ્ત ઓર કય ખંદ હોંગે,

૨૨૦—તીહાલ યાને તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ—જગરકે પાસ એક સખત ગોલા હોજતા હે. જસસે ખદન દુખલા ઓર ખુખારલી આને લગ જતા હે. ઉસકા ઇલાજ યે હે.

નવસાગર, રાઈ. અજવાન, કતીરા ગુદ, સખ એક એક માશા, મીસરી દો માશે, ઇસકા સુપુદ્ (ભુકી) કરકે હરરોજ યે ખાયા કરે, ઓર ઉપરસે પાની પીકર જસ તરફ તીલ્લી હો, ઉસ ખાજુ લેટ જવે, ઓર પાવ કલાક તક લેટ રહે. ઓર મરીઝ ખચ્ચા હોવે, તો દવાઈકા આધા હીસ્સા લેવે. પરહેઝ-ખટટી ઓર ખાદીકી ચીજે ઓર તેલ વાલી ચીજેકા કરના ચાહીયે

શાયેકીનોં ઓર નાઝેરીનોંસે ઇલતેમામ કરતા હુ કે, ઇસ કિતાબકે જમા કરનેમે મુજકો ખોહત મુશ્કીલેં પેશ આઇ હે. ઓર ઇસમે જો અમલીયાત ઓર તાવીજત ઓર દવાયે વગય-રાદાખીલ કીયે હે, ઉસસે ઝુફર શાયેદા મીલેગા. લેકીન મોહબ્બતકે અમલ હરામ-કારીકી નિયતસે ન-કરે, કયુકે ઉસમે દીની ઓર દુન્યવી નુકસાન હે. ઓર અદાવત કે અમલ અગરયે કારગર હોતે હે, લેકીન કીસીકે જરાસી ખાત પર જરયાદ કરનેકા કોઇ ખરાદા કરકે વયસે અમલ

કરેગા, તો ઉસમેલી તુકસાન ઉઠાયેગા. ઐર સીફલી યાને હીંદવી અમલ મુસલમાનોકો કરના હરગીજ દુસ્ત નહીં હે. કયુકે વોહ સખ શયતાની અમલ હે. મેને ઇસ કિતાબમે અયસે અમલ ઇસલીયે દાખીલ દીયે હે, કે અગર કીસી મુશરીક યા હીંદુકો ઉસકી જુસ્ત હો, તો વોહ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાવે. હરએક અમલ યા ઇસમમે તાસીર જુસ્ત હે, લેકીન ખુજુરગોને જોજો કવાયેદ ખતાયે હે, ઉન કવાયેદ ઐર તરકીબોકે મોવાશીક અમલ કરનેસે કામચાખી હાસીલ હોગી, હરકોઇ ચીજ ખરાખર અમલ કરકે તજરબા કરે, અગર એક વક્તમે કામચાખી નહો, તો દુસરી વક્ત અમલ કરે, તો ઇનસા અલ્લાહ ફતેહમદી હાસીલ હોગી.

ગુજરાતીમે આજ તક અયસી કોઇ કિતાબ નહીં છપી હે. ઇસલીયે મુજકો ઉમ્મીદ હે, કે યે કિતાબ શાયેકીનેકો જુસ્ત પસંદ પડેગી અગર યે કિતાબ લોગોકો પસંદ આયેગી, તો અયસી દુસરી કિતાબ ઇનશા અલ્લાહ જુસ્ત છપવાઇ જાયેગી.

અલહમ્મો લિલ્લાહ, કે યે કિતાબ ઝીંદા કરામોત ઉર્ફ ખજી-નયે અમલીયાત, તમામ હુઇ. ખુદાવંદ કરીમ, અપને હખીખ હજરત મોહમ્મદ સલ, કે તુફેલસે મકખુલે આમ કરે. આમીન. યા રખખુલ આલમીન.

ખુશ ખબર !!

ખુશ ખબર !!

અમારી પામે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય ખી
પણ મલશે એક કાઠ લખવાથી વી પી થી મોકલવામા આવશે

મુરશીદ કામીલ-એમા ખુદાથી મલવાના ખાતીની યા
હુખા બેદો તથા તેના કવાયેદ છે કીમત રૂ ૦-૮-૦

દોલતે બે-ઝવાલ-એમા મુકલીસી દુર કરવાની તખ્ખારે
અને દુઆઓ તથા મમલાઆ છે રૂ ૦-૮-૦

હુવાતે જાવેદાની-તવારીખે હઝરત પીર દસ્તગીર, એ
પીરાને પીર સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જીલાની રહ ની કરામત
અને જીંદગીનો એહવાલ છે. કીમત રૂ ૦-૬-૦

રમુઝે દિલ પસંદ. આ બંને કિતાબોમા ઉરદુ જખા-
બુલજારે ઝરાફત. નમા નરીહત ૩પી દુઅકાઓ અને
ખુશ કરનારી બાબતો છે કીમત દર એક કિતાબની રૂ ૦-૬-૦

ઝીંદા કરામાત-એમા મોહબ્બત કરવાના અદાવત અને
આફત, બલા, દુર કરવાના, રોગગારમા વધારો કરવાના વીગેરે
ધણી જાતના અમલ, અને મતર જતર છે કીમત રૂ ૦-૮-૦

મેહરે દરખશાં.

સયરે અમન.

આરામે દિલ.

સોહાની હરીયાલી.

દિલ ખુશ જોહર.

બુલબુલે બગાલી.

નગમયે રહાની.

આ સાત જાતની ગાયનની કિતા-

બોમા દર એકની ગુદી ગુદી

કવ્વાલી, અને હક્કાની ગઝલો,

નાટકના ઉરદુ તથા ગુજરાતી

ગાયનો અને દાન્સો, હુમરી,

સુરત, શેઅરો વીગેરે ગુદા ગુદા

છે દર એકની કીમત રૂ ૦-૪-૦

કિતાબો મલવાનું ઠેકાણું

અનુમીયાં ખીન એચદ અમીરમીયાં કાદરીની કુ.

મુ ખીલીમોરા-૭ સુરત.

